

J e g y z ő k ö n y v

a Közoktatás-politikai Tanács

2009. április 7-én, kedden, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10-14.)

101. számú tanácstermében megtartott

üléséről

Napirend:

1. Javaslat a 2009/10. tanév rendjéről szóló OKM-rendeletre
Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes

- 2.1 Az esélyegyenlőséget szolgáló intézkedések támogatása, valamint az integrációs rendszerben részt vevő intézményekben dolgozó pedagógusok anyagi támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet

- 2.2 A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosításáról szóló OKM-rendelet
Előadó: Hegyiné Pallaghy Szilvia, az Esélyegyenlőségi Főigazgatóság osztályvezetője

3. Különfélék
 - A természettudományos kerettanterv véleményezése
Előadó: Szűcs Ibolya (OH)

Elnököl: Dr. Sáska Géza és Horváth Gézáné, az önkormányzati iskolafenntartók oldaláról

Jegyzőkönyvvezető: Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

Az ülés résztvevői**Az országos pedagógus szakmai szervezetek képviselőiben:**

Dr. Dobos Krisztina
Kőrösiné dr. Merkl Hilda
Miklósi László
Pecsenye Éva

Az országos pedagógus szakszervezetek képviselőiben:

Tóth József
Dr. Gyimesi László
Kerpen Gábor
Dr. Horváth Péter

Az országos szülői szervezetek képviselőiben:

Keszei Sándor
Novák János
Simonné Toldi Ágnes

Az országos diákszervezetek képviselőiben:

Fábián Tiborné
Hanti Vilmos

A helyi önkormányzatok érdekképviseleti szervei részéről:

Horváth Gézáné
Heltai Miklós
Dr. Sáska Géza

Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben:

Alexov Ljubomir

A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben:

Bajzák Erzsébet
Papp Kornél

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium és más, az oktatásban érdekelt minisztériumok képviselőiben:

Brassói Sándor (OKM)
Lóczy Péter (MEH)
Paulik Antal (MEH)
Ambrus István (OKM)
Szűcs Ibolya(OH)
Hegyiné Pallaghy Szilvia (OKM)
Szakácsné Nemere Györgyi

Tartalomjegyzék

Általános bevezető	6
Az oldalak szövegíróinak bejelentése	6
Az ülés napirendjének elfogadása	6
Javaslat a 2009/10. tanév rendjéről szóló OKM-rendeletre	6
Az esélyegyenlőséget szolgáló intézkedések támogatása, valamint az integrációs rendszerben részt vevő intézményekben dolgozó pedagógusok anyagi támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet, valamint A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet módosításáról szóló OKM-rendelet együttes tárgyalása	31
Különlélek	52
•A természettudományos kerettanterv véleményezése	52

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 13 perc)

DR. SÁSKA GÉZA, az ülés levezető elnöke – a továbbiakban ELNÖK: Megkezdénénk munkánkat, hogyha erre hajlam mutatkozik - amit az elcsendülésből és a helyet foglalásból szeretnék fölmérni...

Üdvözlök mindenkit a Közoktatás-politikai Tanácsnak a 2009. április 7-ei ülésén. Elkezdjük munkánkat. Mielőtt komolyan elkezdénénk dolgozni, komolyan meg kell köszönni azt a kedves gesztust, hogy húsvétra kaptunk egy kis csokit - Pecsénye Évának köszönjük ezt a kedves kis ajándékot.

Megállapítom, hogy a Közoktatás-politikai Tanács 10 óra 14 perckor határozatképes, rátérhetünk a napirendi pontokra, ezt megszavazzuk, utána jönnek az egyebek - jönnének, ha lennének -, és utána elkezdjük a munkánkat.

Van-e olyan javaslat, amelyben a napirendi pontok közül bármelyik levételét javasolja bármelyik oldal. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nincs.

Új napirendi pontot kíván-e valaki fölvenni, van-e erre irányuló javaslat? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nincs.

Van-e valamelyik oldalnak észrevétele a sorrenddel kapcsolatosan? *(Nincs jelentkező.)*

Voltaképpen négy napirendi pontról, amelyek közül kettő összetartozik. Akik ezzel egyetértenek... *(Közbeszólásra:)* Akkor tegye fel az oldal szóvivője a kezét, miután ezt tisztáztuk... *(Derültség.)*

Kérem az oldalakat, jelentsék be szóvivőiket. Szakmai oldal? *(Kőrösiné dr. Merkl Hilda.)* Szakszervezeti oldal? *(Horváth Péter.)* Szülői oldal? *(Keszei Sándor.)* Diákoldal? *(Fábián Tiborné.)* Nem önkormányzati iskolafenntartók? *(Papp Kornél.)* A kisebbségi önkormányzatok? *(Alexov Ljubomir.)* És végül az önkormányzati oldal? *(Heltai Miklós. - Ambrus István: A kormányzati oldal...) Így megyünk... (Mutatja. - Ambrus István: Csak mondtad, hogy végül...) Legvégül a kormányzati oldal...*

...

Kérem az oldalak szóvivőit, hogy a napirendi pontok sorrendjét, illetve tartalmát kézfeltartással jelezzék. *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk.

Kérdezem, hogy a tárgyalás előtt van-e valakinek olyan fontos észrevétele, bejelentése, amely nem kaphat helyet a végén a különfélék rovatban. Van-e tehát valakinek olyan bejelentése, amit most kell? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs ilyen.

Rátérünk az első napirendi pontra: Javaslat a2009/2010. tanév rendjéről szóló rendelettervezetre. Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes úr. A javaslat véleményezésre kerül a testület elé. Előadó úr, ön a szó.

BRASSÓI SÁNDOR: Tisztelt Tanács! Az itt lévő rendelet tipikusan egy technikai típusú rendeletmódosítás, hiszen egyik oldalon kiadásra kerül az új tanév új időpontjait tartalmazó szabályozás, a rendelet végén pedig hatályon kívül helyezzük a jelenlegi tanévet szabályozó, éppen aktuális, hatályos rendelkezést.

Úgy gondolom, a rendeletben sem stratégiai, sem strukturális változások nincsenek. Maga a rendelet a közigazgatásról szóló törvény 52. § vonatkozó rendelkezésével összhangban kerül kiadásra, hiszen az oktatásért felelős miniszter törvényi feladata, kötelezettsége, hogy a tanév rendjét az állami és egyéb ünnepek, munkaszüneti napok között úgy szabályozza le, hogy minden tanítási év szeptember 1-jén kezdődjék, és június 15-én fejeződjenek be. Ebben a rendeletben ilyen értelemben szabályozzuk a hatályosságát, a fontosabb határnapokat, a szorgalmi idő időszakát, a vizsgák rendjét - az érettségi vizsgák, szakmai vizsgák három időszakát, hiszen a szakmai vizsgáknak három van, míg az érettséginek kettő -, továbbá az országos mérés-értékelés szabályait és típusait a rendelet 8. §-ában immár hagyományosan, továbbá az egyes vizsganapokat nevezzük meg. Fontos eleme a rendeletnek most már két éve, hogy - a 2/2002., a közoktatás minőségbiztosításáról, minőségfejlesztéséről szóló rendelet alapján - az országos mérés-értékelés képességszintjeit a tanév rendjében kell közzétenni. Ezt szintén megtesszük most a mellékletében.

Fontos eleme a rendeletnek a középfokú beiskolázás szabályaihoz igazodó, tehát a 11/1994. mellékletéhez igazodó beiskolázási határnapok megjelölése. Azt gondolom, ez a rendelet az érintett szereplők - iskolák, fenntartók, szülők, diákok - számára biztonságos, jó működést tesz lehetővé.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az oldalaké a szó. Szakmai oldal!

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Kérdés és megjegyzés egyszerre?

ELNÖK: Én azt javaslom, hogy a kérdéseket, illetve észrevételeket egyben vegyük, tehát ezzel a metódussal dolgozzunk - ha nincs ellenvélemény. Ha van ellenvélemény, akkor szavazunk. *(Nincs jelentkező.)* Nincs, akkor így haladunk.

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Az összefoglalót, amely az anyag után készült, és amely a különböző hatásokat vizsgálja, nagyon hasznosnak találtam, köszönöm, nagyon sok információt tartalmazott, sokat segített. Ez egy igen jó forma.

Örömmel üdvözöltem, hogy az intézményvezetők újból hat napról dönthetnek, bár 182 nap lett így a középiskolákban a kötelező, aminek külön örülünk.

Ami kérdésként fölmerül, és ezt kollégáim is jelezték, hogy a karácsonyi szünet nagyon-nagyon rövidre sikerül az idén. A 23-ával ez igen nehéz helyzet. Nem lehetne ezen, csak a karácsonyi vonatkozáson, változtatni? Tudom, hogy az intézményvezetőknek is van játékerük, de ha ez központi lenne, másra lehetne használni. Csak ezt a 23-át tartjuk nagyon későnek, a többivel tudunk gazdálkodni.

A két új elem, ami ebben az anyagban szerepel: ez a bizonyos ellenőrzés - a felvételi eljárás szabályainak betartását ellenőrző folyamat - a középfokú nevelési-oktatási intézményekben, valamint - ez meg még váratlanabbul ért - a szabadfoglalkozások működésének ellenőrzése. Ha erről kaphatnánk némi tájékoztatót, azt nagyon megköszönnénk.

Egyébként köszönjük az anyagot.

ELNÖK: Befejezte a szakmai oldal? *(Igen.)* Tisztelt kormányzati oldal, a hagyományos technika szerint járunk el - vagy nem? Az előterjesztő privilégiuma, hogy eldöntse, a végén egyben akar válaszolni, vagy a kérdések után rögvest.

BRASSÓI SÁNDOR: Válaszok most, hátha később bizonyos kérdések nem fognak elhangozni, mert most megválaszoltam.

A határnapok kijelölése a törvény alapján adott, a Karácsony, Húsvét, október 23-a szintén adott. Érvényesíteni kell az 52. §-nak azt a szakaszát, amely kimondja, hogy biztosítani kell a tanulók számára, hogy az adott tanévben legalább három alkalommal legyen szünet, két esetben legkevesebb hat, egy esetben legkevesebb négy összefüggő nap. Természetesen nekünk is fájó, hogy nem tudunk hosszabb szünetet adni, de ha megnézzük, ez az időszak előtte belecsúszik a hétvégébe, utána megint hétvége van, és ha itt megnyújtjuk, a többi határnapba ütközünk. Sajnos, nem tudunk mit tenni. Az igazgatónak, intézményvezetőnek lehetősége van, hogy a rendelkezésre álló napokkal megnöveljék, ezért is gondoltunk a hat napra, hogy azzal lehetne egy kicsit játszani, akár több nappal is, és akkor ezzel a szünetek közötti átcsoportosítás megoldható intézményi döntésben. Sajnos, nem lehet, mert ha itt megnövelem, nem jön ki a tavaszi szünet, vagy az őszi, vagy kifutunk a 182 napból.

A másik: az ellenőrzések rendje. A középfokú felvételi eljárás szabályainál az idei tanévben több új elem került bevezetésre. Jelzések érkeztek különböző szervezetektől, amelyek szinte kivétel nélkül pozitívak voltak. Előírtuk viszont az idei évben, hogy a középfokú intézménynek nyilvánosságra kell hozni, hogy mi a felvételi követelmény - nemcsak saját szabályai szerint, például az iskola portáján pénzért árusított füzetben, hanem a KIR-be fel kell tölteni. Határidőre kell megtenni, rögtön látszik, hogy ki töltötte föl, ki nem, és rögtön tud a hivatal telefonálni, informálódni, és megsürgetni, hogy a felvételiző diákok érdekében ez megtörténjen. Az idei évben úgy látszott, több esetben nem ismerte az intézmény felelős vezetője a jogszabályváltozást, vagy, ha ismeri, akkor nagyon rugalmasan próbálta értelmezni, és e miatt jöttek különböző panaszok. Úgy döntöttünk, hogy az OH-val közösen végzünk egy ellenőrzést, hatósági ellenőrzést, amelynek pontosan az a lényege, hogy a jogszabály betartása - a gyerek és a szülő érdekében - megtörténik-e. Ennek ez az oka, és azt gondolom, ez nagyon helyénvaló dolog.

Még mindig látszik, hogy miközben tilos pénzért különböző tanfolyamokat, felvételiket szervezni - ezt a szülők mindig kifogásolják, jogosan -, megpróbálnak bújtatott módon ilyen-olyan tevékenységet szervezni. Ennek tehát ez az oka.

A másik, hogy van egy Nemzeti Sporttanács, amelyben a sportszervezetek, a Magyar Olimpiai Bizottság, a Diáksport Szövetség és a különböző szereplők meg a tárcák képviselői ülnek, és a sportszervezetek kérték, legyen egy olyan általános, tájékoztató jellegű vizsgálat, ami a nevelési-oktatási intézményekben feltárja a szabadidős - különösen sport - foglalkozások helyzetét. Ha megnézzük, ez a tanórán kívüli szervezett iskolai sportkörök, sportfoglalkozások vizsgálata - tehát nem az összes, hanem csak a sport. Itt van egy érdekes helyzet. Sokan azt állítják, hogy az iskolákban semmiféle sport- és szabadidős tevékenység nem történik. Természetesen ez nem igaz, ezért mi a KIR-en keresztül ez év februárjában kiküldtünk egy e-mailt az intézmények számára, amiben volt egy adatgyűjtő felület, nyolc-tíz nagyon egyszerű kérdéssel, ikszelni kellett. Az iskolák majdnem fele kitöltötte, visszaküldte, és ebből látszik, hogy az iskolák nagyrészt természetesen van szabadidős sportfoglalkozás, nem is kevés: a tanulók nagy része ezen részt is vesz. Mivel azonban ez egy ilyen megrendelés volt, szeretnénk odatenni, hiszen nagyon sokszor megjelenik, hogy mindennapos testnevelés órára van szükség, akár napi

kettőre is, mert nem sportol a magyar ifjúság. Ezek azért korlátozottan elfogadható megközelítések, hiszen az iskolák próbálnak ennek maximálisan eleget tenni. Ez az oka ennek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Azt javaslom, hogy ha a szakmai oldalnak maradt még kérdése, akkor a második körben tegye fel. A szakszervezeti oldal következik.

DR. HORVÁTH PÉTER: A szakszervezeti oldalnak nincs kérdése, egyetértünk a szöveggel és egyetértünk az új vizsgálatokkal is. Köszönöm.

ELNÖK: Kormányzati válasz?

BRASSÓI SÁNDOR: Köszönjük szépen.

ELNÖK: Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm a szót.

A 2. §-sal kapcsolatban kérdezek. A nevelőtestület értekezletéről készített jegyzőkönyvet tájékoztatás céljából meg kell küldeni az iskolaszéknek és a fenntartónak. Hogyan tudjuk ezt ellenőrizni? Elmegyünk minden fenntartóhoz, és megkérdezzük? Nincs ennek valami központi ellenőrzési mechanizmusa, hogy a tanév rendjét hogyan tartják be?

A 3. §-ban az jelenik meg, hogy az iskolaigazgató bizonyos feltételekkel adhat szünetet - tudjuk azokat a feltételeket, hogy hogy dolgozzák le. Mi volt a helyzet a fűtési szünetekkel, amit az iskolák, illetve az önkormányzatok elrendeltek? Volt-e erre valami ellenőrzés az Oktatási Minisztérium vagy az Oktatási Hivatal részéről? Először azt mondták, hogy fűtési szünet, mert hideg van, utána meg bejött tényleg a tél, és nem tudtak iskolába menni sok helyen a gyerekek, mert csúszott az út - sajtóból tudjuk ezeket. Ebben az esetben mi a helyzet? Azt biztosan tudjuk, hogy az iskolák többsége, amiket mi ellenőriztünk, nem vitték be szombatra a gyerekeket, se vasárnapra - humánusan -, hanem lenyelték ezeket a napokat. Tanítás nélküli napok voltak. Nemcsak feltételezések, megnéztük. Amit igazán kérdeznénk, hogy ennek van-e valamilyen konzekvenciája.

Az iskolai sportkörrel kapcsolatos ellenőrzést, amit elmondott a főosztályvezető-helyettes úr, mi is nagyon jónak tartjuk. Van olyan, hogy ISK és DSE. Mi a kapcsolat a két szervezet között? A törvény előírja, hogy DSE - tehát a diáksport-egyesület - elláthatja ugyanazokat a feladatokat, mint az ISK, az ISK meg kötelező. Akkor most mit csináljunk? A DSE ugyanis tagdíjat szed az iskolában. Mit csináljunk? Miért nem lehet már ezt kihúzni a közoktatási törvényből, hogy a DSE nem helyettesítheti az ISK-t, amikor az ISK a kötelező? Ez lenne a következő megjegyzésünk.

Felügyelet a szünetekben, gondoskodni kell a tanulók felügyeletéről - ez nagyon jó, hogy most már benne van, de vajon a felügyelet alatt értjük az étkeztetést is? Biztosítják ezeknek a gyerekeknek az étkeztetését is?

A 7.§-ban a versenyekkel kapcsolatban - hiszen megint a sportról van szó -, olyan versenyt sose láttunk, ami testneveléssel, testmozgással kapcsolatos. Nincs semmi verseny? Van ugyan a minisztériumnak egy nagyon jó kezdeményezése, a „Jó tanuló – Jó sportoló” - nem lehetne ezt a tanév rendjébe bevinni? Nem is tudom, ez milyen: félillegális? Nem tudom, a minisztérium hogy hirdeti meg, mint történik. Miért nem a tanév rendjében hirdetjük meg a „Jó tanuló - Jó sportoló” címet, hogy komollyá tegyünk? Amúgy komoly, mert a legutóbbi átadás már

nagyon szép volt - valamikor tizenöt évvel ezelőtt az én fiam is részese volt, de ő se tudott róla, hogy benne van. Ez lenne a következő kérdésünk, hogy ezt be tudnánk-e oda tenni.

A másik a szakképzéssel kapcsolatos versenyekre vonatkozik, amit a szakképzésért felelős miniszter fog kiírni. Miért? Honnan tudják a gyerekek vagy a szülők, hogy ilyen versenyek vannak? Meg fogják nézni az öt szakképzésért felelős miniszter közleményét? Miért nincs itt benn? Miért nem lehet mostanra leadni a szakképzésért felelős minisztereknek a szakmai versenyekkel kapcsolatos elképzeléseiket? Itt kellene lenni a tanév rendjében. Kiskorú gyerekek vannak a szakképzésben, a szakiskolákban és nincs rálátásunk erre a dologra. Azt csinál velük a szakképzésért felelős miniszter - az SZMM, a Földművelési, az Egészségügyi Minisztérium -, amit akar. *(Közbeszólásra:)* Azt tudom, hogy a közlőnyben megjelenik, de nekem ez kellene, hogy a tanév rendjében megjelenjen, ez a kérésünk.

A kompetenciamérések. Évek óta folynak, hol ilyen évfolyamon, hol olyanon, most a fővárosban a kilencedik évfolyamon is, azt nem tudom, hogy miért. Folyik a nyolcadikon, a tizediken. Hol vannak az összehasonlítások? Hol tudjuk megállapítani, hogy ezek a gyerekek mennyit fejlődtek? Ezek csak úgy le vannak írva! Van mérés, a gyerek se tud róla, kitölt mindenféle tesztlapot, valamelyik berajzol oda egy durva jelet akár, és nem érdekli, hiszen ezek titkosak is - vagy nem titkosak, lehet, de a PISA az titkos. Ugyanakkor már többször elmondtuk, hogy a TIMMS-jelentés szerint világelső vagyunk, ahol ismereteket mérnek *(Közbeszólás.)*, ott vagyunk az első hat között, és folyamatosan erőltetjük a kompetenciamérést, amiben utolsók vagyunk, és nincs eredmény. Tíz, de legalább nyolc éve folyik kompetenciamérés, és ilyen jellegű vizsgálatok, de én ebből nem tudtam levonni semmi következtetést: se fejlődést nem látunk, a tanulmányi eredmények egyre rosszabbak, iskolai erőszak stb. - nem igaz az egész! És hány milliárd forint megy el rá?

Ez az új dolog - illetve tavaly is benne volt - nem tudom, micsoda: ez a diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer alkalmazása. Ez nagyon jó, nagyon kellene tudni minden szülőnek, akinek elsőbe bekerül a gyereke, hogy majd ilyen vizsgálat is elő lesz írva, és ott vizsgálgatni fogják a gyerekeket, hogy megfelelnek-e az óvodából az iskolába való átmenet követelményeinek, hogy áll hozzá, milyen fejlődési zavarai vannak. Nem is tudom, mit mondjak... *(Zaj.)* Azt azért el kell fogadni, hogy sosem pedagógusként beszélek - megengedik nekem, hogy szülői nézőpontból beszéljek?

ELNÖK: Tisztelt Tanács! Ha valamelyik oldalnak önazonossági problémája van, napirenden kívül oldjuk meg, jó? *(Derültség.)*

KESZEI SÁNDOR: Ez nagyon komoly dolog. Mi támogatjuk a pedagógus-béremeléseket, támogatjuk a kötelező óraszám csökkentését. Akkor elvárom, hogy a kollégák - már a KT-kollégák - elfogadják azokat a gondolatokat, amiket mi próbálunk... *(Közbeszólás: ...a családi pótlék!)* Nem látta a sajtóban? Ott volt, meg a Fidesz honlapjának első oldalán.

ELNÖK: Ha szabadna, a tárgyra térnénk. A szülői oldal fantasztikus pedagógiai érzékről tett tanúbizonyságot: el voltunk fáradva, és ez a kis tréfás kitérő fölviányozott bennünket, most már talán tudjuk követni. *(Derültség.)*

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen, elnök úr.

Itt van ilyen, hogy a középfokú eljárás szabályainak betartása, a tanórán kívüli foglalkozások ellenőrzése. Az elején mondtuk, hogy támogatjuk. Mi magyarázatokat kérünk, mert nekünk fogalmunk sincs a tanév rendjében leírt dolgokról. Szakmailag nem vagyunk

annyira képzettek, hogy tudnánk, mi az a Diagnosztikai Fejlődésvizsgáló Rendszer, aminek az alkalmazását a szülőknek el kell viselni az első évfolyamon, ahol amúgy is elég frusztráltak a gyerekek. Nem tudom, biztos igaz...

Az Oktatási Hivatal nagyon sok feladatot kap. Annyi feladatot kap, hogy nem tudom követni. Legalább százötvenet össze tudnánk írni. Megcsinálja ezt az Oktatási Hivatal? És ha megcsinálja, hol látom én ezt? Beszélgetek néha velük, de azt mondják, hogy majd, majd, majd... Már nem úgy, hanem hogy majd bemutatják az anyagokat stb., stb.

Egyelőre ennyit szerettem volna én, de egy pillanat, elnök úr, mert a kolléganőm...

ELNÖK: Meg akartam volna kérdezni - az ön szavait köszöntem meg.

KESZEI SÁNDOR: Akkor bejelentem mint szóvivőt.

ELNÖK: A szülői oldalnak további észrevétele, kommentárja van - halljuk!

SIMONNÉ TOLDI ÁGNES: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! A szülői oldal részéről már több alkalommal jeleztük, hogy sajnálatos módon a tanév rendje nem vonatkozik az óvodákra. Most is a gyermek mindenképp felett álló érdekében javasoljuk, hogy az Oktatási Minisztérium alkossa meg és adja ki a nevelési év rendjét, ugyanis az óvodák a tanév rendje szerint tartanak őszi, téli, tavaszi szünetet, és az öt nevelés nélküli munkanap alkalmával legtöbbször közlik a szülőkkel, hogy ne vigyék a gyermekeket óvodába, mert zárva lesz. Nem minden családban van iskoláskorú gyerek, hogy a szülők össze tudják hangolni a nevelési évet a tanév rendjével, tehát fontosnak tartjuk ezt az évek óta jelzett hiányosságot pótolni.

A nyári szünetekben is nagyon komoly probléma van. Ugyanis több házirendet sikerült megvizsgálni, és legnagyobb megdöbbenésre egyről már nagyon sok esetben fölemelték akár két hónapra is az óvoda zárva tartását.

A szülők nem rendelkeznek annyi szabadsággal, hogy ezekre a napokra tudják biztosítani a gyerekeknek a felügyeletet, illetve az is köztudott, hogy nem minden családban van nagyszülő, aki tudna vigyázni a gyerekekre. Véleményünk szerint egyébként sem a nagyszülőket kellene ezzel terhelni: ha egyszer van egy kötelezően ellátandó önkormányzati feladat, akkor ezt az önkormányzatnak kellene biztosítania. Annak érdekében, hogy ezek valóban a gyermek mindenképp felett álló érdekét szolgálják, és ne háruljon rájuk aránytalan teher, amikor utazni kell egyik óvodából a másikba, még egyszer jelzem, hogy kérjük megalkotni a nevelési év rendjét.

Ezzel kapcsolatosan egy közérdekű bejelentést és javaslatot is megfogalmaztunk, melyet Szüdi János államtitkár úrnak le is adunk.

Ami még nagyon fontos, hogy a gyerekeket egyik óvodából a másikba utazzatják, az nagyon súlyos pszichés károkat okoz. Ha ugyanis egyik csoportból átkerül a másikba, már az is idegen környezet számára, hátha még egy távolabb lévő óvodába!

Szeretnénk, hogyha a kérésünk most már tényleg meghallgatásra találna, és kiadásra kerülne a nevelési év rendje. Szerintem még nem késő, hogyha a 2009/2010-es nevelési évre vonatkozóan ez megszületik.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A szülői oldalon van-e még? *(Nincs.)* A szülői oldal mértéktartását köszönjük szépen.

Kormányzati oldal?

BRASSÓI SÁNDOR: Örömmel hallottam a szülői oldal által felvetett kérdéseket: igazán öröm számomra, hogy minden esetben tudhatok információt adni, és némi tájékoztatást a fölmerült kérdésekkel kapcsolatban, úgyhogy megpróbálom ezt megtenni.

Mindjárt a 2. §-ban szerepel, hogy meg kell küldeni az iskolaszéknek és a fenntartónak a nevelési értekezletnek jegyzőkönyvét. Itt szerepel egy olyan rendelkezés is, amit az elnök úr szó szerint idézett: meg kell küldeni az iskolaszéknek. Itt látom a problémát. Ugyanis a közoktatásról szóló törvény 14. §-át ajánlanám az elnök úr figyelmébe, amely a szülő jogairól és kötelességeiről szól. Arról szól tehát, hogy a szülőknek milyen kötelességeik vannak, ha a gyerekeiket nevelési-oktatási intézménybe járatják. Kötelessége a szülőnek, valamint lehetősége és joga, hogy iskolaszéket hozzon létre, illetve ha nem így, más módon megvalósítsa a szülői érdekképviseletet. Ebben az esetben a jogszabályok ezt a keretet teljesen nyilvánvalóan biztosítják. Ettől kezdve, amennyiben a szülői szervezet az iskolában létrejön - márpedig létre kell jöjjön valami módon -, akkor neki ezt meg kell küldeni, és máris tájékozódhat a szülői közösség. Számos iskolában nagyon jól meg is teszik, hiszen az iskolaszék, ha nincs, akkor a szülői közösség elektronikus honlapot működtet az iskola honlapjának részeként, amit az állam finanszíroz. Ennek keretében bármely szülő megtekintheti ezeket a dokumentumokat.

Azt javaslom a szülői szervezeteknek, hogy fogjanak össze, és ezt az érdekérvényesítést tegyék meg ezeken a fórumokon, annak érdekében, hogy saját kötelezettségüknek - nevezetesen, hogy figyelemmel kísérje a gyermek tanulmányi előmenetelét, gondoskodjon az ehhez elvárható feladatokról és minden elvárható segítséget adjon meg - eleget tehessenek. Most a törvény szövegét idéztem. Azt gondolom, ez nem e rendelet keretei közé tartozó dolog, hanem ott helyben kell megoldani.

Fölmerült az ISK és a DSK fogalomrendszere. Ez pontosan így van, ahogy elnök úr mondta: lehetőség van rá, hogy iskolai sportkör működjön, az intézménynek ezt meg kell szerveznie. A diáksport-egyesület pedig másról szól: rengeteg olyan iskola van, ahol az intézmény valamilyen professzionális vagy úgy is mondhatnám, hivatásszerűen versenysportra felkészítő sportegyesülettel működik együtt. A kettő értelemszerűen nem helyettesíthető egymással. Pontosán arról van szó, hogy az iskolában kell ezt a dolgot megszervezni. Utaltam az előbbi felmérésre - ami nem reprezentatív és nem is tekinthető hivatalosnak ilyen értelemben, amit idén lefolytattunk az iskolák önkéntes adatszolgáltatása alapján -, amelyből jól látszik, hogy az iskolák messze nagy részében működik iskolai sportkör, önkéntesen, amiben általában a testnevelő tanárok vesznek részt. Ezért természetesen nem kérhetnek semmiféle részvételi díjat. Mivel a DSK-ban a tanulót az iskolán kívül felkészítik versenysportra és versenysportrendezvényekre, és oda bevonnak egy iskolán kívüli, a sportszakma felügyelete alá tartozó sportegyesületet - akinek nyilván költségei vannak -, ezért valami módon költségtérítés kérhető. A törvény szerintem teljesen jól szabályoz, mert azokon a helyeken, ahol nincs a szülői szervezetnek és az iskolának elegendő forrása, a diákok szabadidős sporttevékenységéhez ingyenes, térítésmentes ifjúsági sportkört köteles működtetni, ezzel biztosítva a tanulók mozgását. Ahol viszont olyanok a feltételek, hogy akár valamilyen profilú sportiskolában, vagy olyan iskolában, ahol az iskola az utánpótlás-nevelésben részt vesz, de nem mint sportiskola, hanem mint normál közoktatási intézmény, ott az iskola együttműködést köt egy sportegyesülettel, és megszervezi a DSE-t. Azt gondolom, ezzel a szabályozással a sportszakma is egyetért, hiszen ez egy 2001-es OM és ISM közös rendelet. Ezen nem szándékozunk változtatni, ez nem jelent anyagi terhet sem a szülők, sem a diákok részére. Az más dolog - és

javaslom a szülői szervezeteknek -, hogy érdemes lenne határozottabban kifejteni véleményüket a sport-szakigazgatás felé, nevezetesen, hogy a szabadidős sportfoglalkozások nagyobb mértékben és térítésmentesen legyenek elérhetőek az iskolában tanuló, és az iskolán kívül lévő, de tanköteles fiatalok számára. A probléma ugyanis sokszor itt van, hogy nincsenek ilyen ingyenes, elérhető sportlétesítmények, ahol sok diák káros szenvedélyek helyett is inkább sportolhatna. De ez nem az oktatási tárca kompetenciája.

Hogy a 7. §-ban nincsenek feltüntetve a testnevelési versenyek... Csak jelzem az elnök úr számára - bár ezt már ön is nyomon követheti, hiszen most már négy éve -, hogy az OKM honlapjára mindig fölteszük a tanulmányi verseny pályázatunkat, amelyre bármely szervezet szabadon pályázhat, amennyiben a pályázati kiírásnak megfelel. Ennek keretei között az idén több mint száz szervezet pályázott tanulmányi verseny szervezésére - erre jelentős forrást biztosítottunk. Ennek minden eredménye megtekinthető az OKM honlapján. Tehát hogyha egy internetes keresőbe beírja, hogy „OKM tanulmányi verseny pályázat”, akkor ennek keretei között visszamenőleg az összes megtekinthető, és pontosan láthatók a célok. Sosem zártuk ki ebből a sportot. Azért nem kerülnek be ebbe a dologba a sportrendezvények, merthogy ezek a Magyar Diákolimpiai Szövetség és a Magyar Diáksport Szövetség keretei között szerveződnek, amelyeknek a tanév rendjére való beillesztésére, ahogy jelen jogszabálytervezet is szabályozza - és 1999 óta szabályozza -, az iskolai szülői szervezet egyetértésével ezeket az iskolai működésbe föl lehet venni. A szülőknek ilyen értelemben semmilyen joga nem csorbul, sőt, kezdeményezhetnek minden ilyen rendezvényt, amivel az iskola a testnevelési versenyeket beteszi. Csakhogy ezek nem testnevelési versenyek, hanem valamely sportághoz kötődő diákolimpiák általában, aminek a szabályozása független a közigazgatástól - mert a Magyar Diáksport Szövetség egy civil szerveződés, amely a saját szabályait maga alkotja meg.

A „Jó tanuló - Jó sportoló” címről nem tudnak a diákok... Ez nem így van, vitatkoznom kell az elnök úrral. 1998 óta ennek a szervezését - nem versenyről, hanem egy címről van szó - részben én bonyolítom, és dokumentálni tudom az ön számára, hogy minden esetben az összes díjazott és nem díjazott pályázó írásos értesítést kap a díj elnyeréséről, az átadás időpontjáról, és utána külön meghívást az átadásra - valamilyen állami vezető adja át -, sőt, az utóbbi négy évben már az OKM honlapján is elhelyezzük az összes díjazott nevét és a kategóriát - ugye, négy kategóriában adjuk ki, a sportszakmával egyetértésben. Ez igazából nem verseny, hanem díj, ezért nem is itt van a helye.

A szakképzési versenyek. Hogy itt szabályozva legyenek, ezt olyan értelemben problémának látom, hogy az oktatásért felelős miniszternek a nem az ő szakképesítéséhez tartozó szakmai versenyek vonatkozásában nincsen kodifikációs és jogszabály-kiadási jogosultsága. Tehát hogy egy egészségügyi miniszter milyen egészségügyi versenyt szervez, azt neki kell szabályoznia. Minden esetben meg kell küldeniük, meg is küldik, föl is teszik - mi szívesen vállalkozunk arra, hogy az OM honlapján ilyen figyelemfelhívást ki tudunk tenni az intézmények számára, de ezekről mindig az adott intézmény értesíti a saját tanulóit. Ez nem feltétlenül tartozik azokra az intézményekre, akik például nem a faipari alapismereteket oktatják.

Elhangzott, hogy hol ilyen, hol olyan évfolyamokon folyik a kompetenciamérés. Megint szeretném felhívni a figyelmet a közoktatásról szóló törvényre, amely elég régóta elég világosan szabályoz: nem hol ilyen, hol olyan évfolyamokon folyik ez a mérés. Nagyon régóta a 6., 8., 10. évfolyamon folyik, változatlanul. Úgy tűnik, e mögött elég széles körű szakmapolitikai konszenzus alakult ki - nagyon helyesen, végre, ami jó dolog -, ezért ez nem így meg úgy folyik, hanem pontosan ugyanúgy folyik minden évben.

Hogy miből látható, mennyit fejlődik egy diák? Szerencsére most már látható, hiszen az idei évben már az összes magyar diák, aki kompetenciamérést írt, a saját mérési azonosítójával, amit személyesen megkapott, fel tud menni - ajánlom elnök úr figyelmébe - a KIR-en a kompetenciamérés oldalra. Ennek a közleményét én magam írtam az Oktatási és Kulturális Minisztérium honlapján, tehát pontosan tudom, hogy most is ott található, de az Oktatási Hivatalnak is van egy ilyen linkje, hogy „Országos mérések”, ahogy van középfokú felvételi, érettségi. Az országos méréseknél ott van egy figyelemfelhívás a szülők számára, ahol pontosan meg tudják nézni saját iskolájuknak a két vizsgált területen az adatait, osztályra, évfolyamra vonatkoztatva, és minden egyes tanuló - ezt a rendszert 2006-ban hoztuk létre - a saját mérési adatait úgy tudja megnézni, hogy felmegy erre az oldalra, ahol megjelenik, mely feladatot oldotta meg hibátlanul, melyik feladattal végzett, ott van egy beépített mikrolink, ráklikkelve rögtön látja a feladatot, és rögtön tud tanulni, mert ott látja, hogy ő mit ért el, és mi a ténylegesen jó megoldás. Ez minden tanuló számára látható és titkos, mert csak ő látja - ráadásul nincs ott a tanuló neve. Ha valaki próbálkozik, és beír egy számot, esetleg eltalál egyet véletlenül, csak annyi jön ki, hogy egy hatodik osztályos fiúról van szó az országban. De a saját kódjával pontosan beazonosítható. Hogy ez longitudinálsan továbbmehet, továbbépül, ebben is fontos változás történt. Említettem a 2007. évi törvénymódosítást, ugyanis azzal, hogy a mérési azonosítót kiadtuk, most már lehetővé válik, hogy ha egy tanuló hatodik évfolyamon megírta az országos kompetenciamérést, megjelenik, megírja nyolcadikban, megjelenik a mérési eredmény mindkét képességterületen, és amikor továbbmegy a tizedik évfolyamra, átkerül egy középiskolába vagy egy középfokú nevelési-oktatási intézménybe, a középfokú nevelési-oktatási intézmény a hozzá bekerülő kilencedikes tanulók vonatkozásában egy most fejlesztett szoftverrel máris tudja a kompetenciamérési eredményeket, tudja értelmezni, használni azért, hogy például a tanuló továbbfejlesztéséhez, a tagozatválasztáshoz segítséget kapjon. Ilyen értelemben már több tétje van egy tanuló számára a kompetenciamérés megírásának nyolcadikban, hiszen a későbbi fejlesztését a középfokú iskola oldaláról jelentősen tudja segíteni.

Hogy miből látható, hogy a diák mennyit fejlődik: pontosan ebből. Hiszen ettől kezdve ez pont a pedagógust segíti, valamint a tanulót és a szülőt is, hiszen egy magára valamit adó szülő, odafigyelve erre a dologra, megnézi a saját gyermekével közösen ezt az oldalt, és látja, hogy a saját gyermeke mit ért el. Ebben az esetben nincs lehetőségünk arra - ezt elnök úr pontosan tudja - hogy a szülőktől a minisztérium ezt a kötelezettséget „kivasalja”. A szülői szervezetnek van lehetősége arra, hogy a szülők bevonásával erősítse szerte az országban a szülői tudatosságot, és elérje a szülői közösségnél, hogy jobban figyeljenek oda a gyerekük nevelésére, oktatására.

Hogy utolsók vagyunk a kompetenciamérésben - elnök úr szó szerint ezt mondta, azonnal felírtam ide -, ilyen nincs. *(Keszey Sándor: Az utolsók között.)* Nem vagyunk az utolsó között. Ajánlom elnök úr figyelmébe, hogy az OKM honlapjára föltettünk tavaly és minden évben tájékoztatókat. 2002 óta részletes tájékoztatók készülnek a nemzetközi mérésekben elért hazai eredményekről - emlékeim szerint a KT-ülésem is kiosztottunk ilyen részletes tájékoztatókat tartalmazó füzeteket, amelyeket kérésünkre az Oktatási Hivatal készített, többek között a PISA-ról, a TIMMS-ről és a PIRLS-ről is, sőt, a kompetenciamérés is elérhető, minden honlapon ott van. Nem vagyunk utolsók. Pontosán látható, hogy a szövegértésben vagyunk egy picivel az átlagtartomány alatt, a matematikában hajszállal az átlag alatt, a természettudományban pedig hajszállal a jók közé tartozunk, de pont az átlag legfelső tartományában vagyunk. Ezt így pontosítanám. Hogy az utolsók között vagyunk, azt nem tudom elfogadni.

A Diagnosztikus Fejlődésvizsgáló Rendszer először van benne, mi ez? Nem így van, sajnos, ezt a fölvetést meg kell cáfolnom: 2001-ben volt az országban először ilyen mérés, vizsgálat, amit az állam az akkori OKÉV bevonásával szervezett meg. 2001-ben még valóban a kilencedik meg az első évfolyamon volt. Azért hoztuk létre ezt a rendszert, mert az iskolában lévő, korábban óvodás gyerekek diagnosztizálása nagyon fontos, hogy az első évfolyamos tanító, aki elkezd a gyerekekkel dolgozni, a képességei ne csak az adott általános iskolai rutin és szokás apján mérje föl, hanem kapjon egy olyan tudományosan bemért segítséget, ami az országos populációnak az ismeretében és előzetes vizsgálata alapján jött létre. Ezt az eszközt továbbra is használjuk, hiszen 2004 óta minden tanév rendjében benne van ennek az eszköznek a használata. Nem új elem, tavaly is benne volt, előtte is, meg azelőtt is. Javaslom az elnök úrnak, hogy forduljon nyugodtan a Tanítók Egyesületéhez, akik nagyon-nagyon támogatják ennek az eszköznek a használatát. Ez önkéntes eszköz, és csak arról szól, hogy az osztálytanítónak lehetősége van rá, hogy ezzel az ingyenesen megkapott diagnosztikus eszközzel - ami gyakorlatilag tizenkilenc plusz tíz készséget vizsgál, és ehhez oda vannak mérve az országos mérés alapján az országos sztenderd adatsorok -, meg tudja vizsgálni a tanulókat csoportos, játékos foglalkozás keretében - általában négyfős csoportok keretei között -, hogy az adott tanuló, akiről esetleg azt gyanítja, hogy szintévesztő, nagyothalló, diszlexiás, diszgráfias problémái lehetnek, bár erről nem jelzett az óvodai vizsgálat, vagy egyéb, térlátással kapcsolatos problémái - hadd ne soroljak sok mást -, ezek ott nagyon hamar kideríthetők, és az osztálytanító a vizsgálat után mondhatja, hogy valami gyanú fölmerül, mert az adott tanuló valóban gyengén teljesített, tehát bevonok külső szakmai segítséget, nevelési tanácsadót, pszichológust.

Hangsúlyozom tehát, ez a vizsgálat nem azért van, hogy a szülő erről ne tudjon, ellenkezőleg - és utalok megint a szülői kötelezettségekre -, hogy a pedagógus és a szülő ebben is együttműködjön, és a pedagógus felhívja a szülő figyelmét egy ilyen önkéntes vizsgálat után, hogy a tanulónál vannak itt-ott fejlődésbeli problémák, oldjuk meg közösen. Ez nem kötelező, sosem volt az, ráadásul segítőkész eszköz, hogy egy osztálytanító - még egyszer mondom - ne a saját szubjektív megítélése alapján döntsön egy tanuló esetében, hogy neki van-e problémája, hanem tudjon támaszkodni országos sztenderd bemérő eszközre.

Az OH megcsinálja-e ezeket a vizsgálatokat? Ajánlom az ön figyelmébe az Oktatási Hivatal honlapját. Amely vizsgálatokat lefolytatott a hivatal, minden évben nyilvánosságra hozza, sőt, emlékeim szerint be is szokott számolni ezekről különböző fórumokon, ha kéri - például itt is beszámoltak többször, emlékszem rá. Az idei évben is folyik két-három vizsgálat: a szakképzés, a szakmai tantárgyak tanítása, a nem szakrendszerű oktatás - ezek mindegyike közpénzből végzett vizsgálat, ki kell kerüljenek a hivatal honlapjára. Az a dolga, hogy segítsen mindenkinek a hatékonyabb döntéshozatalban.

Az óvodával kapcsolatban emlékszem a tavalyi egyeztetésre. Előzetesen megkaptuk ezt a javaslatot, akkor a tárcának az volt a válasza, hogy nem kívánjuk szabályozni, hiszen a törvény világosan a jegyző feladatainak körébe utalja, hogy hogyan kell megszervezni az óvodai nevelési évet. Nem gondolom, hogy ebben a dologban változna az álláspontunk. Örömmel vesszük a megkeresést. Ha Szüdi úr megkapja, nyilván egyeztetünk, és ki fogjuk alakítani az álláspontunkat ezzel kapcsolatban. *(Simonné Toldi Ágnes: Ez évek óta probléma.)*

ELNÖK: Bizonyára benne rekedt néhány kérdés, illetve néhány kérdésre talán nem kaptak választ, de erre a következő körben térjünk vissza.

A kormányzati oldal befejezte? *(Igen.)*

A diákkoldalé a szó.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, elnök úr. Mi az intézményvezetők nevében nem reklamálunk, a diákoldal javaslatára szerencsére sikerült elérni, hogy a néhány évvel ezelőtti gyakorlathoz képest nem augusztusban kezdődik a tanév, hanem szeptember 1-jén, tehát mi ezzel meg vagyunk elégedve, és határozottan bízunk az iskolavezetők kreativitásában a karácsonyi szünetet illetően.

Üdvözljük a sportfoglalkozások szakmai ellenőrzését. Ha szakmai ellenőrzésről beszélünk, akkor viszont nem a mennyiségi ellenőrzésről van szó, nem a pusztán meglétet ellenőrzi ez a szakértői névjegyzékben szereplő szakértő, aki ki fog menni az iskolába. Akkor viszont milyen szempontból? Mi lesz ennek a kimenete, következménye? Hová fogja leadni ezt a jelentést? Nagyon örülünk, hogy ez van, csak kérdezzük, mi lesz ennek az eredménye. *(Többen: Ez jogos!)*

Nem tudom igazából, kompetenciája-e a tárcának - bár a közoktatási törvényben szerepel a diákönkormányzatok működtetésének kötelezettsége -, én kiterjeszteném ezt a vizsgálatot a diákönkormányzatok működésére is. Ha a tanulók testi egészségét ellenőrizzük - nagyon helyesen -, akkor talán a mentális nevelésüket is jó lenne, vagy a diákjogok érvényesítési mechanizmusát. Ott érdekellentétek vannak a diákönkormányzat tekintetében.

Jó, hogy ez itt most előkerült, mert akkor mindenki vérszemet kap, hogy a testnevelést még jobban előtérbe kellene helyezni, de azt gondolom, a tanulmányi versenyek sorába talán nem testnevelésként lehetne bevenni, hanem mint oktatási modult, talán valami egészségnevelés vagy életvitel néven. Csak egy ötlet, elnézést kérek érte.

Az érettségi vizsgák sorában sincs nevesítve a testnevelés tantárgy - gondolom, az egyéb, központi követelményekre épülő vizsgatárgyak közé tartozik. *(Többen: Hogyne lenne!)* Én nem találtam, de lehet, hogy benne van. *(Közbeszólások.)* Tudom, hogy van, mert most éppen érintett vagyok: a gyerekem érettségizni fog belőle - de most nem találom ebben a sorban. *(Brassói Sándor: Egyéb központi követelmény.)* Javaslom, nevesítsük a testnevelést, ne degradáljuk...

ELNÖK: Ha szabad javasolnom: ha nincs benne, pótoljuk, ha benne van, rendben van - ez teljesen természetes. Mehetünk tovább.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, nekem ennyi volt.

ELNÖK: Kormányzati oldal? Reflexió?

BRASSÓI SÁNDOR: Köszönöm, nincs.

ELNÖK: A nem önkormányzati iskolafenntartóké a szó.

PAPP KORNÉL: Köszönöm a szót, bár szerintem az szmsz szerint az önkormányzat, a kisebbség, és akkor mi - persze szívesen...

ELNÖK: Csak az udvariasság...

PAPP KORNÉL: Nagyon szépen köszönjük, hogy a kormányzati oldal elnökválasztásánál nem lehetett udvariasság, itt pedig igen, ez megtisztelő számunkra...

Összesen öt észrevételt szeretnénk tenni.

Az első a tanítási év kezdetére, végére, szünetekre vonatkozik. Tisztelem a diákoldal véleményét, hogy az intézményvezetők kreativitásában reménykednek, hogy azért sikerül mindent úgy megszervezni, hogy esetleg június 14-15-én, amikor kint harminc fok fölött van a hőmérséklet, ne kelljen panel osztálytermekben bent üldögni. Tudom, hogy a törvény bizonyos kereteket szabályoz, és tudom, hogy ez 2002 utáni, de akkor is az én véleményem egy kicsit rugalmasabb volt annál a szabályozásnál, ami azóta van. Köszönöm a jelzést a szakmai oldaltól, hogy az övék is. Nyilván a naptár folyamatosan változik, nyilván a törvény ehhez nem igazodhat, de egy rendelet igazodhatna. Nevezetesen egy kicsit furcsa helyzet, hogy augusztus 31-e hétfő, amikor nem lehet tanítani, viszont június 14-15-e hétfő és kedd, amikor pedig kell tanítani. Az is tény, hogy augusztus 20-a után Magyarországon az időjárás fordul, általában hűvösödni szokott, és az is tény, hogy június közepén a jelenlegi körülmények között immár kánikula szokott lenni. Tudom, hogy eme 2009/10-es tanév rendjéről szóló rendeletben nem lehet figyelembe venni, amit én most mondok, de az igazgatók kreativitásán múlik valóban, hogy augusztus 31-én ne legyen tanítás, de azért bizonyos iskolai foglalkozás legyen - például tanévnyitó -, viszont június 14-15-én ne kelljen tanítani, főleg a középiskolákban, ahol párhuzamosan megkezdődik az érettségi vizsga, nagy büvézmutatvány elé állítva ezzel a nevelőtestületet.

Sajnálom, hogy így határozta meg a törvény, de valóban nem lehet mást tenni a rendelet keretei között, ezt megértem.

A december 21-22-23-át viszont komolytalannak tartom ebben a rendeletben. Tudom, hogy az intézményvezetők kreativitása meg fogja majd oldani ezt a problémát, viszont a jogszabályi környezet eleve olyan helyzetet teremt, amelyben érdemes lenne egy felmérést végezni: hány helyen fognak december 23-án tanítani. Biztos, hogy egy külön üdvözlőkártyát érdemel majd részemről, aki tanítani fog.

Hogy ezt a hat napot, amit a középiskola kiadhat, vajon első ránézésre intézményvezetőként hogy adhatnám ki? Rangsorolva a dolgot. Ott van az érettségi. Középiskola, nagy létszámú évfolyammal: a magyar, a történelem és a matematika eleve elvisz három napot a hatból. Ott van a diáknap egypár sorral följebb, a 3. § végén, hogy a tanítás nélküli munkanapok terhére kell megszervezni - ez a negyedik nap. Ezt követően rangsorolhatnák, hogy június 14-15., mivel érettségi folyik, vélhetően a plusz két nap ebből fog adódni - ezzel hat nap már el is ment. December 21-22-23-ról akkor még nem beszéltünk. Valószínű, hogy jön a szombati nap, jön a trükközés: a projektnapok szervezése, kirándulások szervezése szombati napokon, és akkor három értékes tanítási napot sikerült elveszíteni. Ez van, ehhez fognak az intézmények igazodni. Eddig is előfordult hasonló kreativitás, most is minden bizonnyal számíthatunk rá - csak nem biztos, hogy a jogszabálynak kellene ez elé állítani az intézményvezetést.

A második észrevételem talán érdekesebb lehet. Én aránytalannak tartom a két félév elhelyezését, tehát azt, hogy január közepére esik a félévváltás. Százalékokban is ki lehet fejezni: 45-55 százalék az első és a második félév aránya. Én egy héttel későbbre helyezném az első félév végét, különös tekintettel arra, hogy januárban azt a két hetet még tartalmasabban - sőt, akkor nem kettőt, hanem hármat - el lehet tölteni. Ez a korai félév valószínűleg azért van, mert a ballagás is korai. Magam korainak tartom. Nem tartom elképzelhetetlennek, hogy az írásbeli érettségi napjaival nem lehetne gazdaságosabban bánni, esetleg szombati napon is írásbeli érettségi vizsgát szervezve, vagy a több kis tárgyat még jobban blokkosítani. Biztos, hogy a naptár meg fogja oldani ezt a problémát, amikor április 30-a és május 1-je nem így fog elhelyezkedni, hogy csütörtök-péntek vagy péntek-szombat, hanem esetleg másképpen. Túl korainak tartom a tizenkettedikesek számára a tanév lezárását.

Még egy pedagógiai szempontot hadd mondjak a szünetekhez, illetve az igazgatói vagy nevelőtestületi szabadnapok kiadásához. Az őszi szünetig eltelik 38 tanítási nap, az őszi és a téli szünet között megint 38, ezt követően a téli és a tavaszi szünet között van 63 tanítási nap - ebben az évben még több volt. Érezzük a kipurcanást. Érezzük mind a pedagógusok, mind a gyermekek részéről, hogy ez túl sok. Pedagógiai szempontból valahol február hónapban célszerű kiadni legalább egy-két napot, amit sízszünetnek szoktak nevezni, de nyilván a családok anyagi helyzete miatt nem mindegyik iskola teheti meg, és inkább farsangi szünetnek nevezi. De pedagógiailag indokolt megszakítani ezt a hatvanvalahány napot. Az intézményvezetőnek erre azonban már csak a szombati napok terhére lenne lehetősége, azzal pedig túl sok mindent nem oldunk meg.

A második észrevételem tehát az volt, hogy mind a félév, mind a ballagás egy kicsit korai.

A harmadik az ellenőrzésekkel kapcsolatos. Nem kifejezetten eme rendelet tartalmához igazodik, de mégis, talán a kormányzati oldal közvetíteni tudja ezt az észrevételt. A nem önkormányzati oldal részéről szeretném azt a szempontot aláhúzni, hogy bizonyos arányokat a vizsgált intézmények száma tekintetében figyelembe kellene venni, ez pedig a fenntartott intézmények aránya. A nem szakrendszerű oktatás esete is mutatja, amikor is a mi számításunk szerint a mi intézményeink között ötven százalékos volt a vizsgáltak aránya - valahogy az Oktatási Hivatal szeret hozzánk jönni, amit megbecsülésnek érzünk, és az ellenőrzések preventív hatását nagyon-nagyon érzékeljük, de jó lenne, ha ezek az ellenőrzések a különböző szektorokban hasonló százalékos arányban történnének.

A negyedik észrevételem a 8. § (4) bekezdéséhez, hogy az Oktatási Hivatal 2011. február 28-áig köteles az elemzéseket közzétenni. Gondolom, hogy a február 28-ai határidőt különbözőképpen lehet majd értelmezni, hogy éppen akkor kell aláírni, postára adni vagy e-mailben elküldeni a különböző elemzéseket. Idén sem jelent meg február 28-áig, csak március közepén. Olyan határidőt tegyünk a rendeletbe, ami tartható, és ez vonatkoznék a költségvetési törvényre is, ahol március 15-e volt a végrehajtási rendeletek megalkotásának határideje, ami végül április 2-án jelenhetett meg. Olyan határidőket fogalmazzon meg a jogszabály alkotója, amit utána képes betartani.

Végül az ötödik észrevétel - ez egy új tartalmat, esetleg egy új bekezdést jelentene a rendeletben - érdeminek mondható, talán ténylegesen befolyásolhatná a rendelet szövegét. A másik két rendeletben is elő fog kerülni a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek nyilvántartásának kérdése. Egy kicsit nehéz helyzetben vannak az intézmények, ugyanis szerintünk nem egzak, hogy ki kezeli a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók adatait, pontosabban a 20-as kormányrendelet módosítása, amit február elején egyeztettünk, egy adatlapot tartalmazott, de nem jelent még meg. Az alapján egyértelmű, hogy a jegyző kezeli ezt az adatot, és ha a szülő hozzájárul, ezt az adatot kiadja az intézménynek. Én szeretném kezdeményezni, legyen egy olyan időpont, hogy minden tanév kezdetén ezt a kezelt adatot a jegyző átadja az intézménynek. Ugyanis jönnek a statisztikák, az oktatás szervezése, és az intézmény nem rendelkezik adattal. Szerintem ennek a határidőnek itt kellene lenni a tanév rendjéről szóló rendeletben, amikor is az intézmény várja az adatot a különböző jegyzőktől, és utána olyan adatokkal rendelkezik, amiket felelősen bárhol be tud jelenteni, fel tud tüntetni.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen az észrevételeket. A kormányzati oldalé a szó.

BRASSÓI SÁNDOR: Köszönöm szépen az észrevételeket.

Az elsőt, hogy a tanév határnapjai mikor vannak, és hogy ez okozhat problémát, ezt nagyon átélem, mert emlékszem arra, amikor 2002-t megelőzően a tanév rendje rendeletet készítettük, és minden évben heroikus küzdelmek folytak, hogy vajon kinek lesz jó, és hogy tegyük-e vajon augusztus 27-ére a tanév kezdőnapját. Ha megpróbáltuk akkorra tenni, akkor jöttek a szülői szervezetek, másrészt a pedagógusok - mert ők még éppen egy utószezonos üdülésre mennének. Semmi nem volt jó. Minden évben a változatok sorát csináltuk: volt, hogy ősszel kezdtük előbb és júniusban előbb befejeztük a nyár, a meleg miatt, másrészt ősszel nagyon meleg van, augusztusban Magyarországon az éghajlatváltozás miatt kibírhatatlanok az augusztus végi időszakok, a gyerekeket nem lehet akkor tanítani. Magyarul, én értem ezt a dilemmát, ugyanakkor ki kell jönni a tanévnek. Azt gondolom, a törvény tiszta vizet öntött a pohárba, mondván, hogy ez a két határnap, de az intézményvezetők a közte lévő szünetekkel is tudnak egy kicsit taktikázni. A tanítási napokat ki kell számolni, annyi van, amennyi közte, mínusz az intézményvezetők rendelkezésére álló öt vagy hat nap. Én értem, a fölvetés is olyan volt, hogy ez most nem időszerű, de ez nem egy egyszerű történet. Valaki biztos, hogy nem jár jól, általában nagyon sokan nem jártak jól - gyakran a gyerekek.

Hogy a hat nap mennyire bűvészkedés az intézményvezető részéről? Azt gondolom, az intézményvezetők - például a Gimnáziumok Szövetsége és az Általános Iskolák Szövetsége - egyeztetnek egymással. Nagyon sok középiskola a magyar, a történelem és matematika érettségi napján délután szervezi meg a tanítást, pont azért, hogy ne fogyassza ezeket a napokat. Délután, az érettségi után szervezi meg, akkor jönnek a gyerekek, és máris három napot megspórolt magának, hogy például tologatni tudja a szüneteket. Sokféle megoldás működik a különböző szakmai körökben, amelyek abszolút törvényesek, nem sértik a jogszabályt és nem csorbítják azt a hat napot. Azzal máris meg tudják növelni például a téli szünetet az iskola hatáskörében.

Én is ideírtam magamnak a két félévet - ez egy régi történet. Talán emlékeznek, a neveléstörténeti iratokban is mindig szerepel, hogy a hosszú téli időszak, januárban a félévzárás, és a második félév hogy fut ki - ebben valóban van egy aszimmetria. Az a javaslat most, hogy még növeljük az aszimmetriát, hiszen még későbbre javasolnátok tenni az első félév zárását, amivel még inkább aszimmetrikussá válna a dolog. Megmondom, miért nem lehet ezt megcsinálni. Azért nem, mert az első félév zárása után indul a középiskolai felvételiztetés. A középfokú felvételi eljárás egységes írásbelijének a megszervezése, ha megnézzük, pontosan akkor van. Ha még megtoldom egy héttel, akkor a nevelőtestületik, a félévzárások, osztályozók, plusz a felvételi ugyanakkor lenne, nem beszélve arról, hogy az Arany János programba felvételizőknek is ekkor vannak a meghallgatásaik. Így el van osztva: van a félévzárás, a felvételi, a pótfelvételi hete - akik betegek voltak, nem tudtak részt venni, akkor kell részt venniük. A világban a természeti jelenségek általában aszimmetrikusak, de a társadalom ezt nehezen tolerálja. Jelenleg nem tudunk jobbat kitalálni - megmondom őszintén.

Egyébként a síszünet vagy farsangi szünet kiadásával az iskolák megpróbálják feloldani, hogy ne legyen olyan hosszú a téli szünet. Az első félévi szünet még nincs meg, mert az nem történik meg, azt pótolják nagyon sok helyen síszünettel vagy farsanggal, és utána indul az egész az áprilisi tavaszi szünetig. Én azt látom, hogy az iskolák nagy része megpróbálja ezt feloldani, legalább egy-két nappal megtoldott hétvégével. Hogy oda még egy ilyen hosszú időszakot be lehessen tenni, azt valahonnan el kellene venni: a tanítási napokból vagy valamelyik szünetből - ami ilyen értelemben elég macerás.

Az ellenőrzések kapcsán felhívtam a hivatalban a kollégát a hatósági ellenőrzési osztályon a nem szakrendszerű oktatással kapcsolatban. Ő azt mondja, hogy bár most nem tudja megnézni, mert az utcán van, de körülbelül 257 és 40 az arány, ami emlékezete szerint olyan

nagyon nem torzít. A mi megrendelésünk az volt, hogy mindig a reprezentativitásra legyenek figyelemmel, amiben két dolog érvényesül: a települési minta és a fenntartói minta. Nem tudom megerősíteni, de a főosztályvezető asszonnyal még egyeztetünk, rákérdezünk. A jelentés meg fog jelenni a minisztérium és az Oktatási Hivatal honlapján is április végén, pontosan azért, hogy ezzel is segítsük az iskolákat, melyek a jó gyakorlatok, mit nem csináltak jól az intézmények. Ez segítő ellenőrzés volt - azért szakmai ellenőrzést kezdeményeztünk, nem hatóságit, hogy támogató legyen.

A határidőkre természetesen próbálunk figyelni. Hogy a közzétett országos jelentés mikor van közzétéve... Az idei évben valóban csúszott néhány napot - megmondom, miért. A tanulói modul idén először van, tehát az, hogy minden tanuló meg tudja nézni a sajátját. Gondolom, fenntartóként is értesültek róla, hogy teljesen új lett a szoftver, sokkal segítőkészebb, sokkal több opció van benne. Egy új szoftvert fejlesztettünk a fenntartónak, iskolának, hogy a mérési adatait meg tudja csinálni. Az előző évihez képest rengeteg az újítás, e miatt volt az egyhetes csúszás. Annyiból nem érinti a rendszert, hogy a benyújtási határidő módosítódik a támogatási rendeletekben, pontosan ennél a jogszabálynál is, hogy ne okozzon torlódást.

A háromhás tanulók, illetve hogy itt kellene szabályozni a nyilvántartásba vételt, a megküldési határidőt - én ezt továbbítani fogom. Azt gondolom, ennek a 20-as kormányrendelet a helye, ott van a közoktatás adatszolgáltatási szabályozása. Ez nem erről szóló szabályozás. A jegyző államigazgatási hatáskörében jár el, és neki ezt ismernie kell. Hogy ezt kötelezően továbbküldje vagy sem, az döntés kérdése, egyeztetés történik.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzatokat illeti a szó.

ALEXOV LJUBOMIR: Nagyon röviden. A rendelet egészével kapcsolatban kritikai kifogásuk a kisebbségi önkormányzatoknak nincs, legalábbis amennyire egyeztetni sikerült. Három rövid megjegyzésem lenne.

Örömmel tapasztaltuk, hogy az időnként lábra kapó híresztelések ellenére a kisebbségi versenyek továbbra is megmaradtak az országosan szervezendő versenyek között, mind az általános iskola, mind a középiskola szintjén. Ezt örömmel üdvözljük, és úgy gondoljuk, ez nagyon helyes döntés volt.

A másik, hogy a szünetek és egyéb szervezés kapcsán, hallgatva az igazgatók problémáit, csak egy olyan megjegyzés, hogy ez a nemzetiségi iskolákban halmozottan jelentkezik, mert a különböző nemzeti és vallási ünnepek nálunk különösen nagy számban vannak, és ezek a problémák egészen kiügyesítik az iskolavezetőket. Tudjuk, hogy ilyen egyedi eseteket nem lehet egy rendeletben szabályozni, de rengeteg munkás szombatot jelent a nemzetiségi iskolákban, hogy a megfelelő, leginkább vallási ünnepeket szabaddá tudjuk tenni.

A harmadik az érettségi szervezésével kapcsolatos. A korábbi gyakorlat az volt, hogy az anyanyelv és irodalom vizsgák szorosan kötődtek a magyar nyelv és irodalom vizsgához. Az iskoláktól kapott jelzés alapján nem szerencsés az a gyakorlat, hogy a magyar és a nemzetiségi anyanyelv érettségi vizsga időben eltávolodik. Tudjuk, hogy ennek technikai oka van, de mégsem elégít ki minket ez a válasz, és szeretnénk kérni, hogy amennyiben mód és lehetőség van rá, térjünk vissza a korábbi gyakorlathoz.

Köszönöm szépen.

BRASSÓI SÁNDOR: Az utolsót nem értem, miért nem jó az, hogyha eltávolodik egymástól a kettő. Egymást követő napon van.

ALEXOV LJUBOMIR: A korábbi gyakorlat az volt, hogy a nemzetiségi iskolában az érettségi vizsga a nemzetiségi anyanyelv és irodalom érettségi írásbeli vizsgával kezdődött, hétfőn pedig a diákok már az általános rend szerint vizsgáztak. Igazából ennek presztízsoka van. Nem vagyok gyakorló iskolaigazgató, de a jelzések alapján mégis annak a három-négy nagy tantárgynak van nagyobb presztízse az érettségi vizsgák szervezése során, és a vizsgák komolysága miatt volt fontos, hogy az anyanyelv és irodalom abban a fő csoportban legyen. Itt most már egy héttel későbbre kerül, a következő hétfőt jelzi a május-júniusi vizsgaidőszakban a rendelettervezet. Úgy gondoljuk, hogy ez nem szerencsés.

ELNÖK: Befejezte az oldalt?

ALEXOV LJUBOMIR: Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Kormányzat?

BRASSÓI SÁNDOR: A tavalyi évben, ha emlékszik a tanács, a tanév rendje tárgyalásán István is itt ült, és akkor merült fel ez a kérdés. A tavalyi évben talán péntekre esett május 1-je, és nem lehetett akkor oda betenni a szokásos, hétfőt megelőző napra. Azt kérte az oldal, ne az legyen, amit mi javasoltunk, hogy május közepe-vége felé legyen, hanem hozzuk előre. Ezzel a hétfőt követő hétfővel a szakma akkor egyetértett. Az OKB is tárgyalta. Mi azért terveztük ezt ide. Az ideai tervezetben megnézzük, mit tudunk csinálni. Akkor úgy tűnt, hogy ez egy konszenzusos megoldás, senkinek nem volt ellene kifogása.

A másik pedig, hogy a jogszabályok nem rendelkeznek arról, hogy a kisebbségi nevelésben-oktatásban részt vevő intézmények, a kisebbségi kultúra és a szokások miatt egy csomó esetben eltérhetnek a tanév rendjétől. Ez a törvényben is benne van. Ezt az eltolódást megengedi, ezeket az időrendi változásokat. A törvényből következik.

ELNÖK: A kormányzati oldal befejezte? *(Igen.)* Az önkormányzati oldalé a szó az első kör végén, és utána még egy kört tartunk, hogy aki nem mondott el mindent, vagy valamire nem kapta meg a választ, módja legyen rá.

HELTAI MIKLÓS: Húsz éve rendezek pedagógiai konferenciákat, és leszűrtem azt a tapasztalatot, hogy az az előadás, az a hozzászólás a jó, ami rövid, ezért igyekszem ehhez tartani magam.

Az adott körülmények között ez a tanévnyitó utasítás-rendeletkezés - bennem még mindig a régi él - jó, bár, ahogy a Rákosi-időkben irodalomból tanultuk: nem tudja osztálykorlátait meghaladni. Hát, ő sem tudja az adott körülmények között.

A régi, boldogabb időkben egy tanévnyitó utasítás terjedelme olyan másfél oldal volt, esetleg három az ideológiai töltelékkel együtt - ünnepek, tanári értekezletek tárgya stb. Nézem, hogy ez huszonkét oldal. Régen egy közlöny volt cakli-pakli ennyi, mégis le lehetett bonyolítani egy tanévet egész rendszeren. Mindezt csak azért mondtam, hogy hátha fordítani lehetne a szemléleten: talán nem kellene mindent beleprézelni egy tanévnyitó rendelkezésbe. Ez úgyszólván csak egy naptár, főleg azokat az időpontokat jelzi, amelyhez igazodni kell mindenki másnak, ha például alsóbb szintű - tehát nem országos - tanulmányi versenyt szervez.

A tizenkettedik évfolyamnak e rendelkezés szerint - csatlakozva némely előttem szólóhoz - voltaképpen márciussal befejeződik a tanítás. Ez nagy kiesés. Ennyire nem lenne szabad... *(Közbeszólások: Áprilisra!)* Mondom, hogy voltaképpen március 31-ével befejeződik, mert minden gyakorló pedagógus tudja, hogy az utolsó tanítási hét már nulla a tizenkettedik évfolyamnak, előtte tavaszi szünet van, úgyhogy az áprilisból alig marad tanítási nap. Ez nem jó, ez hiányzik, ennyire úr nem lehetne fölöttünk a naptár. Tudom, az az oka, hogy a kollégák nem szeretnek belehasítani a júliusba. Én mindig pártját fogom a kollégáknak, de ebben az egy ügyben nem - kánikula ide vagy oda. Azért tanítási időre a tizenkettedik évfolyamnak szüksége lenne, szegény kollégák hadd fejezzék be az anyagot.

Az 5. számú mellékletben van ilyen kifejezés, hogy képességszint-határ. Pedagógiailag nem tartom szerencsésnek ezt a kifejezést: mintha arannyal szólván azt sugallná, hogy „Szép öcsém, be nagy kár, Hogy apád paraszt volt s te is az maradtál.” A pedagógiában nincsenek ilyen határok. Lehet, hogy nem ezt akarja jelenteni, de akkor sem szerencsés a használata: nincs határ a fejlesztésben, a képességszintben.

Összefoglaló, 9. pont: társadalmi partnerekkel történő egyeztetés. A felsorolás vagy ötven partnert tartalmaz az egyeztetésnél. Hol van ebben a hierarchiában a Közoktatás-politikai Tanács szava, súlya. Valamennyire egyforma súllyal esik latba, vagy van valami hierarchia?

Köszönöm.

Egyezségünk értelmében átveszem az elnöklést, és szót adok Sáska Géza kollégának, majd Horváth Gézáne kollégának - Keszei Sándor kolléga már példát adott arra, hogy hogy kell ezt csinálni.

(Az ülés vezetését Heltai Miklós veszi át.)

DR. SÁSKA GÉZA: A 7. § 3. pontjában a szándékkal egyetértünk. Egyetlenegy szempont mintha hiányozna, nevezetesen a finanszírozás. A versenyre történő felkészítés többletórát jelent, ezt valamilyen módon finanszírozni kell, tehát a munkatervben, illetve olyan tantárgyfelosztásban, amit az önkormányzatnak jóvá kell hagynia, olyan formában javasoljuk ezt elhelyezni. Hiszen a többletköltségek fölötti rendelkezés nem lehet az iskola hatásköre. A kettőt együtt kell szervezni.

A következő a 8. § 4. pontja. Örömmel állapíthatom meg és közölhetem, hogy a mérési eredmények szoftvere jobb, megjelenése sokkal jobb, jól látható, kezelhető. Természetesen a hiányok mindig megjelennek, és ezek a hiányok nem technikaiak, hanem szemléletiek. Nevezetesen az azonos szintűek összevetésének a lehetőségét javasoljuk, vagyis hogy térségek, iskolafenntartók összevetését. Akié az iskola, az látja. De hogy máshogy hogyan működik, csupán iskolánként lehet, tehát a magasabb szintű rendje nincs meg, csak mindig az adott iskolához képest. Ez a hierarchia nem jelenik meg.

Végezetül pedig köszönetet szeretnék mondani, mégpedig a tanács hatékonyságának dicséretképpen. Hadd emlékeztessenek rá, milyen sokat küzdöttünk azért, hogy a felvételi eljárás más jogszabályba kerüljön. Ez meg is történt, és lám, nem is vitatkozunk erről, hanem csupán ennek az időpontjáról, tehát jól döntöttünk.

A leglényegesebb, amit mondanék, a Diagnosztikus Fejlődésvizsgáló Rendszer alkalmazásával kapcsolatos, és ebben a szülői oldalhoz szeretnék csatlakozni. Valószínűleg szövegezési gyengeség van, ugyanis a diagnosztikus fejlődésvizsgálatban való részvétel pedagógiailag indokolt, de szociológiailag egy megkülönböztetést is jelent, a szegregálódásnak egy finom szakmai jeleként is megjelenhet. Épp ezért ennek egyfajta kiegyensúlyozását

javasolnám, azt vetném föl, hogy ez ne legyen az osztálytanító kizárólagos joga. Ez ugyanis úgy szól, hogy „ha az osztálytanító indokoltnak látja”. Kezdeményezhesse a szülő is! Nem ismerem a rendszernek működtetését minden részletében, de a kezdeményezésben a nevelési tanácsadónak is helyet kellene adni a diagnosztikus vizsgálat megindításában. Ugyanakkor az is fontos, hogy a diagnosztikus vizsgálat eredményét hogyan kell kezelni: ez egy egyszerű pedagógiai dolog, vagy egy olyan stigmatizáló elemként tud megjelenni, amit a kiegészítő iskoláknál tapasztaltunk. Amennyire ismerem a hasonló svéd gyakorlatot, ott mindig ez szokott lenni a legneuralgikusabb pont, amennyiben egyszerűen csak szakmailag javítani akar, és stigmatizálja a gyereket. Ennek a problémának az alapos körüljárását vetem föl, és tanácsolom, hogy gondolják ezt végig. Nem egyszerű, amit nagy József professzor úr a maga jóindulatával és segítő szándékával javasol az országnak, van ennek más, nem kívánatos következménye, amire valószínűleg nem neki kell orvosához és gyógyszerészéhez fordulnia, hanem a rendszergazdáknak, a szülőknek, másoknak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elnöki feladatként bejelentem még, hogy Horváth Gézáné kolléganő eláll a hozzászólástól, és visszaadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését dr. Sáska Géza veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen a szót, akkor a második kör következik...

AMBRUS ISTVÁN: A válasz?

ELNÖK: Bocsánat!

BRASSÓI SÁNDOR: Az első felvetésre, hogy mennyire hosszú ez a szabályozás, sok mindent mondhatnék. Akkor egyszerűbb volt az érettségi, ma ez egy bonyolult rendszer: van középfokú felvételi, van egy csomó érettségi vizsgatárgy, van rengeteg tanulmányi verseny, és tudjuk, hogy pont a tanács javasolta évekkel ezelőtt, hogy védjük meg az intézményvezetőket azoktól a szakszerűtlen, dilettáns tanulmányi versenyektől, amelyeket - elnézést kérek - ismeretlen szereplők pénzért hirdetnek. Ezeket szabályozni kellett, ami pedig terjedelem. Sajnos, erre nem tudok biztató szavakat mondani.

Azt érzékeljük, hogy az érettségi tárgyak száma jelenleg nagyon nagy. Indokolatlanul nagy. Ebben nagyjából mindenki egyetért. Hogy hogy lehet szűkíteni, arra már sokféle vélemény van. Hogy ennyi, és hogy ez a választás, az ötödik tárgy adott, sőt, van, akinek a hatodik, mert aki orvosi, állatorvosi szakra megy, annak hat tárgyból érettségi vizsgát tenni - ezeket a vizsganapokat valahová be kell tenni. Van egy nagyon komoly időcsapda, nevezetesen a tanulói választás lehetőségét össze kell hozni a rendelkezésre álló kevés idővel, ahová ezeket be lehet passzírozni a májusi időszakban, hiszen utána jönnek a szóbelik. Ráadásul a dolog felülről zárt, hiszen a rendszer a felsőoktatási felvételi belépéshez adja meg a pontszámokat, a felsőoktatásnak pedig meg kell húzni a pontokat. Ezért nem tolható ki július 15-e vagy 20-a utánra az érettségiztetés időszaka, tehát csak visszafelé lehet számítani. Így is pontosan tudjuk, hogy feszültség van, mert hogy mely vizsgát milyen párosításba teszünk, ez elméletileg korlátozás. Sajnos, ez a nagy szám ezt vonja maga után, hogy nem lehet későbbre tolni a tizenkettedikesek esetében az időpontot. *(Dr. Dobos Krisztina: Nem kellett volna ennyi tantárgyat engedni!)* Ez így van, egyetértünk.

De a tanév rendjére visszakanyarodva: a képességszint-határokat a PISA-vizsgálatban, a TIMMS-ben meg a PIRLS-ben is így hívják. A mellékletben mi igazodtunk a nemzetközi pedagógiai méréselméleti megközelítéshez, és minden esetben így nevezik. *(Heltai Miklós: Tükörfordítás.)*

A másik felvetés, a 7. § (3). Azt gondolom, önmagában ez nem érinti a fenntartói döntést, hiszen az iskolának rendelkezésére áll egy finanszírozási keretösszeg. Ezt megtervezi, az intézménynek odaadja a finanszírozási kereteket, és azzal, hogy odaadja, az intézmény ezzel szabadon gazdálkodik, hogy csoportbontásra, felzárkóztatásra, túlmunkára, tehetséggondozásra használja. Az iskola a már ott lévő költségvetési keretösszeg terhére végezheti ezeket a tehetséggondozó foglalkozásokat, tehát ez nem jelent többletigényt a fenntartó számára. Föl se merült, hogy ez többletigényt generálna, de nem is volt még soha ilyen jelzésünk, bár elég régóta benne van ez a szöveg. A fenntartó felé megfuttatni szerintem fölösleges, hiszen az 52. § (3) alapján adott a fenntartó által biztosított költségvetés.

ELNÖK: Akkor azt kell beleírni!

BRASSÓI SÁNDOR: A szoftveren rengeteget fejlesztettek a hivatalban, de mindent még nem tud. Gondoljunk bele: négyszázhuszezer tanulónak két vizsgált tantárgyból, 25-30 feladata, ami több millió ítemet jelent rögzítésben és visszakódolásban is. Mindezt szabadon rendezhetővé tenni nem tudja a rendszer. Hiába fejlesztene erre szoftvert a hivatal, a lefuttató felület, a saját géped otthon a sávszélesség miatt nem fogja otthon elvinni. Ezek már speciális eszközt igényelnek.

A diagnosztikus rendszerrel kapcsolatban elfogadom, és fogom javasolni Szüdi úrnak: írjuk be, hogy „és a szülő kezdeményezésére”. Az a cél, hogy semmi módon ne szegregáljon ez.

A nevelési tanácsadóval vagy fölvette már a kapcsolatot, vagy nem. Igazából neki akkor kellene bekapcsolódnia, akkor kapcsolódhat be, hogyha a diagnosztizálás megtörtént, és indokolt a mozgatása. Egyébként látszik, hogy az iskolák kétötöde konkrétan kiszűri ezzel a gyerekeket, és bevonja a nevelési tanácsadót.

ELNÖK: Köszönjük szépen - második kör: nem kapott válasz, illetve új megjegyzés. Csináljunk kasszát: ki kér szót? *(Jelentkeznek.)* Akkor inkább úgy, hogy ki nem... *(Jelentkezik.)* Egy oldal nem. Tessék parancsolni!

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Köszönöm. Az országos kompetenciamérések tanulói és iskolai eredményei tekintetében úgy látszik, elég sok a tájékozatlanság. Talán ezt valami módon kommunikálni kellene a szülők felé is, mert ez egy kiváló lehetőség. Érdemes lenne megfontolni, mit tehetünk ebben az ügyben. Szülői értekezleten mi is megpróbáljuk, de a szülőket is kérjük, illetve a minisztérium is fontolja meg, hogy ezt a jó kezdeményezést és tényeket sugárzó dolgot valóban azok tudomására hozza, akiket ez érint.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Válasz?

BRASSÓI SÁNDOR: Pont az idei évben, pont a mi kérésünkre, a mi forrásainkból az Oktatási Hivatal egy regionális konferenciasorozatot csinált: intézményvezetők, fenntartók - tehát abszolút minden régióban volt egy szakmai nap. A szülők számára is lehetne, meg lehetne hívni a

szülői szervezeteket - ezzel egyetértek, azt fogjuk kérni, hogy a következőkre kapjanak ők is meghívást. (*Pecsenye Éva: Tájékoztató füzetet...*) Azt azért ne! Interneten fent van egyébként minden most is, tehát nem ez a probléma. (*Miklósi László: Sajtó-háttérbeszélgetés.*)

ELNÖK: Ebben is konszenzus van. Befejezte az oldal? (*Igen.*) Szakszervezetek?

DR. GYIMESI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Egy, a témához nem illő, de mégis kapcsolódó, illetve a további napirendekhez is kapcsolódó kérést szeretnék megfogalmazni a saját szakszervezetünk nevében. Ezt már többször megtettem írásban, de nem gyakorolta azt a hatást, amit szerettünk volna. Egyszóval a „Társadalmi partnerekkel történő egyeztetés” fejezetből konzekvensen kihagyja a minisztérium a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetét. Ez viszonylag egyszerűen módosítható, a jogszabályt talán nem érinti, és előnyére válhatna - értem alatta az összes többit is, a múltbelieket már nem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A szakszervezeti oldalon egyéb nincsen. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm a tájékoztatást és az információt, amelyet főosztályvezető-helyettes úrtól kaptam. Még egy icipici kérdésem lenne. Ennek a kompetenciavizsgálatnak az eredményét név szerint tudják a gyerekek, hogy miről van szó, és a pedagógusok is tudják, hogy milyen dolgozatot írt a gyermek? Ha erre rögtön kaphatnék választ, másként tudnám folytatni. (*Brassói Sándor: Természetesen.*) Tehát nem titkos, az internetre bárki fölmehet, és megnézheti? (*Többen: Nem! Nem!*) Ezt kérdezem. (*Brassói Sándor: Nem ezt kérdezte.*) Akkor erre kérek választ.

ELNÖK: Tisztelettel, ez az országos Közoktatás-politikai Tanács, amelyben a szülőknek olyan javaslatai voltak a rendszer átalakítására nézve - oktatási rendszer, a törvénykezés radikális átalakítása -, és most van egy alapvető technikai jellegű kérdés, ami a jelen lévők döntő többsége számára ismert. Ha szabad kérnem, a szülők előzetes felkészülés keretei között tájékozódjanak ilyen típusú kérdésekben, és olyan súlyos oktatáspolitikai kérdéseket vessenek föl, ahogy ezt korábban is tették. Ha szabad kérnem...

KESZEI SÁNDOR: Jeleztem, hogy mi nem vagyunk pedagógusok, nem tudunk úgy felkészülni. Minden alkalmat megragadunk arra, hogy információhoz jussunk, és ehhez nagyon fontos terület a Közoktatás-politikai Tanács. (*Ambrus István, az elnökhöz: Minden kérdést föltehet, ami az oktatással kapcsolatos, kivéve a munkajogot.*) És ha a minisztérium nem hajlandó válaszolni, vagy az elnök úr megvonja a szót, szívesen lemondunk erről.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, ha félreérthető voltam.... (*Keszei Sándor: Nagyon félreérthető volt.*) Annyit javasoltam mindössze, vagy arra próbáltam utalni, hogy az Oktatási és Kulturális Minisztérium honlapján...

KESZEI SÁNDOR: Nem akarom, hogy kioktassanak: mi tudjuk, hogy hol van, azt is tudjuk, hogy mi van benne - nehogy már ilyen feltételezése legyen az elnök úrnak, hogy nem olvastuk el, meg nem mentünk föl az internetre!

ELNÖK: Ha a kir.hu-t meg tetszene nézni, ezekre a kérdésekre...

KESZEI SÁNDOR: De én jegyzőkönyvbe akarom hallani a választ, elnök úr!

ELNÖK: Értem, tehát taktikai jellegű a kérdés.

KESZEI SÁNDOR: Nem taktikai!

ELNÖK: Az egészen más, tessék válaszolni! Tehát hogy nem szakmai, hanem taktikai.

KESZEI SÁNDOR: Érdekérvényesítési technika - mondjuk ezt inkább?

BRASSÓI SÁNDOR: Megtisztelő, hogy válaszolhatok a felvetett kérdésekre. Természetesen, mint ahogy minden tájékoztatóban olvasható, a minisztérium felkérésére az Oktatási Hivatal az adatvédelmi szabályoknak és a közoktatási törvényben található adatvédelemre vonatkozó rendelkezéseknek tétélesen megfelelően végezteti a vizsgálatokat. Mivel ez tanulói adatnak minősül, az adott nevelőtestület számára ismert lehet. Amennyiben az iskola ott helyben megtekinti, megnézheti, számára informatív értékű, ráadásul visszajelzést is kap az intézmény az eredményekről.

A másik kérdés az volt, hogy nyilvánosak-e az adatok. Ezt így nem tudtam értelmezni, csak próbálom a magam számára érthetővé tenni. A nyilvánosság a teljes nyilvánosságot jelenti, hogy bárki megnézhet bármit? Természetesen így nem nyilvánosak, persze, hogy nem azok, hiszen minden egyes tanuló a törvény alapján mérési azonosítót kap, amelyet átadott neki az intézmény a tavalyi év során. Akik majd most fogják a mérést megírni, azok is kaptak ilyen mérési azonosítót. Ezt a mérési azonosítót csak a tanuló ismeri, illetve feltehetően a gondviselője, hiszen a szülői jogok és köteleességek következtében eljár. Vagyis ami fent van az interneten, egy tanulóhoz kapcsolódó adat, annak a beazonosítása nem lehetséges, csak azon személy részére, aki pontosan tudja, hogy mi az ő mérési azonosítója. A tanulók úgy kapták meg ezt a mérési azonosítót, egy kis kártyával, hogy „kérjük otthon, elzártan, biztonságos helyen őrizzék”. Ez azt jelenti, hogy ha az a tanuló, aki kiállt a tanterembe, elkezdte lobogtatni, vagy felírta a táblára, hogy „az én mérési azonosítóm ez és ez”, és meghívta erre az országos médiát, ott is elmondta, valóban összekapcsolódhat azon személy számára az ő eredménye és az ő személye, aki ezen részt vett. Ez olyan, mintha én a PIN-kódommal és a bankkártyámmal kiállnék a minisztérium elé, és terjeszteném mindkettőt. *(Közbeszólások, derültség.)*

Tehát, komolyra fordítva a szót, természetesen az adatvédelmi szabályoknak megfelelően történik minden, vagyis, aki ismeri a mérési azonosítót, ha fölmegegy a honlapra, beüti ezt az azonosító kódot, és lát egy adatsort. Akkor tudja személyhez kapcsolni, ha tudja, hogy ez a kódszám kié. Gyakorlatilag csak az a tanuló tudja, akinek átadták. Ha ő erre nem figyelt, nem gondoskodott ennek a biztonságáról, akkor ezzel pont úgy járunk, mint bármely más titkosított kóddal. *(Közbeszólás: És ha elvesztette?)* Ha elvesztette, az nem probléma, mert egy számsort hagyott el, ami nem köthető a személyéhez. *(Bajzák Erzsébet: De akkor megnézni sem tudja.)* Nyilván újra meg lehet ezt kérdezni, de ez már nem a minisztérium és nem az Oktatási Hivatal kompetenciája. A szülőket kérjük, hogy segítsék a gyerekeket ezzel a látogatással.

ELNÖK: Az információ birtokában halljuk az igazi kérdést, amely ennek alapján...

KESZEI SÁNDOR: Szabad kérdezni akkor? A pedagógus ismeri a gyerek választát? *(Brassói Sándor: Nem.)* Vagy úgy van, hogy az adatvédelmi szabályokat betartják, tehát nem tudja?

A PISA-nál az volt a problémánk, hogy beazonosították a gyerekeket, hogy milyen választ adtak a kérdőívre, vagy aláírták velük azt az adatvédelmi papírt, de beazonosítható volt - különben nem jöttek volna hozzánk a panaszok. Nem az volt a gond, hogy ilyen a rendszer, hanem hogy beazonosítható volt a kiosztásnál - de nem is ez a kérdés. Nekem most az a kérdésem, hogy ezt az adatot a pedagógusok ismerik-e, a kompetenciamérés adatait, eredményét, amit a gyerek leírt. Ez a kérdés.

ELNÖK: Köszönjük...

KESZEI SÁNDOR: De ki akarok lyukadni valahová! Ha még erre kaphatok egy választ...

ELNÖK: Hadd kérdezzem meg a szünet meg a további tanácskozás levezetésének technikája szempontjából: ha megkapja a szülői oldal erre a kérdésre a választ - tegyük fel, kielégítő lesz -, akkor lesz erre egy újabb kérdés?

KESZEI SÁNDOR: Nem! Akkor már véleményt fogok mondani...

ELNÖK: Ja, értem... Tessék! Ez a második kör.

KESZEI SÁNDOR: Csak nagyon röviden. Felírtam ide három dolgot.

BRASSÓI SÁNDOR: Ajánlom a szülői szervezet képviselőjének figyelmébe a közoktatási törvény 2. számú melléklet vonatkozásában „A gyerekek, tanulók adatai” szakaszt és az „Adatkezelés a közoktatási intézményben” szakaszt, rögtön ezt követően, illetve a tanuló fejlődésének nyomon követését. Ez egyértelműen leírja, mit kezelhet az iskola, mit kezelhet a hivatal, mi az, ami nyilvános, mi nem az. Pontosán ennek megfelelően történik az adatkezelés.

Igazak ezek a dolgok a nemzetközi mérésekre is. Természetesen, mint ahogy elnök úr is tudja, a kompetenciamérés nem a tanuló nevével fut - ez az alap. A nemzetközi vizsgálatok sem a tanuló nevéhez kapcsolódóan futnak, hanem egy kódszámmal. Ha be tetszik menni egy kompetenciamérés időpontjában mint szülői szervezet egy intézménybe, azt gondolom, talán nem tagadják meg öntől, és ott lehet látni, hogy történik ennek a szabályozása. Az intézményhez kirendelt kódokat az iskola rendeli tanulóhoz - de ezt csak az iskola tudja. Ettől kezdve a külső szereplő számára - legyen az akár az Oktatási Hivatal, a Magyarországi Szülők Egyesülete vagy bármely szakmai vagy akár politikai szervezet - teljesen titkos, hogy melyik kód mögött milyen tanulói adat működik.

A nemzetközi méréseknél ugyanígy történik, ezért én ezt a dolgot nem tudom elfogadni, nem tudom elhinni, hogy a PISA-mérés kapcsán az ott dolgozó pedagógusok bele tudtak ebbe tekinteni. Külső felmérésvezető volt minden egyes helyszínen, a nemzetközi szabvány alapján, és meg se nézhették, hogy a gyerek mit írt - ez szigorúan titkos volt. Egyedül ott helyben, ha bementek, az üres, fel nem használt kérdőívet ott helyben megtekinthették, de nem vihették ki, nem másolhatták le. Ennek pontosan ez a nemzetközi szabálya minden országban. Ezek teljesen rendben folynak.

KESZEI SÁNDOR: Értem, köszönöm szépen.

Most már nem kérdés. Van egy nagyon fontos problémánk: a nyolcadik évfolyamon folyik kompetenciavizsgálat, ahol különböző szinteket állapítanak meg. Utána bekerül a gyerek a középfokú iskolába, ahol bemeneti kompetenciamérés van. Ismeri ezt az Oktatási Minisztérium? Tudja, hogy a fenntartók bemeneti kompetenciamérést végeznek? A gyerek elvégzi a nyolcadik évfolyamot, ahol volt egy kompetenciamérés, majd a tizedikben megint lesz, de a kilencedikben az önkormányzati fenntartók kompetenciaalapú bemeneti méréseket végeznek matematikai szövegértés és szövegalkotás eredményének elemzése céljából. *(Közbeszólások.)* Itt pénzekekről van szó, milliárdokról a kompetenciamérésnél, és a szülőknek egyáltalán nem tetszik a kompetenciamérés: megalázónak tartják, nagyon sok a probléma, főleg a középfokú iskolákban, a szakiskolákban. Nem azért jöttünk ide, hogy mi most itt okoskodjunk! Nyilván vannak szülői felmérések...

ELNÖK: Köszönjük, hogy ettől elállt.

KESZEI SÁNDOR: Próbáljuk minősíteni. A mi minősítésünk, hogy ha egy osztályban az első évfolyamon, az első félévben tizenöt-húsz gyereket megbuktatnak, akkor kíváncsiak vagyunk, hogy mi volt a kompetenciamérés eredménye. Három szint van ugyanis: szint alatti, első szint és második szint, és olyan eredményeket kapunk, hogy aki a kettes szint alatt van, nem képes érettségi vizsgát tenni és nem képes szakmai vizsgát tenni - ugyanakkor minden gyerek leérettségizik ugyanezen a helyen, és minden gyerek szakmai vizsgát tesz, a szakiskolában is. Akkor mi az értelme a kompetenciamérésnek ilyen területen, hogy megállapítja, leírja, oldalakon keresztül leírja, hogy ezek a gyerekek nem tudják elvégezni az iskolát, nem tudnak leérettségizni, utána mégis leérettségiznek, mégis megkapják a szakmunkás-bizonyítványt. Akkor itt vagy az lehet, hogy a szakmunkás-bizonyítvány, a szakmai vizsga nulla, vagy a gyerek akkorát fejlődött, hogy le tudja tenni a vizsgát. Akkor itt nagyon magas a hozzáadott érték. Ez az egyik.

A másik, hogy a szülők egyáltalán nem szeretik a méréseket, a gyerekek is megalázónak tartják ezeket. Az iskolai erőszak, a gyerek elégedetlensége az iskolában például bizonyos értelemben ezeken a méréseken is múlik. Túlzásnak tartjuk: az iskolában értékeljék a gyerekeket, osztályozza le a pedagógus. Még egy kérdés: hogy az Istenbe' lehet *(Sic!)* folyamatosan kompetenciát mérni... *(Zaj.)*

ELNÖK: Bocsánat! A szülői oldal elragadtatta magát...

KESZEI SÁNDOR: Azt feltételezték, hogy nem ismerjük... Kérdéseket tettünk föl.

ELNÖK: Kérem, fogja vissza magát, és olyan szavakat használjon...

KESZEI SÁNDOR: Jó, igaz, az Isten... *(Papp Kornél: Ez olyan, mintha én meg anyáznék...! - Közbeszólások, derültség..)*

ELNÖK: Kérem a szülői oldalt és a nem önkormányzati iskolafenntartókat, hogy rövidre fogva...

KESZEI SÁNDOR: Nagyon rövid voltam.

ELNÖK: Észrevettük, köszönjük is.

KESZEI SÁNDOR: Akkor egyetlen mondat még: két kompetenciát mérünk egy olyan oktatási rendszerben, ami ismeretanyagot, tudást értékel. Miért nem ott mérünk kompetenciákat, ahol elkezdődött a kompetenciaalapú oktatás? Lehetne kompetenciákat mérni, nincs ebben semmi, de nem ilyen rendszerességgel, nem minden gyerekre kiterjedően. Mi ennek az oka? Az, hogy ehhez megfelelő anyagi feltételeket biztosít az Európai Unió? Vagy hogy foglalkoztassuk az embereket? Vagy hogy azon a napon ne tanítsunk? Van nekünk épp elég problémánk. Nem azért tettük föl azokat a kérdéseket, mintha nem tudnánk, hogy mi a PISA, meg nem tudnánk, mi a kompetenciamérés. Nagyon is jól tudjuk. Ismerjük a kérdőívet is, amit hazaküldenek a szülőnek, hogy írja alá. Aláírja, azt se tudja, hogy mit, és utána már szabad a gazda, mert az adatvédelem meg beleegyezett, hogy az adatai közölhetők, megismerhetők stb., stb. Van nekünk elég problémánk. A kérdések azok, amiket fölítettünk.

Van még egy dolog: a kompetenciaalapú központi írásbeli vizsga a középfokú beiskolázásnál. Megint kompetenciaalapú. Állandóan hallom, hogy kompetenciaalapú, miközben a gyerek munkáját egyesre, kettesre, hármásra értékeli, és minősíti év végén - de nem a kompetenciáját osztályozzák. Nagyon komoly ellentmondás.

A másik: megteheti egy fenntartó, hogy a 8. évfolyamon megcsinálják a vizsgálatot, mérést, és a kilencedikben azzal kezdik, hogy bemeneti kompetenciát mérnek.

Köszönöm szépen, elnök úr. Még lenne a kolléganőmnek.

ELNÖK: Köszönjük szépen ezeket a bevilágító erejű és elgondolkodtató mondatokat.

SIMONNÉ TOLDI ÁGNES: Köszönöm szépen a szót, nagyon-nagyon rövid leszek. Amennyiben „A nevelési évre vonatkozó közérdekű bejelentés és javaslat az óvodák nyitva tartásának ügyében” címmel benyújtott beadványunkra nem kapunk kedvező választ, az Oktatási Minisztérium nem veszi figyelembe a gyermek mindenek felett álló érdekét, és nem fogadja el, hogy a szülőknél nincs annyi szabadságuk, hogy ezen idő alatt a gyerekekről gondoskodjanak, kénytelenek leszünk más fórumon is harcolni a gyermek mindenek felett álló érdekéért.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük.

BRASSÓI SÁNDOR: Nagyon röviden szeretnék erre válaszolni. Nekem már nagyon nehéz követnem, hogy hol tart a dolog.

Az egyik kérdés az volt, hogy a fenntartó írathat-e vizsgálatot. Nyilván az iskolai pedagógiai programjában kell szabályozni a törvény alapján a pedagógiai értékelés szabályait. Ha az iskola végez a tanév rendje során az országostól eltérő - mert erről beszélünk, bár néha összecúszott a kettő, nem volt világos, hogy szándékoltan vagy véletlenül csúszt össze, de szeretném különválasztani. Van a törvény által előírt kompetenciamérés - az egy dolog. Ön egy másiktól beszélt, de néha összefolyt a kettő. A kettőt külön kell választani. Azt gondolom, ha ilyet elő is írhat - szerintem igen, de a nevelőtestülettel kell egyeztetnie -, alapvetően az iskolai pedagógiai programban kell megjelennie ennek a szabályozásnak. A fenntartó erről az intézmény minőségirányítási rendszerének keretei között egyeztetet az intézményével: betette az intézményértékelési szabályzatba, megcsinálta a helyi tantervét, annak része a pedagógiai értékelés, akkor lefolytathatja. Ha a fenntartó engedélyezi és adja a forrásokat, megtehető.

Elgondolkodnék rajta, hogy adott helyi viszonyok között indokolt vagy nem, de talán a helyi közösség az iskolaszék hatékony közreműködésével el tudja dönteni. Azt gondolom, hogy az iskolaszéknek ebben megint kemény jogosítványai vannak. Arra biztatom a szülői közösséget, hogy ahol ilyennel találkozik, ez nem a minisztérium jogköre, nem is az Oktatási Hivatal feladata ebben lépni, hanem vegyék fel a szülők az iskola fenntartójával, az oktatási irodával, az intézményvezetővel a kapcsolatot, és közösen próbálják meg ezt a szabályozást megváltoztatni.

A másik dolog egy általános megjegyzés - talán megengedik nekem ezt az észrevételt. N. Kollár Katalin egy, a pedagógusoknak szóló kiváló pszichológia tankönyv szerzője, amit kimondottan azért készített el, hogy a pszichológus alapképzés és a pedagógusképzés tankönyve legyen, nevelés-lélektani, pedagógiai-pszichológiai szemmel követi végig az iskolai agressziótól kezdve a feszültség, az értékelés, a jutalmazás-büntetés folyamatrendszerét és sok minden egyebet. Ebben tételesen szerepel a pedagógiai értékelés külön fejezete, ahol hangsúlyt kap, hogy ez természetesen egy konfliktusos helyzet. Az egyik konfliktusterület mindig az iskola, a pedagógus és a szülő közötti terület. Ez minden értékelésnél így van. A konfliktus, az erőszak megelőzésének leghatékonyabb módja - Konrad Lorenzét idézném, a Nobel-díjas tudóst, az etológia megalapítóját -, ha az emberek kommunikálnak, beszélnek egymással. Én ezt javasolom önöknek. Ebben az esetben tegyék meg, hogy az adott fenntartóval és az intézménnyel egyeztessenek ezekről a kérdésekről. És ha a szülői szervezet ki tud állni ezek mögött, és tényleg végig tudja beszélni, akkor a gyerek érdekében valószínűleg megoldásra kerül. Nyilván minden értékelés valahol konfliktust generálhat, mert vagy elfogadja az illető az értékelést vagy nem. A kompetenciamérést ha nem fogadják el a szülők, nagyon tudom sajnálni, mert egy olyan, nemzetközi szinten elismert rendszerről van szó, ami pont önöket segíti abban, hogy az iskolai értékelés mellett legyen egy országosan sztenderd, bemért, nemzetközileg elfogadott referenciapont a szülő számára, ahol meg tudja nézni: lehet, hogy őt az iskola esetleg nagyon jóra vagy nagyon gyengére értékelte, de nézzük meg, hogy országosan ebben a rendszerben hogyan értékelték. Ez egy segítség, de ez le van írva a kompetenciamérés szülői füzetében, le van írva a honlapon. Azzal kezdődik, mi ennek a célja, és semmiképpen nem ítélet, nem elítélés, hanem egy segítő eszköz, tehát így kell használni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A nem önkormányzati iskolafenntartói oldal továbbra is fenntartja, hogy nem kíván hozzászólni? (*Papp Kornél: Továbbra is.*) A diákoldal?

FÁBIÁN TIBORNÉ: Az első körben a kérdésemre nem kaptam választ, a sportfoglalkozások szakmai ellenőrzése tekintetében.

BRASSÓI SÁNDOR: Ennek a szakmai kereteit kialakítjuk a sportügyért felelős szakállamtitkárral és az Oktatási Hivatallal együtt. Még nincs meg pontosan, hogy mit fogunk vizsgálni, de alapvetően látszik, hogy milyen óraszámokban, mely tanulócsoportnak, milyen időkeretben és milyen tartalommal fogják megszervezni, az ISK és a DSK működik-e, milyen időkeretben, kérnek-e érte pénzt, milyen a tanulók elégedettsége - tehát körülbelül ebben a körben, de még fejlesztjük. Ez odébb van, hiszen ősszel indul, majd szeptemberben tudunk részleteket.

ELNÖK: Köszönöm. A 7. § bekezdésében megértést segítő javaslatunk van: talán utalni lehetne az 52. § (3)-ra, hogy annak keretei között történik, és akkor ez a dolog meg is van oldva.

Azt javaslom, minden ilyen esetben, amikor vitatható, hogy mi legyen a forrás, tegyük hozzá ezt az 52. § (3)-ast.

És a szülőknek volt még az óvodai kérdésük.

BRASSÓI SÁNDOR: Természetesen köszönettel átvettük, itt van, államtitkár úrnak át fogom adni, és hivatalosan választ kapnak rá. Nem tudok mit ígérni, én nem vagyok a tárca.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Közoktatás-politikai Tanács véleményezte ezt a rendeletervezetet. Kíván-e valaki határozatot hozni, túl ezen a bejelentésen? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Akkor ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

Mielőtt még a szünetről döntenék, tisztelettel megkérdezem a 2. napirendi pont előadóját, hogy megítélése szerint - miután ez nem véleménykérés, hanem tájékoztatásról van szó - ez mennyi időt vesz igénybe. Ennek alapján fogom föltenni szavazásra a kérdést, hogy megtartjuk ezt a napirendi pontot, vagy szünet legyen előbb.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Szeretném rögtön tájékoztatni a tisztelt tanácsot, mód van arra, hogy véleményezésre kerüljön sor, hiszen az előterjesztések még nem kerültek benyújtásra aláírásra, tehát mód van arra, és megtisztelnék a véleményükkel, ha esetleg ezt közvetítik felém. Akkor esetleg egy hosszabb időre kell számítanunk: tízperces, negyed órás felvezetésben összefoglalnám a lényegét, és utána kerülhetne sor a vitára.

ELNÖK: Köszönöm, akkor ez eldőlt. Most van 12.12, igyekszünk húszkor befejezni, és 12.25-kor elkezdni a munkát.

(Szünet: 12.12 - 12.30)

ELNÖK: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Folytatnánk munkánkat. Tényként kell rögzítenünk, hogy nem vagyunk határozatképesek - de a minőség, a kvalitás és az érdeklődés egyáltalán nincs ezzel összefüggésben, tehát, ha úgy tetszik, szakmailag nincs korrelátum.

Öné a szó, asszonyom!

együttes tárgyalása HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen. A két rendelet - a 11/1994-es rendelet módosítása és az igénylési rendelet - az integrációs felkészítésben, a képességkibontakoztató felkészítésben, illetve az óvodai fejlesztő programban részt vevő intézményekkel kapcsolatosan szabályozza a program szakmai-tartalmi kereteit - ez a 11/1994-es MKM-rendelet -, az igénylési rendelet pedig a programhoz kapcsolódó forrás igénylésére vonatkozó feltételekről ír.

A változásokra szeretném felhívni a figyelmet, hiszen erről tavaly is egyeztettünk, a tisztelt tanáccsal is, és azt gondolom, a legfontosabb azt látni, miben más a tavalyi tanévhez képest a két rendeletben most található rendszer.

Az integrációs és a képességkibontakoztató felkészítésre vonatkozó szakmai követelményeket a tárca egységesíti, tehát egyfajta feltételrendszernek való megfelelés esetén szervezhető ez a két felkészítés. Ugyanazon szabályok fognak vonatkozni az elkövetkezendőben mind a képességkibontakoztató, mind az integrációs felkészítésre. Ennek az az oka, hogy függetlenül attól, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók osztályon belüli aránya 50 százalék fölött vagy alatt van, a pedagógiai tevékenység, a pedagógiai feladat - ami az egyéni

tanulási útvonalak megtervezése és a gyerekekre szabott fejlesztés, segítség, támogatás, a szociális hátrányok kompenzálása - ugyanaz. Azt gondoljuk, hogy az osztályszervezési kritériumokat egységesíteni kell, hiszen a pedagógiai feladatok ugyanazok.

Az egységesítés osztályszervezésre vonatkozóan azt jelenti, hogy természetesen mind a két esetben - hiszen esélykiegyenlítő, hátránykompenzáló módszerről van szó - akkor beszélhetünk ennek a programnak a végrehajtásáról, ha egyenletes reprezentációt biztosítanak a halmozottan hátrányos helyzetű tanulóknak az intézmények. A 11/1994-es MKM-rendelet kimondja, hogy ha egy településen egy közoktatási intézménynek több tagintézménye vagy székhelye van, az adott intézményegységeken belüli halmozottan hátrányos helyzetű arány összehasonlításra kerül, és abban az esetben beszélhetünk ennek a képességkibontakoztató integrációs felkészítésnek a megszervezéséről, ha 25 százaléknál nagyobb mértékben ezek a tagintézményi arányok nem különböznek egymástól. Ugyanígy természetesen az adott tagintézményen belül, ha egy évfolyamon több osztály van, az adott osztályok halmozottan hátrányos helyzetű arányai közötti eltérés sem lehet 25 százaléknál nagyobb. Ez az egyenletes reprezentáció elve.

Ha ugyanazon fenntartó tart fenn egy településen több közoktatási intézményt, akkor az adott fenntartó adott településen működtetett közoktatási intézményeiben lévő halmozottan hátrányos helyzetű arányok vizsgálatára is sor kerül. Tehát ezzel azt kívánjuk egyértelművé tenni, hogy az adott fenntartó azonos településen működő intézményeinél elvárható, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók beiskolázása, osztályokba való bekerülése, az osztályszervezés úgy történjék meg, hogy az elkülönítés esete ne fordulhasson elő, az esetleges direkt szegregáció esete.

Az igénylési rendeletben az az új, az a más a tavalyihoz képest, hogy nemcsak az integrációs képességkibontakoztató felkészítéshez mint programhoz igényelhető pénznek az igényléséről szól, hanem a pedagógusok kiegészítő illetményének kifizetéséhez szükséges támogatás igényléséről is. Egy rendelet keretében igényeltetjük tehát ugyanazt a fenntartói kört. Nincs értelme kétszer megszólítani ugyanazt a fenntartói kört, különösen tekintettel arra, hogy a közoktatási intézmények közel negyede már részt vesz ebben a programban: 1300 tagintézmény és közel 800 önálló OM-azonosítóval rendelkező intézmény van jelenleg ebben a programban.

Annak a feltétele, hogy mely intézmény igényelheti a pedagógusok kiegészítő illetményére használható támogatást, természetesen ugyanaz, mint tavaly volt: tehát aki az integrációs támogatási rendszerbe bekerült, aki az alaplépcsőn túl tud lépni - vagyis az az intézmény, aki vállalja, hogy megszervezi az adott kritériumok szerinti felkészítést -, természetesen igényelheti a kiegészítő illetményt. A kiegészítő illetményről, úgy emlékszem, tavaly decemberben volt itt egy egyeztetés, és akkor ez itt támogatást kapott. Semmilyen, a tavalytól jelentősen eltérő szabály nincs a pedagógusok kiegészítő illetményére vonatkozóan, egyedül az a finomítás van benne, hogy a programban részt vevő tanulók arányával kapcsolatosan tudnak sávokba bekerülni az adott tagintézmények és a programban bent lévő gyermekek létszáma alapján lehet megigényelni a támogatást. A tavalyi évben a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya határozta meg, most a programban bent lévő tanulókról beszélünk. Ennek az az oka, hogy ez a program egy kerek egész, tehát az integrációs felkészítésbe bevont gyerekek esetén igényelhető természetesen a kiegészítő illetmény.

Ami még új a tavalyihoz képest, és a tisztelt tanács előtt látható előterjesztéshez képest is, ez az, hogy a lezajlott tárcaközi egyeztetés során egypár apró változtatás már megtörtént. Ezek a változtatások technikai jellegűek. A 2008. októberi létszám-statisztikai adatok alapján fogják tudni stabilan és kiszámíthatóan megigényelni a támogatást az intézmények, és különösen a

pedagógusok kiegészítő illetménye tekintetében nem mindegy, hogy egy becsült, majd a 2009. októberi alapján korrigált, vagy a 2008. októberi alapján fix adatra vonatkozóan kell-e a táblázatokat kitölteni, és megigényelni a támogatást. Tehát a 2008. októberi létszám-statisztikai adatok jelentik az alapját az igénylésnek mindkét esetben, a program és a kiegészítő illetmény után járó forrás igénylése esetében is. Ez a következő tanév első félévére szóló forrásokra vonatkozóan áll. Azt követően, a tanév második félévére vonatkozó források igénylését illetően pedig már a 2009. októberi statisztikai adatok lesznek mérvadóak, de természetesen ezt a jövő évi költségvetési törvény által majd kiadandó felhatalmazás alapján lehet megtenni.

A tárcaközi egyeztetés során kérték, hogy az a felülvizsgálati eljárás, aminek a tervezete szerepel a jogszabálytervezetben, kerüljön ki. A rendes szabályszerűségi eljárás, felülvizsgálati eljárás természetesen az Áht. alapján megtörténik, amikor az önkormányzatok vagy a nem állami fenntartók igényelnek, de ezen túl a miniszteri döntést követő felülvizsgálatra már nem kerül sor.

Egyéb kiegészítés.

A rendelet 1. számú mellékletében található, hogy mire lehet felhasználni a forrást. Egy dologra szeretném felhívni a figyelmet: a kötelezően igénybe veendő szaktanácsadó folyamattanácsadó költségével kapcsolatban kikerül a rendeletből az, hogy ennek mennyi a fix ára, egy legfeljebb erre a célra elkölthető iránymutatás marad csak a rendeletben, mert az adott fenntartónak, intézménynek lehetőséget kell biztosítani, hogy ő határozza meg, az adott szolgáltatásra - amit ugyan kötelezően igénybe kell venni - mennyi forrást kíván fordítani. Nem kötelezően előírt fix áron fogják ezt a szolgáltatást nyújtani azok a közoktatási szakértők, akik ezt a feladatot ellátják.

Ennyiben foglalnám össze, ezek a legfontosabb változások a tavalyihoz képest. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen a nagyon tömör és világos tájékoztatást. A szakmai oldalé a szó.

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Köszönöm a szót, elnök úr. Örömmel láttuk, amit a szülői oldal az előbb hiányolt: az óvoda és az iskola együtt szerepel, egyfajta rendszerlátás van, ami nagyon fontos ebben a kérdésben.

Örömmel üdvözljük a 2. oldalon a 3. pontot, hogy ha bármilyen sérelem esett ezen a területen, akkor ezt az esélyegyenlőségi támogatást nem lehet igénybe venni - több minden történt az elmúlt időben, tehát nagyon fontos, hogy az esélyegyenlőségi pénzek oda kerüljenek, ahol valóban szükség van rá, és a fokozott ellenőrzésnek is örülünk.

A 4. oldalon szerepel annak a bizottságnak az összetétele, amely az ügyrendjét maga állapítja meg, és ezekről a kérdésekről dönthet. Mindhárom kollégámmal egyetértettünk, mindannyian belterjesnek tartjuk ezt a bizottságot, amelyben a minisztérium, az Educatio Kht. egy része vesz részt - az Önkormányzati Minisztériumot üdvözljük örömmel. javasolnánk, hogy ebben mindenképpen pedagógiai-szakmai képviselő is legyen, és gondolom, hogy még a szakszervezetek is örülnének. Valamiképpen ezt a bizottságot ebből a belterjességből ki kellene menteni.

A 6. oldalon a 6. pontban szerepel ez a bizonyos „arányok megállapítása a tagintézményekben”. A tanulóra meghatározott forintösszegetől eltérő támogatási összeg meghatározását a miniszter végzi. Miért? Mit takar ez a mondat?

A 7. oldalon a 7. pontban a nem állami és nem önkormányzati intézményfenntartók támogatásáról van szó, és ebben szerepel, hogy a Kincstár a 2009. szeptember havi normatíva

kiutalásával együtt, majd havonta gondoskodik. Ez a „majd” egy kicsit problémás a megfogalmazás szempontjából is. Ettől nem válik bizonytalanná vagy kiszámíthatatlanná a rendszer? Ha jól értem, akkor ezt pontosabban kellene megfogalmazni.

A 8. oldal 2. pontban szerepel, hogy a támogatás összege tanulónként legfeljebb 7500 forint. Ez nyilván egy maximumot jelent itt. A minimum meghatározását is javasolnánk. Segítene a pontosabb és igazságosabb működésben. Illetve hogy az ellenőrzés hogyan történik, és ki ellenőrzi.

Végül a felhasználási keretek működtetésére vonatkozó részből egyetlen elvi kérdés. A kötelezően megvalósítandó tevékenységek sorában - és minimum 50 százalékot erre a célra kell fordítani - háromféle tevékenység szerepel. Lehetséges, hogy valaki ezek közül csak az egyiket veszi igénybe? Például azt mondom, hogy továbbképzések, tréningek megrendezése - most rengeteg tréning van, rengeteg továbbképzés, ami sokaknak nagyon jó üzlet, és úgy érzem, hogy ha csak erre megy, nem ide fordítódik a pénz, ez van a gondolataim mögött.

Végül egy általános megjegyzés, ami tulajdonképpen kérdés is. Ha arra gondolunk, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek létszámát minden osztályban így szabályozzuk, és az intézményeknek, illetve fenntartóknak figyelniük kell arra, hogy a területükön lévő gyerekek ilyen szempontból minden osztályba bekerüljenek, akkor felmerül egy kérdés. Ha egy 30-as osztálylétszámban 7-8 ilyen gyerek, 25 százalék bekerül egy osztályba? Mert az, hogy a tanár több bért kap, az még nem elég ahhoz, hogy azok a gyerekek, akik nem ebben a körben fejlesztendők, megkapják azt a fejlesztést, amely a képességeiknek, adottságuknak szükséges. Itt vigyázni kell, hogy egyfajta differenciálás legyen, mert az egyik oldalon megoldunk valamit, a másik oldalon pedig generálunk egy olyan problémát, ami a jövő szempontjából nagyon elgondolkodtató.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hadd kérdezzem meg ismét, hogy milyen válaszadási technikával kíván élni: most válaszol, vagy összegyűjti a kérdéseket?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Ha lehetséges, most válaszolnék.

ELNÖK: Az ön döntésétől függ - tehát legyen most.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen.

A bíráló bizottság kiegészítésére vonatkozóan megtehetjük, nagyon köszönöm a lehetőséget. Azt szeretném kérni, hogy kaphassak konkrét javaslatot, mely szervezet legyen, aki delegál egy tagot ebbe a bíráló bizottságba, mert akkor erre kellene egy megállapodásnak lenni. Természetesen kiegészíthető, és nagyon örülünk, hogyha a szakmához nálunk jobban értő szakemberek is be tudnak kapcsolódni.

A 3. § (6) bekezdés már kikerült abból a tervezetből, ami a tárcaközi után van, hiszen a miniszter nem fog a szabályoktól eltérő módon megítélni támogatást a pedagógusokra az egyik intézmény esetében, mint a másikban. Igazából ez a félmondat visszautalt volna arra, ha a különböző sávokba kerül be egy adott intézmény, akkor a különböző sávok alapján különböző /fő összegeket igényelhet. Ez valóban félreérthető, tehát a (6) bekezdésből ez a bizonyos második mondat kikerül.

A következő felvetése a 4. § (7) bekezdés, hogy havonta kerül finanszírozásra. ennek az az oka, hogy ez egy személyi juttatás. A személyi juttatás a központosított előirányzatok közül

havonta kifizetendő a költségvetési törvény szerint, nem úgy, mint egy programpénz, amit előre a Magyar Államkincstár a fenntartónak átutal, és a fenntartó az adott költségvetési évben felhasználja vagy kötelezettségvállalással terheli, és áthúzódik a következőre. A Kincstár gondoskodik a 2009. szeptember havi normatíva kiutalással, majd utána minden egyes hónapban ezt ismétli, és azt a szükséges összeget, ami az adott fenntartó által elnyert összeg, rendelkezésre bocsátja. A pedagógus-bérrpótlék, kiegészítő illetmény 2009. január 1-je óta már van, tehát működik a rendszer, ily módon, hogy a Kincstár havonta bocsátja rendelkezésre, és a bérszámfejtést követően havonta érkezik a pedagógusokhoz az adott kiegészítő illetmény.

A következő az 5. § (2). Amikor a kulturális-szabadidős programban való részvétellel kapcsolatosan a támogatási összeg legfeljebb 7500 forint, ennek a rendszere már kipróbált rendszer. Abban az esetben a legmagasabb ez a támogatási összeg, ha az adott iskola, amely ebbe a kulturális-szabadidős programba bekapcsolódik, a legmesszebb van attól a helyszíntől, ahol egy múzeumpedagógiai foglalkozáson részt vesz. Ennek az igénylése során egyértelművé tesszük, hogy mely esetben lehet 7500 forint/főt igényelni - akkor, hogyha 200 kilométernél messzebbre utaznak. Ha ennél kevesebb, csak 6500-at, ha még kevesebb, akkor 5500 forintot. Ennek a rendszerét is kipróbáltuk. A minimum összeg is benne van abban a pályázati felhívásban, a tulajdonképpeni célzott körnek szóló meghívásban - mert ez egy célzott körnek szóló meghívásos pályázat lesz, hiszen szabályozva van, hogy a leghátrányosabb településeken működő, a programban részt vevő tagintézményeknek lesz módja, hogy bekapcsolódjanak. Amikor sor kerül ennek a megkeresésnek a kiküldésére, ezek a részletszabályok ott mind tisztázva lesznek.

A következő, hogy az ellenőrzés hogyan történik. A Kincstár megkapja a zárszámadás keretében a fenntartóktól a benyújtandó elszámolásokat, tehát ez a pénzügyi típusú ellenőrzés ott megtörténik. És van egy szakmai típusú monitoring, amit az OKM Támogatáskezelő lát el.

Az 1. mellékletben a kötelezően felsorolt tevékenységek közül mindhárom pont kötelezően megvalósítandó, azért kötelező. Tehát a továbbképzések, tréningek nyilván nagyon fontosak, itt az elsődleges, másodlagos, harmadlagos fontosság segít talán eligazodni, de nem olyan szabály, ami kötelezővé tesz itt bármit. Elsődlegesen, másodlagosan, harmadlagosan fontosnak minősíti a továbbképzések bizonyos csoportját. Ezen túl, mivel kötelező, a szociális hátrányok kompenzálása is kötelező, és a partneri kapcsolatknál azt tapasztaljuk - ezt a programot már működtetjük egy ideje -, hogy ha nincs az intézmény körül egy olyan segítő háló, ha nincsenek az intézménynek kapcsolatai a szociális ellátórendszer intézményeivel, az önkormányzattal, akár az egészségügyi szféra intézményeivel, akkor nem tudja jól működtetni a programját. Ez a bizonyos iskolai környezeti munkacsoport vagy iskolai környezeti csoport, óvodai környezeti csoport felel azért, hogy az intézmény ne elszigetelten próbáljon mozdítani a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek hátrányainak leküzdésén. Ha elszigetelt, nem tud jól működni, ezért szerepel a 3. pontban ez az „együtműködések, partneri kapcsolatok erősítése”.

Az utolsó általános kérdése arra vonatkozik, lehetséges, hogy ha túl magas a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya egy osztályban, akkor a nem halmozottan hátrányos helyzetű tanulókkal már nincs mód úgy foglalkozni, mint különben. Erről azt kell mondjam, amit alátámaszt számos - nálam ehhez jobban értő - szakember, hogy van olyan módszertan, a differenciáláson alapuló, gyermekre szabott feladatokat előállító módszer, ami lehetővé teszi, hogy fejlődjenek a halmozottan hátrányos helyzetű is, a nem halmozottan hátrányos helyzetű is. Sőt, annak a gyereknek, aki olyan közegben nő föl, ahol megtapasztalja, hogy van nála nyomorultabb körülmények között élő, hátrányosabb helyzetű, szegényebb gyerek, megtapasztalja, hogy van más bőrszínű gyerek, nemcsak olyan, mint ő, jobb a társas szorongási szintje, és csupán már attól is sikeresebb lesz, és az érzelmi, emocionális intelligenciája - ami

nagyon fontos ahhoz, hogy sikeres legyen az életben - is jobban tud fejlődni. A kutatások nemcsak azt mondják, hogy a módszertanok vannak olyan jók, hogy a tárgyi tudás ne legyen kevesebb a nem halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeknél, hanem azt mondják, sőt, kifejezetten előnyös, hiszen a társadalomban együtt éljük le az életünket, nem egymástól elkülönítetten, szegmentáltan járunk az egyik boltba vagy a másikba vásárolni.

Ha lehetséges, majd a tanács számára eljuttatom Kézdi Gábor és Surányi Éva kutatását, akik harminc integráló bázisintézménybe elmentek, és összehasonlították olyan kontrollintézményekkel, ahol nincs integrációs módszertan, és megmutatják grafikonokkal, szakmailag alátámasztják, hogy a szövegértési, matematikai kompetenciájuk nem csökkent a nem halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeknek, sőt, ez a program előnyére válik a gyerekeknek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A szakszervezeti oldal következik.

DR. HORVÁTH PÉTER: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! A szakszervezetek decemberben is örömmel támogatták azokat a törekvéseket, amelyeket a tárca már akkor tervezett ezekben az ügyekben, és támogattuk a januártól induló kiegészítő pótlékrendszernek, kiegészítő illetménynek a folyósítását is. Most különösen örülünk, hogy tulajdonképpen egyszerre látjuk a jogszabályi változtatást, a 11-es módosítását és az illetménykiegészítés igénylését, és annak is örülünk, hogy egy egységes rendszer alakul ki az integrációs felkészítés és a képességkibontakoztatás között. Az azonos követelmények és az azonos jogszabályi megfogalmazás segíteni fognak megoldani a problémákat.

Ugyancsak örülünk annak, hogy a százalékos bevezetésével egyértelművé váltak a fogalmak.

Annak is örülünk, hogy azok a statisztikai hibák, amelyet az intézményeink jeleztek, hogy ezért elestek, most korrigálásra kerülhettek egy második félévi dologban. A rendszer nyitottabbá válik azzal, hogy ezek szerint mások is hozzáférhetnek, és gondolom, egyre több intézmény fogja választani a program megkezdését, akár úgy, hogy első évfolyamtól fölfelé menetellel, vagy akár egy drasztikus bevezetéssel. Tehát többen fognak majd ezekre az összegekre pályázni. Lehetségesnek tartom, hogy a következő évi törvényben már egy magasabb összeget kell majd erre meghatározni - ami lehet, hogy a pénzügyminiszter számára siralmas, de a gyerekek, az iskola és a társadalom jövője szempontjából nagyon fontos.

Mi tehát mindenben támogatjuk, amit önök ebben leírtak, és sok sikert kívánunk hozzá.

ELNÖK: Köszönjük. A szakszervezeti oldalnak van még egy észrevétele.

KERPEN GÁBOR: Sajnálatos módon nem tudunk egyeztetni, ezért maradt néhány kérdés.

Mi annak az oka, hogy az 5. § (1) bekezdésben csak bizonyos, leghátrányosabb helyzetűnek minősülő kistérségek vonhatók be a kulturális-szabadidős programokon való részvételbe? Ha ennek törvényi oka van, azt módosítani kellene, ha pedig nincs, akkor ezt innen ki kellene húzni, különös tekintettel arra, hogy még a nagyvárosok bizonyos területein is komoly igény lenne a kulturális és szabadidős programokon való részvételre, hogy a program céljai megvalósuljanak.

Valószínűleg elkerülte a figyelmet, ezért meg kell kérdezni, hogy mit jelent az elsődleges, másodlagos, harmadlagos fontosság a mellékletekben, illetve kötött-e például a

tantestületi IPR módszertani előítélet-konfliktuskezelő tréning megrendelésénél a szolgáltatók köre, vagy nem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen. Hogy miért kötjük a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben működő tagintézményekhez a kulturális-szabadidős programban való részvételt, annak több oka van. Elsősorban limitált az a keret, amit erre a célra tudunk fordítani, és a programban elsősorban kistelepülési, kis intézmények vannak jelen még mindig. Ha megnézzük, hogy az 1300 tagintézmény, ami közel 800 OM-azonosítóval rendelkező önálló közoktatási intézmény, milyen típusú településeken működik, azt lehet látni, hogy nagyon sok, körülbelül egynegyede Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei, utána Borsod-Abaúj-Zemplén és Hajdú-Bihar megye következik. Innen is főleg az egyiskolás kistelepülések. Nyilván azért ezek az intézmények és fenntartók vannak többségben a pályázó fenntartók között, mert itt magas a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya. Nyilván a pedagógusok kiegészítő illetménye szempontjából is a legerősebb ösztönző itt jelenik meg. Alapvetően az intézmények köre tehát így néz ki.

A keret, amit erre a kulturális-szabadidős programra szeretnénk fordítani, egy körülbelül 70-80 milliós keret. Ebből a keretből lehetőség van szerencsére körülbelül 8 ezer tanulónak a kulturális-szabadidős programon való részvételére, tehát arra, hogy ezt a támogatást a tanulókkal kapcsolatosan felhasználhassák. Körülbelül 8 ezer tanulót lehet behozni. Nagyon jó lenne, hogyha még többet lehetne, és nagyon jó lenne, hogyha az összes közoktatási intézményt külön erre a programra támogatásban tudnánk részesíteni, de a források végesek.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy ettől eltérő, nem ezen kulturális-szabadidős tevékenységre fordítható a forrás, tehát a programban lévő gyermekek esetében a szociális hátrányok enyhítése keretből ezeknek programban bent lévő tanulóknak a kirándulással kapcsolatos költsége finanszírozható. Ilyenkor azt javasoljuk - mert ez a probléma természetesen fölmerül -, hogy ha ezen keretből nem, akkor az alapkeretből finanszírozzák meg ezeket a kirándulásokat.

A másik kérdése az volt, hogy a pedagógus-továbbképzések bárhol is számon vannak-e tartva, van-e egy olyan minősített lista, amely azt mondaná, hogy csak az ott szereplő továbbképzéseket lehet itt megfinanszírozni ebből a keretből. Ilyen nincs, nem gondoljuk azt, hogy mi meg tudnánk mondani, pontosan mely továbbképzések, amelyek ezen program keretében hasznosak lehetnek. Mi iránymutatást próbálunk adni, természetesen az akkreditált pedagógus-továbbképzések a szakterület által e körben megfinanszírozhatók, és amelyek a miniszteri közleményben kiadott IPR céljait szolgálják. Ehhez mi csak mankót tudunk adni, de ilyen minősített lista nincsen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szakszervezeti oldal befejezte? *(Igen.)* A szülői oldalt illeti a szó.

KESZEI SÁNDOR: Szeretném a jogszabályi háttérrel kapcsolatban, hogy mi a képességkibontakoztató felkészítés. Azt mondja a jogszabály, hogy képességkibontakoztató felkészítés az általános iskolában, középiskolában és szakiskolában indítható. Utána azt mondja, hogy integrációs felkészítésben vesznek részt azok a képességkibontakoztató felkészítésben részt

vevő tanulók, akik egy osztályba... stb. Ez azt jelenti, hogy csak azok vehetnek részt az integrációs felkészítésben, akik képességkibontakoztató felkészítésben már részt vettek? Jól értem? Hiszen ez van ideírva. De ha képességkibontakoztató felkészítésben nem vett részt, akkor nem vehet részt integrációs felkészítésben?

Megint telibe találtunk egy olyan dolgot, ami nagyon mélyen érinti a szülői érdekérvényesítést. Az egyik az integráció kérdése, a másik a folyamatosan használt „halmozottan hátrányos helyzetű” kifejezés. Az előbb azt tetszett mondani - vagy rosszul értettem -, hogy nemcsak a halmozottan hátrányos helyzetű, hanem a programban részt vevő gyerekek, tehát nemcsak a halmozottan hátrányos helyzetűek. Utána mindig a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek számához megy a támogatás összege, mert ott már, ha jól láttam, halmozottan hátrányos helyzetű. Ez volt a kérdéseim egyik része.

A másik, hogy ha jól hallottam, 1300 intézmény pályázott vagy a körül. Azt kérdezném akkor, hogy ez forintban mit jelentett. Nekünk van egy olyan hipotézisünk, hogy ez a kiegészítő normatíva két dologban sántít. Az egyik, hogy ez igazából csak a költségvetésnek megtakarítás, mert az iskoláknak igen kis része vesz részt egy olyan programban, amiben minden iskolának részt kellene vennie, így hatalmas összegeket lehet megspórolni költségvetési szinten. Mi ezt így látjuk, és úgy érzem, hogy ez így is van.

Mennyire hatott az integrációs folyamatokra a pályázat eddig? Úgy éreztem, hogy azt tetszik mondani, elég nagy hatékonysága volt, hiszen nagyon sok minden történt ebben a kérdésben, egy olyan integrációs folyamatban, amit mint szülői érdekképviselő és érdekérvényesítő csoport, igazán nem tudunk támogatni ebben a formában. Tehát nem a pénzről, hanem a folyamatról van szó.

Az igénylés határideje jogvesztő. Ha jogvesztő egy költségvetési kiegészítő támogatás, nemcsak az iskolák sérülnek, hanem a gyerekek is, akik nem vehetnek részt ebben az integrációs folyamatban, mert majd nem fogják megkapni a pénzt. Illetve van egy későbbi határidő, de ugyanúgy, mint a családi pótlékot, folyamatosan kellene a pályázati lehetőséget biztosítani ahhoz, hogy ha valaki később gondolja meg magát, vagy a feltételei később teljesülnek, akkor ő még pályázhasson abban az évben. Ez megint egy óriási költségvetési megtakarítás.

Ugyanakkor azokban az iskolákban, akik nem kapják meg ezeket az összegeket, nyilván a szolgáltatás is szűkül, sérül, mert nem azok a feltételek vannak az integrációs felkészítéshez, mint a másokban. Mi úgy érezzük, hogy az integráció is sérül, és a gyermekek is sérülnek, hogyha nem jutnak hozzá az iskolák ehhez a pályázathoz, mivel egy határidő van megjelölve.

A feltételeket is kifogásoljuk. Van egy olyan kizáró ok, hogy ha az egyenlő bánásmóddal stb. bíróság... - ez még elmegy, hogy nem teljesítették -, a közzethatárok be nem tartása, amiért ki lehet zárni. Nem tudom, létezik-e olyan, hogy egy iskola, akinek elő van írva a körzeti vagy kijelölt iskola cím, meg merje tenni, hogy nem abból a körzetről vesz föl. Ha ezért kizárjuk a pályázatból a fenntartót, tulajdonképpen a gyerekeket.

Nekem végig az a problémám, hogy nagyon alacsony a jelentkezők száma, és olyan feltételek vannak, amikor nemcsak az teljesül, hogy nem pocsékoljuk el a pénzt, hanem a gyerekek sérülnek.

A másik ilyen, hogy a magántanulói jogviszonyban lévő gyerekek miért nem számítanak bele, hiszen a közoktatási törvény szerint a tankötelezettséget a gyerek iskolába járással vagy magántanulóként is teljesítheti. Ha magántanuló, akkor ő már nem számít bele. Ha nem kapja meg ezeket az összegeket, nyilván nem úgy kezelik az iskolában.

Az utolsó ez a HHH-s meg HH-s dolog. Feltételezzük - és majd a következő napirendnél kifogásolni is fogjuk, mert nem szeretnénk ezt meghallani valahol, hogy háromhás vagy kéthás

gyerek, szeretnénk a közbeszédéből kiiktatni. Elég komoly dolgokra gondolunk, amikor az integrációs normatíva hatékonyságát megkérdőjelezzük minden téren. Ez csak költségvetési megtakarítást jelent, és szolgáltatás-szűkítést a gyerekek és fenntartók, elsősorban az iskolák számára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szülői oldal további?

SIMONNÉ TOLDI ÁGNES: Igen, én is szeretnék szólni - köszönöm szépen, elnök úr.

Az előterjesztés 8. oldalán lévő 3. ponttal, a szabadidős programon való részvétellel kapcsolatban szeretnék szólni. A leghátrányosabb helyzetűnek minősülő kistérségben található fenntartó pályázhat, le van írva, hogy utazásra, étkezésre, szabadidős-kulturális programok és felügyelet megszervezésének a költségeit fedezi, legfeljebb 7500 forint, amennyiben 200 kilométernél nagyobb a távolság. Szabolcs, Borsod, Nógrád köztudottan Észak-Magyarország, ezek a leghátrányosabb megyék. Ha csak Miskolcból indulok ki, 200 kilométerre van Budapest, de 350 vagy több Szeged, ha elmennék Ópusztaszerre. Kérdezem én, hogy ez az összeg valóban fedezi-e a kiadásokat. Az útiköltség, az étkezés, a szabadidős programon való részvétel, plusz a felügyelet megszervezéséért is fizetni, ez számunkra elfogadhatatlanul alacsony összeg. Az a tapasztalat, hogy az iskolák ilyen esetben a különbözetet kifizették a szülőkkel.

És szeretném tudni, mennyi az a minimumösszeg, ami egyébként a pályázati felhívásban szerepel, de ebben az anyagban nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. A szülői oldal tovább?

KESZEI SÁNDOR: Köszönjük szépen, nincs. Novák úr nem kíván szólni.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen a kérdéseket. A 11/1994-es MKM-rendelet szerkezetében úgy néz ki, hogy először a képességkibontakoztató felkészítésről beszél, és arról, hogy a gyerekek, ha a képességkibontakoztató felkészítésben részt vesznek, milyen pluszokat kapnak, a pedagógus hogyan végzi el azt a feladatot, ami az egyéni fejlesztési tervek elkészítése, a rendszeres, háromhavonta történő értékelés stb., stb. Ez után beszél arról, hogy integrációs felkészítésben részt vesznek azok a gyermekek, akik képességkibontakoztatóban részt vesznek, vagyis akikre mindezek a szabályok vonatkoznak. Tehát nem azt mondja, hogy az a gyerek vesz részt integrációban, aki képességkibontakoztatóban részt vesz - természetesen nem ezt mondja. A rendelet azt mondja - és ez tényleg egy kicsit furcsa megfogalmazás, de jogszabályilag vagy kodifikációs szempontból ennek így kell lennie -, hogy akikre a képességkibontakoztató szabályai alkalmazva vannak, ugyanezek a típusú szabályok lesznek majd alkalmazva - csúnyán mondva - az integrációs felkészítésben részt vevő gyermekek körére is. Itt a szabályokra vonatkozóan nevezetesen azonosítást, és az igénylési rendeletben beszélünk arról, amikor a gyermekek utáni per fő összeget igénylik a fenntartók, hogy a képességkibontakoztató integrációs felkészítésben részt vevő gyerekekről van szó. Igazából a mostani 11/94-es MKM-rendelet, ahogy elmondtam, szabályaiban ugyanazokat hozza mindkét felkészítésre vonatkozóan. Amikor majd a 2010-es költségvetési törvény elkészül, és a 2010-es költségvetési törvénnyel egy időben a hozzá kapcsolódó jogszabályok módosítására vonatkozó kiegészítő salátatörvény elkészül, mód lesz rá, hogy az összes érintett végrehajtási rendeletben, szakmai tartalmi keretekről szóló rendeletben - és ide sorolom a 11/94-est, a 20/97-

es kormányrendeletet, ahol a háromhás adatszolgáltatás van, ide soroljuk a NAT végrehajtási rendeletét, a 138-ast, a Kjt. végrehajtási rendeletét - az integrációs képességkibontakoztató felkészítés mint szókapcsolat fog megjelenni, mert nem gondoljuk, hogy különböző szabályokat kell alkalmazni a két különböző felkészítés esetében osztályszervezési szempontból.

Természetesen a rendelet már most, ahogy van, így is teljesen jó. Így működött az elmúlt években is. Azt a szövegezést használta, amit ön is elmondott - emlékszem, tavaly is elmondta, de ez egy kodifikációs technika, a közoktatási szakállamtitkár úr szövegezte annak idején, de így tudta érteni szerencsére mindenki. Nem volt vele gond.

A halmozottan hátrányos helyzetű tanulókon túl az iskolai programokba tíz százalékban bevonhatók hátrányos helyzetű tanulók is. Ez is le van írva a 11/1994-esben - azért beszéltem programba bevont gyermekekről, mert természetesen lehetőség van arra, hogy hátrányos helyzetűeket is behozhassanak.

A forrásra vonatkozó kérdést tett fel Keszei úr. Forrás tekintetében a most futó tanév úgy néz ki, hogy 2,3 milliárd forint került felhasználásra a tanév egésze során a képességkibontakoztató integrációs felkészítésre és az óvodai fejlesztő programra. Az iskolai programokban 44 573 fő vett részt, az óvodai programban 14 359, tehát ők a programba bevont gyerekek. Ha megnézzük, hogy az összes bevont iskolában mennyi tanuló van, körülbelül 250 ezer, tehát 250 ezer tanuló részesül a program előnyeiből, eredményeiből. Alapvetően azt kell tudni a programról, hogy ahol ezzel elkezdenek foglalkozni a pedagógusok, a tantestület, ott egy intézményfejlesztés zajlik. Mert az intézmény azokat a feladatokat, amelyek a szociálisan hátrányos helyzetű tanulókkal kapcsolatosan felmerülnek, belistázza magának, kvázi stratégiát készít, és az intézményfejlesztés eredményei - és teljes tantestületi tréningekről beszélünk, teljes módszertani megújulásról - az összes gyereknek jók, mind a 250 ezernek.

A pedagógus kiegészítő illetményre felhasznált forrás, a rendeletervezetben is benne van: 2,2 milliárd forint volt januártól augusztusig, és a fennmaradó hónapokra van 1,4 milliárd forint. Tizenegyezer pedagógus részesül ebből a kiegészítő illetményből. A legtöbben Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, utána Borsod, majd Hajdú-Bihar megyében.

A következő kérdés arra vonatkozott, jó-e az integrációs oktatási módszertan, az mennyire jó vagy nem az. A tapasztalatok azt mutatják, hogy jó, a Kézdi-Surányi-kutatás is és a külföldi gyakorlatokkal a magyar gyakorlatot összehasonlító kutatások is azt támasztják alá, hogy az együttnevelés és a hozzá kapcsolódó módszertan jó. És a közoktatási intézmények, gyermekek, pedagógusok számára jó.

Az igénylés határideje természetesen azért jogvesztő, mert muszáj, hogy egy olyan igénylési rendszert, amit megnyitunk az összes közoktatási intézmény számára, egy határnappal lezárjunk, majd utána sor kerülhessen a felülvizsgálatra, a szabályszerűségi ellenőrzésre és a bíráló bizottsági folyamatra, a döntés előkészítésére. Nem tehetjük meg, hogy azt mondjuk, lehet igényelni június 15-éig, de egyébként 16-17-én is lehet, meg augusztusban is. Muszáj működtetnünk a rendszert, befogadni a pályázatokat, átmenni mindazokon a kritériumokon, amelyeket vizsgálni kell, majd egy döntést előkészíteni, és a forrást időben utalni, különben nem tudják felhasználni.

A közzethatárok betartása feltétel. Az egyenlő bánásmód törvényének megsértése is kizáró ok az igénylési rendelet szerint, és ugyanígy a közzethatárok be nem tartása is. Ennek az oka, nem gondolja azt a tárca, hogy abban az esetben, ha a jogszabályokat nem tartják be, akkor ezt a forrást igazságosan a tárca megítélheti az adott fenntartónak, intézménynek. Hogy megtörténik-e, erre az a válasz, hogy igen, megtörténhet, hogy a közzethatárokat nem a közoktatási törvény 66. §-ának megfelelően alakítják ki, illetve ha meg is történik a közzethatárok

kialakítása, a felvételi eljárás során az eljárásrendre vonatkozó szabályokat esetleg nem tartja be az adott intézmény. Amennyiben ez a tény megállapításra kerül, ebben a pályázatban nem tud elindulni az adott fenntartó intézmény. Én azt gondolom, ez teljesen jogos, ez egy esélyegyenlőségi program.

A magántanulók azért nem kerülhetnek be a programba, mert nincsenek benn az osztályban, nincsenek benn az iskolában, tehát a magántanulók az osztályszervezési kereteknek való megfeleléskor teljesen evidens módon nem számíthatók be, hiszen az osztályszervezés során nem kerülnek figyelembevételre, nem ülnek benn az osztályban, a csoportban. A program kritériumai, az osztályszervezési kritériumok tiszták, ezen túl még a pedagógiai szakmai módszertani keretek vannak szabályozva. Én azt gondolom, természetesen a magántanulóknál is érdemes ezt a módszertant használni, és figyelembe venni az itt lefektetett alapelveket.

A halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek körét említette Keszei úr. A 20/1997-es kormányrendeletéről is szó volt korábban, úgyhogy én kitérnék egy fél mondattal arra, hogy a rendelet módosítását már előkészítette a tárca, az adatvédelmi biztossal egyeztetettük, és az található benne, hogy egy évben kétszer szolgáltat a jegyző adatot. Nemcsak a május 31-én fennálló állapotok szerint június 15-ével, hanem az októberi adatszolgáltatással egyidejűleg, amikor az iskolák a KIR-STAT szerinti adatszolgáltatást megteszik. Október 1-jei adatok szerint október 15-éig kell ezt szolgáltatni. A jegyzői adatszolgáltatást párhuzamosan szeretnénk az iskolaival, természetesen egy egybetartó rendszer formájában működtetni, éppen ezért egy ilyen javaslatot tettünk le. Ha elfogadásra kerül, remélhetőleg már ebben az évben októberben összehasonlítható adatok lesznek a jegyzőktől és az iskoláktól. Valamint, mivel bekerül a szülői nyilatkozatba, hogy a szülő hozzájárul, hogy a jegyző továbbadhassa az intézménynek - az óvodának vagy az iskolának - a halmozottan hátrányos helyzetű státusszal kapcsolatos adatokat, - csak célhoz kötötten, csak erre vonatkozóan, az iskola ezt utána tovább nem használhatja föl, nem kezelheti -, ezért garantáltan megérkezik az iskolákhoz, óvodákhoz, mely tanuló esetében történt meg az, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosultság után a szülő nyilatkozott iskolai végzettségéről, és megállapításra került, hogy halmozottan hátrányos helyzetű. A rendszer ilyenformán előbb-utóbb stabilabbá válik, remélhetőleg már ebben a költségvetési évben.

Ezt a javaslatot elkészítettük, a közigazgatási egyeztetés hamarosan el is kezdődik - úgy tudom, már egy szűk egyeztetés volt a 20-as módosításáról.

A 8. § (2): a támogatás összege legfeljebb 7500 forint per fő. Tudjuk, hogy elég, mert kipróbáltuk már ezt a rendszert a tavalyi és a tavalyelőtti évben is, tehát 2007-ben és 2008-ban is. Attól függ, hová utaznak. Természetesen nem feltétlenül csak Budapestre utazhatnak az iskolák, az intézmények. Ahogy ön mondja, utazhatnak Szegedre is, vagy akár az országot keresztülszelve. Ugyanakkor nem valószínű, hogy Vásárosnaményból Sopronba fogják vinni a gyerekeket, mert nincs értelme olyan korán elindulni, és egy napba nem fér bele. A tapasztalatok alapján alakítottuk ki ezt a rendszert. Ez a 7500 forint 200 kilométer fölötti utazás esetében van meghatározva, és eddig elegendő volt. Kötelezően az innivalót, az étkeztetést tudták belőle biztosítani, meg természetesen az utazás költségét, valamint, hogyha a múzeumpedagógiai foglalkozásért fizetni kellett, azt is. Erről vannak kimutatásaink, van statisztikánk: az elmúlt évben reneszánsz túsáron vettek részt ezek az iskolák, és körülbelül 8 ezer diák vett részt múzeumpedagógiai foglalkozáson. Úgy gondolom, ez így egy biztos szám.

A minimális összeg 4500 vagy 5000 forint volt. Ezt a tavalyi pályázatnál tudnám megnézni, akkor tudnám pontosan megmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az önkormányzati oldalé a szó.

HELTAI MIKLÓS: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Remélem, az itt ülők előtt nem kell különösképpen ecsetelnem, milyen óriási társadalmi, pedagógiai probléma az, amelynek a felszínét karcogatják ezek a rendelkezések és a segítségadásnak ezek a módjai. Mikor ezen elgondolkodtam, mindig eszembe jutottak Kossuth szavai, amiket 1847-ben mondott az Ellenzéki Párt megalakulásakor: „Azt hisszük, megmentjük a hazát toldozó-foldozó reformkáinkkal...” stb., stb.

Elismerésem azoknak a kollégáknak itt, a minisztériumban, akik egy ilyen lehetetlen feladatot ilyen precízen, mindenre gondolva, mindenre kiterjedően képesek megoldani. Nekik azokkal a diszpozíciókkal kell dolgozniuk, amelyeket a döntéshozóktól kapnak. Ha ilyen diszpozíciókat kapnak, ilyen tényezőket, ilyen eljárásokat, ilyen forrásokat, akkor ők ezt az adott körülmények között a lehető legjobban megoldották.

Éppen ezért azt gondolom, az itt elhangzott észrevételekkel együtt még tovább tudják csiszolni mind a két rendelkezést, és bizonyára lesz ezeknek is haszna. Amit aztán az önkormányzati oldal véleményeként elmondok, az már inkább elviekre vonatkozik, nem ezekre a konkrétumokra.

Elmondtam már vagy kétszer, el fogom mondani még vagy ötször, hogy már a rendelet címének bonyolultsága - ez a „Javaslat az esélyegyenlőséget szolgáló intézkedések támogatása, valamint az integrációs rendszerben...” stb., nem folytatom tovább. - is visszatükrözi azt az elképesztően bonyolult szisztémát, amit azért alakítottak ki, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók és a velük célzottan foglalkozó nevelők több pénzhez jussanak, a tanulók kiránduláson, sportfoglalkozáson stb. való részvétel feltételeire, a nevelők munkadíjára stb.

Az igénylés, finanszírozás, elszámolás ellenőrzés elektronikusan, papíron, pályázattal stb. úgy van kitalálva, nehogy az iskolák, pedagógusok csaljanak, pluszpénzt szerezzenek tényleges foglalkozás nélkül. A cél ugyan helyeselhető, az eszközök ellen azonban újra szót kell emelnem. Véleményem szerint a bizalmi alapállás jobban serkentené a pedagógusokat, iskolákat arra, hogy lelkiismeretes pedagógus szokása szerint segítsenek a rászoruló tanulókon. Hogy hogyan lehet bizalmi alapállásban kiépíteni ezt a rendszert, azt majd ki kell találni - véleményem szerint lehet.

A 11/1994-es MKM-rendelet ehhez a tárgyhoz kapcsolódó módosítása. A módosítás meghatározza, hogy ki számít halmozottan hátrányos helyzetű tanulónak, és milyen körülmények között szervezhető számukra képességkibontakoztató felkészítés. A javaslat lényege: ne lehessen képességkibontakoztató felkészítés címén elkülöníteni a halmozottan hátrányos helyzetű, vélhetően többnyire roma tanulókat a többitől, mert ez esetben a felkészítés nem szervezhető, többletpénz nem igényelhető. Az alapgondolattal egyetérthetünk, valóban, a halmozottan hátrányos helyzetű tanulókkal való foglalkozás ne fadjulhasson az iskolák részéről sem látszattervekenységgel adminisztrált pusztá pénzszerzési akcióvá, sem szegregációs törekvések leplezésévé. Azonban felfogásunk szerint - és itt már csak az előttem szóló, a szakmai oldalt képviselő kolléganő véleményét szeretném duplán aláhúzni - minden gyermeknek jár képességkibontakoztató felkészítés, a jobb módúak gyermekeinek persze anyagi juttatások nélkül. E vonatkozásban tehát súlyos társadalmi igazságtalanság alakulhat ki, egyszerűen csak azért, mert egy vagy egy-két rókaról - értve itt a róka alatt a pedagógusokat - túl sok bőr nem nyúzható le. Az amúgy is agyonterhelt pedagógusokat sem anyagiakkal, sem erkölcsiakkal nem ösztönzik arra, hogy többet foglalkozzanak minden gyermekkel, ugyanakkor a pénzes képességkibontakoztató felkészítések meglévő erejüket és idejüket elhasználják. Nem biztos, hogy az egyik súlyos társadalmi igazságtalanság orvoslásával egy másikat kell kialakítani.

Nem igénylek választ, kedves kolléganő, és főleg a differenciált foglalkoztatást ne tessék mondani, mert én is ezt mondtam volna igazgató koromban, már akár harminc évvel ezelőtt az ilyen probléma megoldására - tudjuk, hogy nem az. Köszönöm.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: Szeretném kibővíteni a kötelezően megvalósítandó tevékenységeknél a szociális hátrányok enyhítését érintően. Nem lehetne-e az étkeztetéssel kibővíteni még? Itt minden van, de azt gondolom, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek esetében nagyon nehéz akár az utazásnál, akár az étkeztetésnél megfinanszírozni akár 20, 30 vagy 50 százalékot is.

A másik kérdésem a magántanulókra vonatkozik. Itt elhangzott már, hogy magántanulók esetében nem igényelhető a támogatás. Mi van akkor, hogyha egy iskolába három-négy olyan tanköteles gyerek kerül vissza, aki tizenkét-tizenhárom éves korában szül, majd az édesanyja neveli otthon a gyereket, és ő visszajön, mert még tanköteles. Ebben az esetben ki köteles finanszírozni ezeknek a gyerekeknek a felkészítését, akár hogy legalább a nyolcadik osztályt elvégezzék?

Köszönöm szépen.

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm, nekem egy apróság lenne még.

HELTAI MIKLÓS: Most én elnöklök! Parancsolj, Géza! *(Derültség.)*

(Az ülés vezetését Heltai Miklós veszi át.)

DR. SÁSKA GÉZA: A 2. § (6) pontja, amit a szakmai oldal észrevett, hogy kell egy ilyen bizottságot létrehozni, hét tagból, itt annyit említenék, hogy a hetesnél lehetne szövegszerűen javítani. Ha jól veszem ki, arról szól, hogy ez a bizottság csupán a rendelkezésnek való megfelelés mértékét vizsgálja, ugye? Akkor nem a szakmai kell, hanem a megfelelést vizsgálja, és ennek indoklással ellátott eredménye alapján tesz javaslatot a miniszternek, ugye? *(Hegviné Pallaghy Szilvia: Igen.)* Ha így van, akkor ez nem szakmai feladat, hanem egy törvényességi vagy megfelelési vizsgálat. Ebben az esetben helyes, hogy ebben felkészült adminisztrátorok, hivatalnokok vesznek részt. Ám, hogyha a Közoktatás-politikai Tanács tagja részt venne - alapvetően magánvélemény -, vagy a kisebbségi önkormányzat vagy a szakmai oldal köréből valaki megjelenne, mint a szakmai mellett egy politikai legitimáció, akkor ennek szerencsés kicsengése lenne, vagy szerencsés konstrukció tudna létrejönni.

Az 5. § (7)-nél szintén van egy bizottság. Nem lehet ezt a kettőt összevonni? Ugyanis ebből hiányzik az SZMM. Nem kell annyi bizottság, elegendő lenne egy is talán.

Van egy kérdésem, ami természetesen frivol, és ez rögtön az 1. § (1) pont, amelyben a pályázatok körét írja le. Benne van egy passzus, miszerint központi költségvetési szervként működő felsőoktatási intézmények. Hogyha ebből kitöröljük a felsőoktatási szót, akkor már megteremtődik a minisztérium által fenntartott, államosított iskolák finanszírozásának rendje is. Akkor ugyanis önmagát fogja finanszírozni ezekkel a halmozottan hátrányos helyzetű iskolákkal - merthogy nem alaptalan az a feltételezés, hogy az önkormányzatok inkább azokról az oktatási intézményekről gondolnák, hogy állami kezekben jobb lenne, ahol a háromhások aránya nagyon magas. Persze, az egy másik probléma, hogy az iskolakörzettel mi lesz ilyenkor, de azt majd akkor oldják meg, amikor lesz. De ha kimarad a „felsőoktatási” szó, akkor már most bekerülnek

ebbe a Földművelésügyi Minisztérium által fenntartott iskolák, alapvetően szakiskolák, ahol a háromhás gyerekek igazán benne vannak.

Vannak nem OKM által fenntartott iskolák is, más minisztériumiak, és én őszintén szólva azt gondolnám, hogy ha ez nem egy minisztériumon belüli költségvetési csata - nevezetesen, hogy ki melyik budgetből, költségvetésből fizeti a halmozottan hátrányos helyzetűeket, tehát a Földművelésügyi Minisztérium iskoláiban az ő halmozottan hátrányos helyzetűjeinek fizesse csak a saját költségvetéséből - ezt a politikát ismerem, meg is értem -, de hogyha egységes logika szerint megy, tehát nem az én minisztériumom hátrányos helyzetűje és a te minisztériumod hátrányos helyzetűje, akkor egységesen kellene kezelni. Ez csak egy észrevétel, köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését dr. Sáska Géza veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen - parancsoljon!

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen. A kötelezően megvalósítandó tevékenységeknél szerepel a szociális hátrányok enyhítése. nyilván azért kötelező, mert a program egyik jelentős sarkköve a szociális hátrányok kompenzálása. Az ingyenes étkeztetés és az ingyenes tankönyvvel ellátás nem ezen program keretében kell hogy megvalósuljon, nem itt kell hogy a források megteremtődjenek. Tudjuk, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyerekek mire jogosultak tankönyv, étkezés tekintetében. Amit ön itt lát: tanszerek, könyv, hangszerek, játék - ezek nem azok a tankönyvek, amelyek az ő napi munkavégzésükhöz kellene. Az ingyenes tankönyvellátás köre nyilván nem egyezhet meg, ezek nem ugyanazok a tanszerek. Nem lehet természetesen dupla finanszírozást rendelni semmilyen csoporthoz.

Az étkezés szempontjából ezt tudom mondani, hogy ezért nem tud ez itt megjelenni.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: Ezt meg is értem, mert...

ELNÖK: Most hadd válaszoljon, jó?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Természetesen, ha arra gondol, hogy a programok lebonyolítása során, ha osztálykirándulásra, erdei táborra vagy sportfoglalkozásra kerül sor, és ott van mód arra, hogy a gyerekeknek gyümölcsöt, innivalót vásároljanak vagy bármilyen étkeztetés van, akkor a programban részt vevő gyermekek körére költethető a forrás, hiszen az osztálykirándulás, erdei tábor költségeibe beletartozhat ez is. Ebből a programpénzből természetesen nem finanszírozható az alapétkeztetése annak a halmozottan hátrányos helyzetű vagy hátrányos helyzetű diáknak, aki ebben a programban szerepel.

A 2. § (7) bekezdésével kapcsolatosan. Amit a bíráló bizottság lát, azok az adatlapok. Az adatlapokat önök is látják a rendelet mellékleteiként, itt találhatóak. A bíráló vagy értékelő bizottság tehát mindazokat a formai követelményeket tudja megvizsgálni, amelyek az adatlapokból kiderülnek, tehát hogy ha egy évfolyamon van három első osztály, a három első osztály halmozottan hátrányos helyzetű aránya milyen, és az arányok közötti eltérés milyen, vagyis megfelel-e a 11/94-es MKM-rendelet megfelelő szakasza bizonyos bekezdésének.

Vizsgálja az egyéb formai követelményeket is. Annak a szakmai véleménynek a kialakítására, ami az adott intézmény szakmai-pedagógiai programjára vonatkozó vagy az integrációs pedagógiai program végrehajtására vonatkozó szakmai vélemény, amit esetleg ebbe az első mondatba bele lehet érteni, itt nem tud sor kerülni, mert ide nem csatornázódik be erre a fórumra hogy az adott iskola pedagógiai programja vagy IPR-stratégiája, intézményfejlesztési módszertana milyen. Ez a szűrés egygel korábban történik meg, hiszen az Országos Oktatási Integrációs Hálózat intézményi önértékeléseket kap minden egyes tanév végén, az OKM Támogatáskezelő pénzügyi elszámolásokat kap, ezeknek az elfogadása vagy el nem fogadása megtörténik, és hogyha nem lehet elfogadni az intézményi önértékelést vagy a pénzügyi elszámolást, akkor ebben az esetben a következő tanévre vonatkozóan nem válhat támogatásra jogosulttá az intézmény.

Én tehát továbbra is szívesen fogadnám, hogyha egy szakmai grémium delegálna ebbe az értékelő bizottságba valakit, de itt tipikusan hivatalnoki teendők várnak a leendő kollégára, mert itt azt fogjuk megnézni, hogy az a szoftver, az az elektronikus igénylési felület, ami biztosította az igénylést a fenntartóknak, hogy működött, hogy a Kincstár, illetve az OKM Támogatáskezelő felülvizsgálati feladatainak hogyan tett eleget, hogy mit lehet az adatlapok értékelése után látni, hogy a forrást hogyan lehet felosztani. Igazából ez egy ilyen típusú, voltaképpen nagyon operatív munka.

A másik bizottság, az 5. § (7)-ben található, az egy másik bizottság, tehát nem ugyanarról van szó. Azért, mert ennek a bizottságnak a megszervezésére akkor kerülhet sor, amikor az integrációs program működtetésére jogosult intézmények körülbelül 2009. októberében egy meghívásos pályázat keretében be tudnak kapcsolódni ebbe a programba, tehát pályázni tudnak, hogy a kulturális-szabadidős programot lebonyolítsák.

A beérkező pályázatok alapján ennek a bizonyos második, értékelő bizottságnak az ülésére valóban jóval később, október végén kerül sor. Tehát ez nem ugyanaz a bizottság.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most adok szót.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: Csak azért kérdeztem, nem lehetne-e szélesíteni ezt a kört, ugyanis már azok a szülők, akik többféle segélyezésben részesülnek, egyszerűen azt a 20 vagy 50 százalékos étkeztetési térítési díjat sem tudják már finanszírozni. Olyan mélypontra van, hogy egyszerűen nem tudja a gyermek étkeztetését fenntartani, így az önkormányzathoz fordul, adunk segélyt, kifizetjük az étkezést, de a család szociális helyzete még mindig nincs megoldva, mert csak épp annyit tudunk adni, hogy az iskola felé a napközi díját kifizesse. Ezért gondoltam, hogy ide esetleg bele lehetne tenni, hogy ezek a gyerekek, a ténylegesen rászoruló gyerekek valahol egyfajta abszolút ingyenességet kapjanak, de ez legyen leírva, hogy ilyen esetben, amennyiben ez lekövethető - persze követni is kell. Megértem, ugyanakkor meg hiányolom, hogy beszélünk ingyenességről, beszélünk minden olyanról, ami a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeket érintheti, és bizony, nagyon sok esetben a kirándulásokra sem tud elmenni a gyerek - ami nagyon szomorú -, mert a szülő vagy felöltöztetni nem tudja, ha fizeti a kirándulást, az étkeztetés hozzájárulását vagy más egyéb dolgot nem tud megvenni. Én ezt nagyon átélem, mert az én környezetemben igencsak ott vannak a háromhás családok, és most már a teljes családra lehet mondani, hogy háromhás: sem az anya, sem az apa nem dolgozik, és azért akármennyire beszélünk az „Út a munkához” programról, ez sem oldja meg a család helyzetét: nem tudok negyvenkét embert alkalmazni egy településen, arról nem is beszélve, hogy négy és fél hónapig

mind a negyvenkettőt. Ez nonszensz, nem lehet megcsinálni. Ezért nincs más megoldás, mint hogy kiszúrjuk a szülők szemét ezer, kétezer, ötezer forinttal, ami arra elég, hogy a napközi térítését esetleg ki tudja egészíteni. Sajnálom ezeket a gyerekeket, nagyon sajnálom, mert így az előbbre jutásuk igencsak nehezedik.

Arról nem is beszélve, hogy a magántanuló, bár nincs az osztályban, tanköteles. Tankötelesség esetében ott van, jön heti több alkalommal, a pedagógusnak foglalkoznia kell vele délelőtt vagy délután, de azt látom - gyakran megyek az iskolákba -, hogy egész nap, délelőtt és délután is ott van az a gyerek, mert a tanár azt mondja, így tudja alaposan felkészíteni, hogy év végén vizsgázni tudjon. A tanárnak ez nagyon nagy strapa, arról nem beszélve, hogy az önkormányzathoz kénytelen fordulni, hogy próbáljuk meg segíteni. A normatíva fölött minden önkormányzatnak nagyon hozzá kell járulnia, attól függetlenül, hogy kistérségben vannak az iskolák, kistérségi fenntartásban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Egyéb nincs az oldalunkon.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen. Ebből a programból a programban részt vevő gyerekek esetében ki lehet fizetni a kirándulást, tehát azt a pluszprogramot, az erdei tábort, a sportfoglalkozást, bármit meg lehet ebből finanszírozni, és az ide tartozó egyéb költségeket is.

Teljesen jogos, amit elmond: egy olyan szociális ellátórendszert kellene tudni működtetni az országban, ami tudja kezelni ezeknek a teljesen lecsúszott, a társadalom perifériájára került családok helyzetét, és másfajta étkezési kedvezményeket adna. De egy oktatási program erre nem tud megoldásul szolgálni.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: Én mint polgármester mondtam most ezt, így jött ki belőlem.

ELNÖK: Köszönjük.

Megkérdezem az oldalaktól, hogy van-e még észrevétel. Az önkormányzatnak nincs. A szakmai oldalnak?

DR. DOBOS KRISZTINA: Alapvetően nagyon sok elvi problémám van vele.

Az első a 3. § (2) pontja: a tanárok december 31-éig kapják meg, és december 31-től majdan nyilván külön rendelkezés, meg külön költségvetés lesz. Nem lehetne-e az oktatási programoknál ezt folytonossá tenni? Hogy ez egy biztonságérzetet jelentsen. A mai költségvetési helyzetben én nem érzem biztonságosnak.

A másik apró probléma, hogy a kulturális-szabadidős programban való részvételre 2009. december 31-éig kapja meg a támogatást az iskola, és elszámol 2009. december 31-ig vele. Ez azt az egyszerű ténytet feltételezi, hogy vagy megkapja előbb, vagy nem, de vajon ki tudja-e fizetni azt a kulturális és szabadidős programot? Pont ezek azok az iskolák, ahol nincsenek tartalékok arra, hogy előre elvigyék, és majd utólag finanszírozzák. Az meg végképp pikáns, hogy esetleg 30-án kapja meg, és 31-én már el kell vele számolnia. Azt gondolom, ez nem helyes megoldás.

Az utolsó problémám a szövegezéssel van, az igen sok feltétel teljesítésében. Nagyon érdekelne - tudom, hogy erre 3 milliárd forint van -, vajon van-e becslés arról, mennyit költ el a program magára a saját maga fenntartására. Abban benne van az is, aki a pályázatot készíti, aki összegyűjti az adatokat, aki továbbadja, elszámolja. Mennyibe kerül ez nekünk? A 3 milliárdból

mennyi jut kifejezetten a programra, és mennyi, ami a formára vagy a program működésére, a technológiára.

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Az integrált oktatással kapcsolatban nem értek egyet a minisztérium képviselőjének véleményével, a gyakorlatban ez nem egészen így néz ki. Egyetlen módon lehetne integrálva, igazán szerencsésen: legalább két pedagógussal. Hogyha a differenciált oktatási módszereket alkalmazzuk, valóban eredményesebb lehet a dolog, de ha soha nem mérte senki, mi lenne, ha ugyanazok a jó képességű gyerekek nem ebben a helyzetben lennének, nincs mivel összevetni. Egyetlen dologra hívnám fel a figyelmet: nem elhanyagolandó az oktatás mellett a nevelés kérdése. A tanári figyelem nem osztható tovább, a nevelés is jár a diáknak alanyi jogon, de ez lassan megoldhatatlan problémát jelent ebben a helyzetben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván válaszolni?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Természetesen igen.

Az első felvetés arra vonatkozott, hogy ne a központosított előirányzatok között és ne egy konkrét időtartamhoz rendelt módon legyen finanszírozva a pedagógusok kiegészítő illetménye, hanem legyen egy kvázi normatíva - ön ezt javasolja -, mert abban az esetben kiszámíthatóbb a finanszírozás. Mi a rendelkezésre álló keretek között megpróbáljuk a legstabilabb finanszírozási modellt felállítani. El is mondtam, hogy a 2008. októberi létszám-statisztikai adatok alapján kell majd igényelni ezt a támogatást, mert a tárcaközi egyeztetés során kiderült, hogy erre van szükség, nem arra, hogy egy becsült létszám alapján, és majd a 2009. októberi alapján felülvizsgáljuk. Mert hogyha becsült létszám, majd 2009. októberi létszámstatisztika alapján történő felülvizsgálat lenne, elképzelhető, hogy át kellene sorolni az adott pedagógust, egy évben akár többször, és módosítani kellene a bérszámfejtésnek megküldött dokumentumokat. Az nyilván problémát jelentene. Éppen ezért, a stabil finanszírozási modell felállítása érdekében fogjuk ezt az igénylést úgy lebonyolítani, hogy ebben a mostani költségvetési évben januártól egészen a költségvetési év végéig tartó időszakra a 2008. októberi létszámstatisztika alapján kiszámított arányokat kell majd figyelembe venni.

Hogy legyen normatíva, az a Pénzügyminisztériumtól függ. Hogyha a Pénzügyminisztérium lehetőséget lát arra, hogy a költségvetési törvény 5. mellékletéből átkerüljön a 3. vagy a 8. mellékletbe, akkor tud másmilyen módon működni ez a program. Jelenleg központosított előirányzat, felülről zárt keret, ahhoz pedig egy végrehajtási rendeletben, ebben a konkrét igénylési rendeletben kell a szabályokat megszabva igényeltetni a fenntartókat.

Én ennyit tudok ehhez hozzátenni.

Hogy december 31-éig kapják meg a finanszírozást vagy sem a programba belépő intézmények a kulturális, szabadidős program esetében. Itt ez a bizonyos (9) bekezdés egyértelműen mondja, hogy a támogatás folyósításáról a Kincstár a törvény 5. melléklet 16. szerinti forrás terhére 2009. november havi nettó finanszírozás keretében, ÖM utalványozása alapján gondoskodik. Ugyanígy a nem állami, nem önkormányzati fenntartók is megkapják, ez szintén itt van: ők a finanszírozás tekintetében 2009. december 15-éig. Megpróbáltuk a lehető legkorábban, semmiképpen nem december 31-éig, a november havi nettó keretében eljuttatni ezt a forrást.

DR. DOBOS KRISZTINA: Bocsánat, a következő mondat: a fenntartó a Kincstáron keresztül 2009. december 31-éig kapja meg - elnézést, elnök úr!

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Ez valami elírás lehet, ezt tisztázni kell. Egyértelmű, azért november 5-éig történik meg az ÖM értesítése az utalványozásról, hogy a novemberi nettóba be tudja állítani, le tudja utalni az. önkormányzatoknak.

DR. DOBOS KRISZTINA: Ezt a mondatot ki kell venni.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: A becslés arról, hogy mennyit használnak fel a programra: az egész forrást a programra használják föl a fenntartók, hiszen nem költhető másra. Célhoz kötött, éppen azért került át az integrációs, képességkibontakoztató felkészítés - korábban a 3. mellékletben volt, normatívaként...

DR. DOBOS KRISZTINA: Elnézést, világos, hogy mit akar mondani. Nekem csak az a kérdésem, hogy ha figyelembe vesszük, hogy ön, a munkatársai négyezer forintos bruttó órabérért dolgoznak, a pedagógus 2500-ért, aki kitölti stb. - mennyi pénzbe kerül ez? Van-e egyetlenegy programnál is ilyen becslésünk?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Itt nincs semmi.

DR. DOBOS KRISZTINA: Köszönöm szépen.

AMBRUS ISTVÁN: A Pénzügyi Szolgáltató általában öt százalékot kér.

ELNÖK: A Világbanknak van egy ilyen vizsgálati módszere, amely a rendszer működtetésének költségeit összeveti a céllal. Az arányok elég szomorúak szoktak lenni. a működtetési költség általában 70 százalék. Az, ami eljut a diákokhoz, persze. A bürokrácia, a közpénzekkel való elszámolás, sok pedagógus alkalmazása, papírok meg effélék, ez minden közszférában így van. A „több pénzt az oktatásba!” onnan jött, hogy ha több pénz az oktatásba, ez azt jelenti, hogy több pénzt a rendszert működtetőknél.

AMBRUS ISTVÁN: Azért nálunk az OMAI körülbelül 5 százalékért dolgozik - hangsúlyozom, hogy csak a pénzügyi részét. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Bocsánat, most egy kicsit lazulunk... Azt javaslom, hogy a Közoktatás-politikai Tanács javasolja az oktatási kormányzatnak, hogy csináljon e tekintetben egy pénzügyi becslést, egy kaszát, hogy mekkora hányad, ami közvetlenül eljut a gyerekekhez, amit a gyerekek használ, és mennyi az, ami a rendszer működtetéséhez szükséges.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Ha jól értem, akkor a rendszer működtetésébe beleértjük a jogszabály előkészítési feladatait, tehát a költségvetési törvény tervezésétől kezdve a végrehajtási rendelet megalkotásáig, majd a régiós tájékoztató napok szervezését, majd az adatlapok kitöltésével kapcsolatos humán erőforrás, majd a...

DR. DOBOS KRISZTINA: És hogy a tanárok megcsinálják a programot, a fenntartó ellenőrzi, begyűjtik az adatokat. Ezt becsülni lehet csak, ez nyilvánvaló...

DR. HORVÁTH PÉTER: Ezek más pénzből vannak finanszírozva, ezeket így nem is lehet összevetni.

ELNÖK: Megvan ennek a módszertana, de ne menjünk bele. Amit Krisztina említett, egy fontos szemléleti elem, ebbe az irányba elindulni, hogy ami közvetlenül eljut a diákokhoz, az egy rubrika, az összes többi a másik. Egyszerűbb innen indulni, és ennek az arányát megnézni. Van ennek nemzetközi összehasonlító statisztikai része, de csak javasolnánk - ha a tanács is támogatja.

Krisztina, kielégítő volt a válasz? *(Dr. Dobos Krisztina: Igen, köszönöm.)* Jegyzőkönyvileg fontos, hogy egy téves dátum van benne, amire felhívta a figyelmet a szakmai oldal. Ez nagyon fontos. Tényleg az. Menjünk tovább!

Szakszervezeti oldal!

KERPEN GÁBOR: Köszönjük a levezető elnök úr információadását a különböző mérésekről. Mondandóm első részét már el is mondta, tehát hogy készüljön ilyen felmérés, és nemcsak ezen programot illetően, hanem az összes olyan programot illetően, ami pályázat alapú, hogy az intézményben közvetlenül hasznosuló kiadások és a nem ilyen kiadások arányát nézzük meg. Ez fontos.

Ugyanígy fontos lenne az is, hogy megismerhessük azt a kutatást, amit a kormányzati oldal képviselője említett az integrált oktatásról. De nemcsak a kutatás eredményét szeretnénk látni, hanem azt, hogy milyen intézményi körben végezték, illetve mely kérdések alapján jutottak arra az eredményre, amire jutottak. Elismerésemről kell szólnom a kormányzati oldal felkészültsége tekintetében, bár nagyon sok kérdésben egyáltalán nem értünk egyet - és ez az egyik ilyen kérdés. Ezért nagyon fontos lenne ennek a kutatásnak az eredményét pontosan megismerni.

Az is kiderült a mai nagyon fontos KT-ülésen, hogy nem lehet mindent az oktatástól, a közoktatástól várni, nem lehet mindent a közoktatási intézmény fenntartójának illetve magának az intézménynek a cipőjébe beletenni, nem lehet minden társadalmi problémát - különösen a népszegénységről, az integráció lehetőségéről szólóan -, a megoldásukat nem lehet kizárólag az oktatási intézményektől elvárni. Ez egy nagyon fontos hozadéka, megerősítette ezeket a korábbi mondatainkat ez a beszélgetés is. Ezért is nagyon fontos, amit korábban kérdeztem: mi az oka annak, hogy csak ennyi pénz van, merthogy az a 70 milliós forrás elégtelen ennek a szabadidős programnak a létrehozására, illetve működtetésére. Jóval nagyobb, ennek a százszorosa lenne szükséges, hogyha a társadalmi integrációt valóban meg kívánnánk valósítani.

A következő eleme, ami számomra kiderült, hogy az az ominózus bizottság, ami a rendelettervezetben szerepel, igazából bürokratikus. A levezető azt javasolta, a Közoktatás-politikai Tanács esetleg bízza meg a kisebbségi vagy a szakmai oldalt, de a kisebbségi oldal mindig elmondja, hogy egy kisebbség nagyon hiányzik tőlük, ezért valószínű, hogy ott nincs kit megbízni. Azt kérem a Közoktatás-politikai Tanácstól, hogy ha ezt fenntartjuk, tegyük lehetővé, hogy a szakmai oldal bízza meg egy tagját, hogy vegyen részt ebben a bizottságban, ha ezt igényli.

Illetve még egy utolsó: én nagyon-nagyon fontosnak tartanám, hogy a lehető legrövidebb időn belül az összes olyan programról kapjunk egy táblázatos ismertetést, amely az integrációt és

a felzárkóztatást támogatja abban az értelemben, hogy mennyi a forrás, ki finanszírozza, milyen céllal, milyen eredményességgel... (*Novák János: És hány embert érint.*), és, ahogy a szülői oldal mondja, hogy ez hány embert érint. Nagyon fontos lenne tudnunk, hogy valójában összesen mennyi pénz megy erre, és hogyan hasznosul.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A szakszervezeti oldal befejezte? (*Igen.*) Tessék parancsolni!

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Köszönöm szépen.

Ha jól gondolom, a határozati javaslat tartalmazni fogja ezt az átfogó...

ELNÖK: Nem fogunk szavazni.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Akkor nekem tisztem ezt közvetíteni.

AMBRUS ISTVÁN: De erős érv a testület részéről, amit érdemes továbbvinni.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Akkor én ezt képviselni fogom, továbbviszem. Arról beszélünk, hogy az intézményekben oktatási programokra közvetlenül hasznosult források mellett becsüljük meg, mennyibe kerül annak előállítását, hogy a forrásokat lehívassák az adott intézmények - és ebbe beleértjük a kormányzati, akár az államigazgatási, lebonyolítási szereplőket is, illetve magukat az intézményeket.

ELNÖK: Ez kérdés volna?

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Igen, kérdés: tisztázzuk pontosan, hogy mit szeretnének.

KERPEN GÁBOR: Szerintem nagyon fontos és átfogó lenne egy ilyen adat is, de egy olyan is, amely az adott program pályázati kiírásához képest nézi. Egy adott pályázati kiírásnál nyilván nem szerepel a jogalkotási rész - tehát szerintem mindkettő kellene.

DR. HORVÁTH PÉTER: Meg a kormányzati fizetések.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: Azt gondolom, ezt nagyon nehéz lesz megbecsülni, rendkívül komplex mutatót kell itt összehozni, de én továbbítani fogom a felső vezetésnek.

ELNÖK: Azért, hogy akinek továbbítja, ne féljen ilyen demagóg, populista érvektől, hogy milyen kevés fog eljutni a gyerekhez, és a bürokrácia mennyit megeszik, nyilvánvaló, hogy vannak olyan közvetítói díjak, mint például elfogadtatni, ismertetni, vagy a pedagógus-továbbképzés, ha van eben ilyen. Ezt ésszerűen kellene csoportosítani. És hogy ennek mi az ésszerűsége, nem kezdjük el szakmázni.

HEGYINÉ PALLAGHY SZILVIA: A következő a Kézdi-Surányi-kutatás. A Magyar Tudományos Akadémia honlapján már most elérhető, de én nagyon szívesen eljuttatom Ambrus Istvánnak, aki tovább tudja küldeni ennek a körnek. Kézdi Gábor és Surányi Éva kutatásáról van

szó, amit harminc, integrációs oktatási programot működtető bázisintézménnyel és harminc kontrollintézményben végeztek 2008-ban. Természetesen gondolom az is elérhető, hogy hová, mely települések mely iskoláiba mentek el, miért azok kerültek kiválasztásra, milyen módszertan alapján, és milyen kérdéseket tettek föl. Ezt én nem fogom tudni rendelkezésre bocsátani, de gondolom, hogy a kutatók meg tudják tenni, amennyiben esetleg megkeresi őket a Köznevelési-politikai Tanács.

A következő probléma azzal volt kapcsolatos, hogy az értékelő bizottságba a szakmai oldal delegáljon valakit. Nagyon szeretném kérni, hogy a mai napon állapotunk meg erről, mert a jogszabálytervezetbe azonnal be kellene vinni.

Egy utolsó dolog, amire válaszolnom kell, ez a kimutatás, ez a táblázat. Ilyen táblázataink mindig vannak, van most is friss és aktuális. Az oktatási integrációt megcélzó programok felsorolása, óvoda, köznevelési intézmények szintje, felsőoktatási intézmények szintje, beleértve az Arany János programokat is, az Útravaló ösztöndíjprogramokat, a TÁMOP-os programokat, tehát ilyen típusú táblázatom van, nekem magamnak rendelkezésemre áll, hiszen ilyen kimutatásokat gyakorta kell készítenünk a felső vezetőknek. Ezek tehát megvannak. Nem minden esetben lesz teljes körű, hogy milyen az eredményesség, mert nem minden esetben a mi szakterületünk felelős egy adott programért, és az eredményesség vonatkozásában csak az adott szakterület, aki azt meg tudja mondani. Én ezt el tudom juttatni szintén Istvánnak, aki ezt tovább tudja küldeni - teljesen nyilvános. Esetleg, ha még kiegészítéseket kér a Köznevelési-politikai Tanács, utána meg tudjuk oldani.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

A jogszabálytervezetben nyilván nemigen jelenhet meg, hogy a Köznevelési-politikai Tanács melyik oldala... *(Hegyiné Pallaghy Szilvia: Nem, én sem így gondoltam.)* Van egy konszenzus a jelenlévők között, hogy mi a legracionálisabb, mely oldalból legyen. Köszönjük szépen.

Végül a szülői oldalé a szó.

KESZEI SÁNDOR: Csak a véleményünket mondjuk el, nagyon röviden.

Úgy érezzük, hogy ez az integrációs program a jelenlegi formájában és a költségvetési támogatás egy pénzügyminisztériumi és költségvetési manőver, amiben az OKM ellenállás nélkül belement az elmúlt évben, közben nyomásgyakorlás is arra, hogy bizonyos jogszabályokat betartsanak a fenntartók és az iskolák. Ennek a kettősségnek a megszenvedője maga a rendszer, és maguk a gyerekek, azok a gyerekek, akik kimaradnak az integrációs oktatásból - ugyanis ez egy nagyon alacsony szám, mind a 250 ezer gyerek, mid a közel háromszáz iskola. Ez a véleményünk a jelenlegi integrációs folyamatokról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ha ehhez a napirendi ponthoz nincs egyéb, megköszönjük az előadónak a kedvességét, befogadó attitűdjét és a gondos munkát, amelyhez komoly szakértelem párosult - és ezzel le is zárjuk ezt a napirendet.

KŐRÖSINÉ DR. MERKL HILDA: Elnök úr, nekem el kell mennem, ezért továbbiakban Dobos Krisztina lenne az oldal szóvivője.

ELNÖK: Megértjük, bár sajnáljuk.

Utolsó napirendi pontunk nem tudom, miért került ide. Egyrészt a különfélék között jelenik meg a természettudományos kerettanterv véleményezése, mégpedig véleményezési jogkörrel élünk a különfélék között...

Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Üdvözlöm önöket, elnézést, hogy megvárakoztattuk, de nagyon alaposan megtárgyaltuk az előző napirendi pontot, vélhetően ez azt is jelenti, hogy az önök napirendi pontját is vagy ilyen alaposan csináljuk, vagy nagyon fáradtak leszünk, és másként történik - ezt nem látom még előre. Üdvözlöm önöket, és megkérdezem, kívánnak-e most bevezetéképpen szólni a napirendi ponttal kapcsolatosan.

AMBRUS ISTVÁN: Annyit szeretnék mondani, hogy az Oktatási Hivatalt jeleztük előadónak a kerettantervvel kapcsolatosan. Erről a szokásunkról nem kívánunk lemondani, de a kerettanterv előkészítője jelen esetben a minisztérium, és mindketten megszólalnak.

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Az Oktatási Hivatal részéről mindössze annyit szeretnék hozzáfűzni ehhez az előterjesztéshez, hogy mivel ez az elmúlt év októberében került az Oktatási és Kulturális Minisztérium által benyújtásra hozzánk, annak rendje és módja szerint a Kerettantervi Bizottság november 6-ai ülésén megtárgyalta a szakvélemények és a referensi javaslat alapján. A kerettantervet a Kerettantervi Bizottság kiadásra javasolta, hozzáfűzve annyit, hogy az egyik szakértő véleményét megfontolásra javasolta, és ezen túl pedig az elfogadást, illetve a kiadást mindenképpen preferálta.

Azt hiszem, megkapták a referensi javaslatokat és a szakvéleményeket.

AMBRUS ISTVÁN: Digitális formában kiment mind a kettő.

KERPEN GÁBOR: Mit javasolt megfontolásra?

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: Az egyik szakértői véleményt, amit tudomásom szerint megkaptak a Közoktatás-politikai Tanács tagjai is.

AMBRUS ISTVÁN: A referensi vélemény ment ki, és a szakértői vélemény, valamint maga a kerettanterv. Írásban csak az a lap ment ki, amely a Kerettantervi Bizottság javaslata volt az OKNT felé.

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: Annyit fűznék hozzá tájékoztatásul, hogy amikor a november 13-ai ülésen az OKNT elé került, a testület megtárgyalta... *(Dr. Horváth Péter: Makádit javasolják akkor.)* Igen, nevesítve Makádi Mariann. *(Dr. Horváth Péter: És a Vass Vilmosét fogadják el.)* Vass Vilmos a referens volt.

ELNÖK: Bocsánat!

ROSTÁNÉ ZENTAI ILDIKÓ: Én ennyit szerettem volna.

ELNÖK: Köszönjük a pontosító megjegyzéseket. Egyéb észrevétel?

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI: Szakácsné Nemere Györgyi vagyok a közoktatási főosztályról. A kerettantervvel kapcsolatban, hogy miért húzódott eddig a dolog. Egy ideig hol

felkerült az államtitkári értekezlet napirendjére, hol lekerült róla. Az volt a feltétele, hogy az államtitkári értekezlet elfogadja, hogy kerüljön kidolgozásra a természettudomány komplex fejlesztésével kapcsolatban egy anyag. Ez elkészült, márciusban a miniszter úr is adott erről tájékoztatót, a honlapunkon is megtalálható az a bizonyos hét pontos program, ami nemcsak egy komplex tantárgyi fejlesztés, hanem a természettudományok közoktatásban való megújítását szolgálja. Az egyik alaprobléma az volt, hogy összességében gond van a közoktatásban, és így a felsőoktatásban is a természettudományos tantárgyi képzéssel, és a természettudományos pedagógusközösségek, fizikatanárok, kémiantanárok, biológiatanárok egyesületei maguk is úgy érzik, hogy meg kell újítani a tantárgyi természettudományos képzést is. Éppen ezért abban a bizonyos hét pontban van egy ilyen rész is, amivel kapcsolatban már előkészítés alatt van egy kerettantervi pályázat kiírása, amiben tulajdonképpen kerettanterv-családra írunk ki pályázatot: együtt kell letenni az asztalra egy kémia, egy fizika és egy biológia kerettantervet hetedikétől tizenkettedikig, és ennek a három kerettantervnek, ami egy családot kell hogy alkosson, az integrálódását nem egy tantárgyban kell megoldani, hanem ahogy építkezés egymás mellé ez a három tantárgy, úgy kérjük majd a pályázóktól a megoldását. Erre a pályázatra már nagyon intenzíven készülnek a tanári szervezetek. Ez nyílt pályázat lesz, tehát többen beadhatják, de pontosan az alulról indult kezdeményezés révén tudjuk, hogy erre a kémia, fizika, biológia tanári szervezet együttesen feltehetőleg fog benyújtani egy ilyen kerettanterv-családot. Hogy milyen struktúrájú lesz, tehát hogy egy család, vagy lesz benne ilyen, hogy humán érdeklődés, reál érdeklődés és általános tantervű, erre még nem született döntés, ez még előkészületi állapotban van, hogy mennyire legyen szétágazó ez a kerettanterv-család, és hogy egy pályázónak minden típusra kell-e készíteni. Ezek még nagyon embrionális állapotban vannak, de ebben a hónapban szándéka a minisztériumnak ezt a pályázatot kiírni, amikor első menetben csak egy preambulomot, egy koncepciót kell benyújtani, és egy témakörnek a bemutatását a különböző tantárgyakban. Amíg ez nem készült el, addig a minisztérium ennek a közzétételével való foglalkozást leállította, és ezek után, hogy ez a hét pontos fejlesztési terv elkészült, indulhatott tovább. Ez tehát a nagy különbség az október-novemberi állapot és a most március végén, április elején államigazgatási eljárásra elindított kerettantervvel kapcsolatban.

Ez egy teljesen újszerű kerettanterv. Kezdetben volt, hogy ez kötelező lesz ettől az évtől, attól az évtől - azt hiszem, teljesen egyértelmű, hogy erről szó sincs. Ez egy alternatíva, ismét egy miniszter által kiadott, ajánlott kerettanterv lesz. Óraszámokban semmiféle tantárgy megcsonkítására nem került sor, tehát az eddigi, miniszter által kiadott kerettantervi természettudományos óraszámok felhasználásával készült el. Nem próbáltak semmiféle más tudományágot megsérteni ezzel a készítők. Egy más pedagógiai hozzáállást igényel.

Nagyon alaposan le van írva, és ezt már hallottuk máshol is, hogy tényleg jó - az Igazságügyi Minisztérium ennek nem szokott örülni, amikor a bevezetőben komoly módszertani megalkalmazási feltételeket írunk, merthogy egy jogszabályban ilyen nem lehet, de mi mindig megpróbáljuk megvédeni, hogy hol másutt, ha nem itt -, tehát nagyon jól körül van határolva, meg van fogalmazva, kik azok, akik ezt elkezdhetik tanítani. Nagyon kevés olyan intézmény lesz, aki rövid időn belül erre felkészült lesz. Természetesen a TAMOP-on keresztül ez is, meg a másik kerettanterv is - ez is téma, hogy összeérjen ez a két lehetőség -, a programcsomagok fejlesztése elindult, hiszen az egy alapkövetelmény, hogy ez a program működhessen, hogy a pedagógus-felkészítéstől a szakmai anyagon, a pedagógusok háttéranyagáig és a tankönyvig - amit nem biztos, hogy mindig tankönyvnek nevezünk - meglegyenek. Ezzel tisztában van a minisztérium, de valahol el kell indulni, valami alapot kell adni annak, hogy a hozzá tartozó fejlesztések is elindulhassanak.

A tanárképzés még egy kritikus pont, ez mindig fölvetődik. Ahol ez nagyjából működik, komoly pedagógus-teammunkában működik. Igen kevésbé valószínű, hogy akad olyan pedagógus, aki mindjárt háromszakos, de még az se biztos, hogy elég a három, mert egy más szemléletet igényel, de két-két szakok vannak. Ez is egy más típusú munkát követel az intézményekben, a pedagógus vagy szeret, vagy nem szeret teamben dolgozni, vagy elviseli a kollégáját és annak az újítását, vagy nem. Tény, hogy ez a kerettanterv egy komoly szemléletbeli változást igényel, több szinten.

A kommunikációját kell majd megfelelően megszervezni, amikor kihirdetésre kerül, de a bevezetőjében is megvan, hogy ki mindenkinek ajánljuk.

Ami még fölmerülhet, hogy kinek íródott ez a kerettanterv, hol lehet elágazni, ha egy gyerek ebbe belecsöppent, lehet-e belőle mérnök vagy orvos, vagy kész, már nem. Ha ezen megy végig, nem. Ez teljesen biztos. De mivel a készítők szempontja az volt, hogy a Nemzeti alaptantervben mindent, amit addig az évfolyamig a Nemzeti alaptanterv fejlesztési követelményként előír, addig és ott elvégzik. Jobb, mint egy nyolcosztályos gimnázium kerettanterve, mert ott nehezebb átlépni. Itt azért ami hatodikig, nyolcadikig, tizedikig kell, ott le is zárul. Többféle leágazás van. Lehet azt mondani, hogy csak tizedikig csinálom ezt, és tizedik után elkezdem a tantárgyikat. Lehet azt csinálni, hogy végigtanítom ezt a kerettantervet, és a 11-12.-ben az érettségire való felkészülés szabad keretében azoknak a diákoknak, akik a műszaki tudományok, az orvostudomány felé indulnak, ahol ezek a tantárgyak kimondottan fontosak, pluszban viszi a specialitásokat. De, mondom, lehet azt is, hogy tizedikben leáll az iskola. Lehet, hogy van gyerek, aki tizenkettedikig így megy tovább, és akkor kész, neki ez a természettudomány. Persze, ez megint pénzkérdés. Tudom, hogy egy csomó kérdés fölvetődik, mert strukturálni kell az iskolában, ha több tanár tanít egy tantárgyat, az megint probléma, de nem biztos, hogy ennek kell a kerékkötőnek lenni a fejlődés útjában, hiszen van olyan intézmény Magyarországon, ahol a mai körülmények között is megoldható. Nehéz. Biztos, hogy ha iskolaigazgató lennék, pont ezt a legbonyolultabb szerkezetet nehezen választanám, hogy van, aki végigmegy, van, aki végigmegy, de tizediktől már mást is tanulhat... Biztos, hogy nehéz, de a legfontosabb, hogy mindenki kapjon egy általa elfogadható természettudományos képzést, hogy ne az legyen, amiről tavaly vagy idén hallottunk, hogy összesen kilencen választják a fizikatanári szakot országos szinten. *(Dr. Dobos Krisztina: Ezek után ennyien sem.)* Készül az az alternatíva, amely a természettudományos tantárgyi megújulást segíti, amiben nagyon benne van a felsőoktatás - ebben is benne volt egyébként, dolgoztak a tanári szervezetek, tehát az ő közreműködésükkel készült, azzal a legfőbb indokkal, hogy egyrészt a természettudományos képzés az eddigi, természettudományokra jellemző „futottak még” kategóriába tartozó tantárgyaktól a kísérleteken, a projekt munkákon, a projekthetekeken keresztül maga a társadalom közelsége, tehát a fejlődés, a környezetvédelem, ezek a témák mindenkinek - annak is, aki majd bölcsész lesz valamikor - olyan szemléletet adjanak, amivel ő olyan háziasszony lesz, aki például a hypót meg a sósavat nem önti össze, mert tudja, hogy az Erzsébet Kórházban kötne ki. Vannak olyan dolgok, amiket mindenkinek meg kell tanulni, illetve mindenkinek sajátjává kell tenni akkor is, hogyha ő nem műszaki, természettudományos vagy orvosi téren tanul tovább.

AMBRUS ISTVÁN: Egy mondatot szeretnék mondani. Ami ezen a lapon át van húzva, az nem azért van áthúzva, mert nem igaz, hanem csak mert a mai napirendünket nem érinti. Én húztam át, novemberben tárgyaltuk a másik kerettantervet.

ELNÖK: Mit tetszenek tőlünk várni? Én úgy érzékelem, hogy itt van egy nagyon jó tájékoztató, ami mutatja, hogy ennek a programnak az érvényessége, ami most elkészült, a másik kerettantervi programok együttes megszületésével és nyilván annak fényében válik.... A biológia, kémia, fizika - földrajz nem... Merthogy az nem természettudomány, értem én... *(Szakácsné Nemere Györgyi: Ők kiharcolták maguknak.)* Ha ő nem tartozik bele, hogy a háziasszonynak nem kell a földrajz, akkor nem kell. Értem én, nem akarok ebbe belemenni. Hogyha megvan ennek a koncepciója, amely erre referál vagy ez a kettő összefüggésben van, azt gondolom, azzal együtt kellene nekünk majd mondanunk valamit. Fogadjuk el, hogy ez egy komoly tájékoztató volt, és párhuzamosan vizsgáljuk meg... *(Szakácsné Nemere Györgyi: Azt még csak most kezdődik.)*

KESZEI SÁNDOR: Nem támogatjuk, amit mondtál, hogy ezt halasszuk el. Nem azért jöttem száz kilométerről, hanem azért, hogy elmondjam erről a véleményemet.

AMBRUS ISTVÁN: És erre joga van.

DR. HORVÁTH PÉTER: Én is szeretnék szólni.

ELNÖK: Nekem az a problémám, hogy egy köztes anyagról tárgyalunk, amiről nem tudjuk, hogy...

AMBRUS ISTVÁN: Nem köztes anyag ez! *(Zaj, közbeszólások.)* Ha jól vettem ki - de ha rosszul, tessék segíteni -, elkészült egy kerettanterv, amely tértől, időtől függetlenül van, ez be van téve a szekrénybe... *(Dr. Dobos Krisztina: Ki fogják tenni! - Dr. Horváth Péter: És választható lesz.)* Akkor itt csúsztam félre, bocsánat! Elfáradtam, mellényúltam.

Akkor ez így mindjárt másképpen van - tessék parancsolni!

DR. DOBOS KRISZTINA: Igyekszem röviden összefoglalni.

Azt gondolom, az oktatáspolitikai célja megkérdőjelezhető, hiszen Lisszabonban arról volt szó, hogy tíz százalékkal növeljük a természettudományban továbbtanulók létszámát, és ezzel a tantárggyal gyakorlatilag nem lehet a természettudományban továbbtanulni. Ez az első, ami nagyon fontos.

A második, hogy tudja-e a diák, hogy ha ezt a tantárgyat tizenkettedikig tanulja, akkor ő számos egyetem bachelor képzésére nem jelentkezhet? Hozzáteszem, hogy ha netán jelentkezik is, amit most tapasztalunk az egyetemen, első évben 80-90 százalékos bukások vannak, tehát, ha úgy tetszik kivisszük az oktatást a szürkegazdaságba, mert egymás után élnek meg cégek, emberek abból, hogy amit nem tanultak meg középiskolában, azt az egyetemen megtanulják.

A harmadik problémám, ami szintén a kerettantervvel kapcsolatos, hogy az OKNT másfél vagy két évvel ezelőtt, amikor még tagja voltam, megállapodott, hogy nem fog tantárgyra vonatkozó tantervet elfogadni. Ez a tantárgy nem magában lóg, hanem be kell illeszteni egy iskola helyi tantervébe. Ha egy tantárgy egész más szemléletű, mint az összes többi, akkor óhatatlanul ellentmondások lesznek. Én eleve azt gondolom, meg kell mondani, hogy melyik kerettantervvel használható együtt. Így magában nem használható, mert mi van magyarból, mi van történelemből stb. Az OKNT abban is megállapodott, hogy miután nincsen feltétlenül nagy szükség arra, hogy azonnal újabb tantervek szülessenek, akkor fogadjuk el a tantervet, ha van hozzá pedagógusképzés, pedagógus-továbbképzés, van hozzá tankönyv és módszertani segítség.

Módszertani segítség van, mert amit említettél, az nagyon helyes, és örülök is neki, de a másik három feltétel nem szerepel.

Közöljük-e a diákkal, hogy ebben az iskolában ilyen típusú természettudományos oktatás van, tehát a 9. osztályban döntse el ő, hogy bölcsész lesz, jogász vagy hasonló, mert ezzel nem tud természettudományos érettségit tenni?

Azt mondta a kolléganő, hogy a 11-12. évfolyamon kiléphet belőle. Szeretném jelezni, hogy azokhoz a fogalmi rendszerekhez, amikkel egy fizikus vagy kémikus dolgozik az egyetemen, nem elég két év. Lehet, hogy ismereteket meg lehet szerezni, de egy természettudomány fogalmi rendszerét, összefüggését, gondolkodásmódját elsajátítani nem. Ha a 11-12. osztályban kilép belőle, otthagyja az integrált természettudományt, és kémiát tanul, akkor mi van a fizikával, a biológiával és a többivel? Itt nagyon nagy ellentmondás van. Nem az ismeret a fontos csupán, hanem másképp gondolkodik egy fizikus, egy kémikus és egy biológus.

Én azt gondolom, hogy ez nem fejlődés: egy út. Az angolok már húsz éve megcsinálták. Úgy tudom, hogy Svájcban most tiltották be az integrált természettudományt, mondván, hogy nem vált be. Én szeretnék ismereteket kapni, hogy ez valóban működik. Ez egy régi valami, ha jól emlékszem, a hetvenes években elindult Angliában, és mi most, 2008-ban eljutottunk ugyanoda. Biztos, hogy ez az egyetlen út?

Utolsó mondat: engem több kémia- és fizikatanári szervezet fölhevített, jelezve, hogy ők tiltakoztak, mert szakmailag nem tartják megfelelőnek. Nem megyek bele a tartalomba, de nekik szakmailag komoly problémáik vannak, és az egyeztetésen ugyan meghallgatták a véleményüket, de alapvetően nem változott az anyag.

A szakmai oldal nem tudja támogatni.

ELNÖK: Hogy tetszik gondolni: rögtön válaszol, vagy összegyűjti a kérdéseket?

KESZEI SÁNDOR: Inkább gyűjtsük össze...

ELNÖK: Kedves szülői oldal, azt a döntést hadd bízzuk az előadóra, hogy mi a számára legkedvesebb.

KESZEI SÁNDOR: Ismételten bocsánatot kérek.

ELNÖK: Mit szeretne? A végén összegyűjteni a kérdéseket? Amit akar, az lesz.

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI: Legyen a végén.

ELNÖK: A szakszervezeti oldal következik.

HORVÁTH GÉZÁNÉ: A Pedagógusok Szakszervezetében tavaly nyár óta óriási vihart keltett a természettudományos tárgyak oktatásának kérdése. Tavaly augusztus végén a földvári országos vezetőségi ülésen született egy olyan határozat, hogy végleges véleményt akkor fogunk mondani, ha az oktatási miniszter elkészíti ezen tárgyak komplex fejlesztésének tervét. Ezt akkoriban december 31-ére ígérte a miniszter úr. Ez, késéssel, március végére megérkezett, de a természettudományos oktatás megújítására készített fejlesztési terv nélkül ez a kerettanterv sem véleményezhető.

A tegnapi országos vezetőségi ülés véleményezte ezt a fejlesztési tervet és magát a kerettantervet is.

Azt tartotta az első és legfontosabb dolognak, azt szögezzük le, hogy nagyon bölcs utat választott a miniszter úr azzal, hogy nem kötelezte el, hogy ezt kell tanítani, ezt kell választani, hanem alternatív lehetőségeket fog kínálni, és ezzel nem sérül a nevelőtestületek választási, döntési joga.

Azt is helyeseltük, hogy továbbra sem nyílik mód arra, hogy egyes más tárgyak rovására további harácsolások történjenek, és a nem kötelezőség következtében azt is el kell mondani, világos követelmény, hogy a természettudományos gondolkodásmód fejlesztése nélkül elképzelhetetlen a XXI. században egy tudatos környezettudományra nevelés. Nélkülözhetetlen, hogy az egész gondolkodásmódunkat megújítsuk a természettudományok területén.

Egyetért a szakszervezet országos vezetősége azzal, hogy olyan oktatási, pedagógiai programokra van szükség, amelyek biztosítják a tanulói érdeklődésnek megfelelő, differenciált felkészülés-felkészítés lehetőségét. Ezzel azt mondtuk ki, itt nem arról van szó, hogy a szakszervezet utat ad bizonyos tanári rétegek érdekeinek, az ő óraszám- és megélhetési gondjaik megoldására, hanem elsősorban azt mondtuk, hogy a tanulói érdeklődésnek megfelelő, differenciált felkészítés és felkészülés lehetőségét kell biztosítani, mind az átlagosan elvárható szinten, mind pedig az átlag fölött, a tehetségek kezelésében.

Azzal is egyetértettünk, hogy az Oktatási és Kulturális Minisztérium pályázatot ír ki különböző természettudományos kerettantervek készítésére, és annak is örülünk, hogy még a régi gimnáziumokban jól bevált humán-reál is előkerül ezekben a megoldásokban, és csak egy harmadik lehetőség lesz az integrált tantervek írása.

Azzal is egyetértünk, hogy akármelyiket választjuk, akár a humánt, akár a reált, akár az integrált irányt, a XXI. századnak megfelelő, korszerű tankönyv, módszertani segédanyag, programok kellenek, digitális anyagok, taneszközök. Egyrészt a munkaerőpiac, a vállalkozások, akik ilyen munkaerőt igényelnek, illetve az ÚMFT és a TÁMOP támogatásával kellene ezeket megoldani.

Azt mondjuk, hogy a pedagógus-továbbképzés rendszerének kell megoldani a természettudományt közvetítő pedagógusok módszertani felkészítését az új rendszerre, és elképzelhetetlen, hogyha nem erősödik a szakmai tanácsadó, ellenőrző és vizsgálati rendszer a közoktatás ezen részében is.

Ha már azt mondjuk, erősíteni kellene, ez nemcsak az iskolán, nemcsak a tanterveken, nemcsak a taneszközökön és a pedagógusokon fog múlni, hanem az egész társadalmi közhangulaton, amelynek a formálásában rettenetesen nagy szerepük van a médiáknak. Nekik is részt kellene venni a műszaki és természettudományos pályák vonzó bemutatásával a fiatalok ez irányú pályára való ösztönzésében. Így lehet talán növelni a felsőoktatásban a természettudományos területre jelentkezők számát az alap- és mesterképzésben egyaránt. Ennek lehet egyik eszköze az államilag támogatott keretszám emelése, csak az a kérdés, vajon milyen minőségű, végzettségű gyerekek jelentkeznek ezekre az államilag támogatott helyekre.

Egyetértünk, hogy a munkaadók, ösztöndíjak, munkalehetőségek - és talán a munkalehetőség fontosabb, mint az ösztöndíj - biztosításával ösztönözzék a pályára való jelentkezéseket. Örülnénk, hogyha a felsőoktatási intézmények legalább egy természettudományos vizsgatárgy emelt szintű érettségijét megkövetelnék, azonban önző érdekeik miatt nem hiszem, hogy fel fogják adni eddigi álláspontjukat. Ezeket a keretszámokat ők be kívánják tölteni, így pedig nehezen lehetne.

Az országos vezetőség meggondolandónak vélte viszont, hogy a humán irányú képzésre jelentkezőknél is egy természettudományos tárgy eredménye beszámításra kerüljön, és fordítva is: akik ide mennek, azoknak meg nagyon komoly humán és egyéb részt kellene beszámítani. Úgy véljük, hogy a természettudományos gondolkodásmód megújításához csak egy út a kompetenciaalapú oktatás. Ha ez ismeretekkel és mással nem rendelkezik, akkor komolyabb természettudományos műveltség nem fog kialakulni.

Magát a benyújtott kerettantervet azért tartotta érdekesnek és közlésre alkalmasnak az országos vezetőség, mert ők még azt is találták, hogy a nyolcadik utáni elágazás is teljes mértékben lehetséges, a tizenkét évfolyamra való kidolgozás egy egységes iskola alapjait jelentheti, és a belőle való bármely más elágazással a választható óraszámok alakításával, akár ugyanazon az évfolyamon több csoport szervezésével elképzelhető, hogy ez alapján is lehet felsőoktatási intézménybe jelentkezni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Szakszervezeti oldal tovább?

KERPEN GÁBOR: Nehéz ezt a témát csak szakszervezetileg kezelni, hiszen itt már az előterjesztő is belecsúszott olyan dolgokba, amiről a szakmai oldal, illetve Horváth Péter úr is beszélt. Sajnos, én sem tudom ezt mellőzni. Nézzünk néhány munkavállalói, illetve pedagógusi nézőpontot!

Addig nem nagyon lehet ezen kerettanterv bevezetésével mit kezdeni, amíg nincs meg a megfelelő pedagógusképzés, addig, amíg a továbbképzésen való részvételt nem finanszírozza kellő módon a központi forrás.

A másik tény, szakmai oldalról, hogy nagyon nehéz értelmezni egyfajta kerettantervet, egy természettudományos kerettantervet, ha közben nincs mellette az, amiről az előterjesztő beszélt: a tantárgycentrikus természettudományos tervezés. Ezt csak együtt lehetne megvitatni és elfogadni, hogy egészben lássuk a rendszert, különös tekintettel például az egységes természettudományos tantárgyból való kilépés lehetőségeire - hogy hová lehet kimenni. Ezek szerint ezt majd a következő anyag készíti elő.

A harmadik dolog, hogy azok a félelmek, amelyek szerintem nem voltak valóságok - merthogy korábban sem volt hivatalosan szó arról, hogy ez az integrált természettudományos tantárgy kötelező lesz -, a nem kötelezőség itt megerősödött. Ez nagyon fontos eleme ennek az előterjesztésnek. Mostanában egyre hangsúlyosabban előtérbe került az is, hogy az esélyegyenlőség mentén az iskolák közötti átjárhatóság biztosítva legyen. Én nem találtam ebben az anyagban olyan lehetőséget, amely biztosítaná bármely tanulmányi évben az átjárást más rendszerű oktatási intézménybe - bár célként az előterjesztő megfogalmazta, csak az eszközt nem láttuk még. Különösen azért nem, mert a többi anyag még nem készült el.

Az igénye ennek a tantervnek, hogy legyen több kísérlet ezeken a természettudományos órákon, persze, nagyon jó, csak az a kérdés, miből finanszírozzák majd, ehhez lesz-e külön finanszírozás. Kérem, engedjék meg, hogy egy kicsit kilépjek ebből a napirendből, mert én azt gondolom, nemcsak a természettudományos oktatással van nagyon súlyos probléma, ha már súlyos problémákról beszélünk az Európai Unió iránymutatása alapján - ez az „iránymutatása alapján” idézőjeles volt, úgy tűnik, hogy most erre van pénz... De van-e pénz a humán tantárgyak fejlesztésére? Amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon az olvasástudás, az írástudás nem elég jó minőségű, vajon arra van-e elegendő forrás? Amikor a kéz műveltsége, a zenei műveltség nem kellő és nem erősíti kellőképpen - hiszen túl kevés óraszám van erre -, az

vajon nem szorul-e hátrányba, amikor csak egyfajta ismeretanyagról beszélünk. Én azt gondolom, hogy mindegyikről kellene beszélnünk a Közoktatás-politikai Tanács ülésén, és mindegyikre programot kell alkotni. Én nem szeretem általában, amikor valaki - leginkább döntéshozó - mindig az adott élettörténetével példálózik, de azért nekem most van itt egy. Amikor tanítottam egy tizenkét évfolyamos önkormányzati iskolában, akkor mi megbeszéltük tantestületi szinten, hogy lehet integrálni a történelmet, a matekot és a természettudományokat. Ideig-óráig ez sikerült is, hiszen a dolgok összefüggenek - ezért sem nagyon jó az, hogyha kiragadunk egyfajta ismeretkört. Köszönöm.

ELNÖK: A szülői oldalé a szó.

KESZEI SÁNDOR: Rossz napom van ma. Ilyesmiket kell, hogy integráció, kompetenciamérés, természettudományos tantárgy - tragikusnak tartom ezt a mai napot. Itt olyan dolgokról van szó, amiről egyből meg lehet mondani: pénzről van szó. Nem tudom, ki volt itt a Közoktatás-politikai Tanács ülésén, amikor egy felelős személy bejelentette, hogy a TÁMOP-ban erre van pénz. Nincs további fejlesztési lehetőségünk, ezt kell behozni. Ez egy kiszólás volt, de vissza lehet keresni a jegyzőkönyvben. Utána az oktatási kerekasztal hozott egy kutatási eredményt - az Akadémia fel is kért bennünket, hogy véleményezzük, nem tudom, titeket felkértek-e -, és akkor most már megettettek bennünket és az egész szakmát - a szülőket nem tudják, mert nem figyelnek oda -, de igazából megint bejött egy olyan képződmény, ami a mi részünkről nem hogy támogathatatlan, hanem mondjuk azt, hogy szakmai kérdés.

Mi tárgyaltunk a felsőoktatással azzal kapcsolatban, amit Krisztina mondott, hogy van-e kimenete ennek az egésznek. Egy kimenete van, már kész is, a természetismereti tanár. Ez már létezik. *(Dr. Dobos Krisztina: Ez eddig is volt.)* De mesterképzés nem indult. Ebben négy tantárgy van, benne van a földrajz is. Most az új követelmények megjelentek, ebben van sok minden, még olyan is - nem is akarom mondani, de én is meglepődtem: inkluzív nevelés tanár, tanulás és pályatanácsadás, etika tanár, család és gyermekvédő tanár stb., stb. Ez nekem új. Ilyenek indulnak. Ezeket másodi szakként lehet fölvenni. Nyilván a kerettantervvel kapcsolatos mindegyik, mert a kerettanterv kész lett, és most keressük hozzá a tanárokat, de a tanárképzésbe nem jelentkezett erre senki, megkérdeztem az államtitkár urat. Erről a természetismeret tanárról úgy döntöttek, idén nem is indítják. Ezt információként mondanám. Olyan kevés volt a jelentkező, pontosabban nem is volt.

A mi részünkről tehát pénzszerzés, TÁMOP, oktatási kerekasztal és az Akadémia, aki ezen rajta van - és most mindenki beveszi. Kész a kerettanterv, utána lesz program stb. Itt megint adunk egy pofont... - mondom én szülői szemmel. A mi véleményünk, hogy ha kevés a jelentkező a Műszaki Egyetemre, akkor másképp kell. Szülői megbeszélések alapján egyértelmű a humán-reál tagozat bevezetése, osztályszinten minimum, de iskolaszinten is, mert ezeket a gyerekeket el kellene választani. Az én gyerekkoromban még volt ilyen. Nem érdekli őket, amikor az megy nagy óraszámában, a másikat meg nem érdekli, ha ez megy. Mi tehát ezt reálisnak tartjuk - nagyon sok iskolában meg is van. Megnéztük a táblázatot, az iskolák hogy jelentették be, mire vesznek föl, és nagyon sok helyen ott van, hogy humán és reál tagozat, és a gyerekek válogathatnak - hál'istennek. Még nem lehetett ezt kiverni. Mi ezt támogatnánk, meg azt, amit itt mondtunk, hogy nyilván a tanuló érdeklődésének megfelelő lenne.

Nem tudjuk elvetni, mert annyira nem értünk a természettudományos tantárgyhoz, de még egy fontos volt ezen a megbeszélésen: egy természettudományos tantárgy kötelező érettségi tantárgy lesz. Ez egy nagy terv a felsőoktatás részéről. Ezt csak úgy közbevettem.

Ami most elhangzott, az a másik dolog: mi az, hogy tantárgycsonkítás. Én tudom, hogy mi az. Vannak olyan erős tantárgyi lobbyk, amik mindenféle innovációt megakadályoznak, mert állandóan azt mondják, hogy az tantárgycsonkítás. Nem engednek a magyarból, nem engednek abból, és ez az innováció óriási ellensége, amit nem szabadna hagyni. Nyilván a tantárgyi lobby továbbra is megvan, de ha van természettudományos tantárgy, ami összefog három vagy négy tárgyat, akkor kellene lenni humántudományos tantárgynak is, amiben összefognak hármat, és azt mondom, hogy az érettségi tárgyak számát lehet csökkenteni háromra. A harmadik a nyelv lenne. *(Dr. Dobos Krisztina: A humánban benne van a nyelv.)* Igaz, benne kell lenni.

Ez lenne tehát a véleményünk, hogy ez mindenképpen egy pénzszerzési manőver. Nem sok értelme van, fölösleges lenne tárgyalni, ezt sutyiban meg lehetett volna csinálni, de mivel ez oktatáspolitikai kérdéssé vált az Akadémia, az oktatási kerekasztal és az egyetemek részéről - én beszéltem egyetemi akárikkal a Műszaki Egyetemen, akik ezt nem is értik igazán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a szülői oldalnak. Az önkormányzati oldalon egy picit egyedül maradván a következőt szeretnénk.

Ez nem egy tantárgyi, pedagógiai probléma, hanem egy rendszerváltás időszakától, az akkori oktatási filozófiától 180 fokban eltérő koncepcióról van szó. Egy teljesen új rendszer jön létre, és ez okozza megítélésem szerint a feszültséget.

Eddig, mint hallottuk, az okos és bölcs együttműködő pedagógusok, a tantestület mást sem csinálnak, mint integrálnak, harmonizálnak, kooperálnak egymással, és ettől az oktatás színvonala észveszejtő sebességgel javul - amit viszont most így kívánnak korlátozni. Az a rendszer, miszerint a tantestületben uralkodó hihetetlenül magas fokú szakmaiság és együttműködés konzekvenciája az iskolák közötti mérhetetlenül növekvő különbség. Az világos, hogy akik ezekről beszélnek, akik ezt védik, lokalizálható, hogy melyik iskola- vagy pedagóguscsoport: amelyik valóban növekszik, amely valóban tudja ezt az autonómiát működtetni, ezek pedig javarészt az elitképzés, a társadalom felső szeleteibe szállító iskolák képviselői, szignifikánsan azok. A többségben viszont alapvetően a munkaminimalizáló kultúra az otthonos - nem pedagógusokról beszélek. Ismertek azok a felmérések, hogy melyek a legkevésbé kedvelt tantárgyak. Ezek ismert dolgok, és kiderül, hogy pontosan ezek: a kémia az első, utána a fizika, a matematika, utána a humánok közül a nyelvtan és minden olyan terület, amely erőfeszítést, komoly tanulást, koncentrációt igényel. Miután a gyermekek szükségleteit kell követni e kurzus szerint, nyilvánvaló, hogy ezen területek iránti vonzódás minimálisra csökken. Ennek egyenes következménye a természettudományi kultúra teljes megszüntetése. Ugyanis egyik oldalról van a tudományalapú és a tudomány logikáját követő, az elithez, a régi típusú gimnáziumhoz, a tantárgyakhoz vagy a diszciplínákhoz kötődő tárgy, amit viszont a tömegoktatás pedagógusai elutasítanak, mondván, hogy nem kell mindenkiből tudóska, mondván, hogy nem szükséges mindenkiből vegyészmérnököt vagy biológust nevelni, e helyett viszont nem történik más. Ennek a másságnak a helyére kell jönnie a nyugat-európai minta szerint a nem tudomány alapú science-nek. Nem tudományalapú. Ez egy népiskolai műveltség, amelyben nem kívánja a természet jelenségeit analitikusan megérteni, hanem szintetikus. Ennek a nevelési hatása jelentősebb, mint az, hogy megértse a természet működését. Profánul fogalmazva, nem sikk azt mondani, hogy a Nap forog a Föld körül - és ezt ügyesen be is tudják mutatni. A vulkán egy érdekesebb dolog, az bekerül ide, de nem a földmozgások dinamikája. Két eltérő kultúra jelenik meg, és ez a népoktatási kultúra teljesen eltűnt, csak a másiknak a tagadása volt. Ez az egyik ok, ami a természettudomány hanyatlását jelenti.

Egy másik fontos pedig az oktatási ágazaton kívüli, nagypolitikai: a Kádár-rendszer társadalmi kiegyezése. Nevezetesen a hatvanas évek elejétől kezdve a természettudomány, az orvosi és a műszaki tudomány volt az a terület, amelyben a középosztállyal vagy a régi középosztállyal lett egy alku kötve: ha ti itt nem politizáltok, mehettek külföldre, lehettek nagyon jó szakemberek - lettek is. Ahogy megszűnik a Kádár-rendszernek ez a fajta védettsége, lezuhan a természettudományi képzés arra a szintre, amely sajnálatos módon egy nyugodtabb, szerencsésebb társadalomban van, alacsonyabb presztízsből. És ezt a süllyedést bármilyen pártállású természettudományos-műszaki értelmiség komoly vereségként, veszteségként, a kultúra hanyatlásaként éli meg - teljesen igazuk van. Csakhogy e mögött van egy olyan társadalmi közeg, aminek a fölbomlásában maga is priméren érdekelt volt.

Ez az, ami ennek a háttere, de most mi történik? Az történik, hogy megjelenik egy tantárgy - ahogy Krisztina világosan és egyértelműen mondja -, vagyis a kötelező közműveltségnek egy eleme: a science. Mégpedig az a science, amely a tömegoktatás kultúrájaként jelenik meg, nem is az elitoktatás, úgy, hogy - ezt vagy meggondolva vagy nem meggondolva - az egész alulról építkező, kötelező közműveltséget tudatosan tagadó oktatási rendszerbe és pedagógiai-tantestületi kultúrába implementálni akarja ezt a rendszert. Ebben vagyunk most.

Én tehát azt gondolom, nem erről a tárgyról kell beszélni, hanem egy gyökeres oktatáspolitikai fordulatról vagy annak a kísérletéről, vagy a fordulat teszteléséről, vagy bármiről, és ennek fényében értelmezem én ezt a rendszert. Ugyanakkor világossá kell tennem, hogy az oktatáspolitikában nagyon fontos, hogy ez a science típusú, a természettel kapcsolatban valamiféle attitűd, érzelem, logika oktatása legyen meg mindazoknak, akik a tömegoktatásban, a népoktatásban vagy kiegyenlítve akár a humán dimenzióban és viszont. Viszont csak akkor lehet kiegyenlíteni, hogyha a mérleg másik serpenyőjébe is ugyanaz a kéz pakol. Ha ez így van, akkor értelmetlen a kerettanterv, akkor értelmetlenek az óraszámok, mert nem az iskolai szinten dőlnek el ezek az ügyek.

Most ebben az élethelyzetben vagyunk, és ha jól veszem ki, az oktatáspolitikai döntéshozók ezt nyilván végiggondolták. Az, hogy puhán akarják bevezetni, és az ellenállását akarják megszüntetni, az abszolút racionális. Értéktartalmában fontosnak tartom, viszont, miután a politics nincs meg - nem a tanárképzés kérdése ez, hanem a politikai struktúra, a tananyag-szabályozás, curriculum-kontrollnak hívják -, annak a dimenziója nincs végiggondolva, vagy végig van gondolva, de akkor partizán módon, alulról fölfelé akarják fejleszteni, az a benyomásom, hogy most ennek a részei vagyunk.

A magam részéről tantervként, gondolatként nem tudok ennek ellentmondani, nem tudom azt mondani, hogy nem kell, hogy rossz, hogy hibás - nagyon fontos. Ennél sokkal fontosabb azonban a tudomány alapú, elitbe vezető, szakmailag jól kidolgozott - vélhetően olyan jól, mint ez - és e közötti választás joga. Ez alapvető oktatáspolitikai kérdés, mert akik science-t tanulnak azok a „H-sok” - egyhás, kéthás, háromhás... *(Ambrus István: Tiltakozni fognak a szóhasználatért.)*

Az Egyesült Államokban a természettudományos, matematikai szellemi háttér nem maguk állítják elő, hanem más országokból megveszik. Az egyesült államokban más oldalról nézve nagyon magas ezért az integrált oktatás becse, a science kultúrája. Módszertanilag tényleg briliáns, viszont ennek az az ára, hogy nincs. Magyarországon az oktatáspolitikának az a dilemmája, hogy vajon tud-e jó természettudományos műveltségűeket hozni más országból, mert ha nem tud, akkor csinálnia kell. És akkor a science ebben az esetben pontosan azoknak a pedagógusoknak vagy társadalmi csoportoknak jó, akik nem kívánják a kémia példát, a kémia

logikáját, amit körülbelül négy-öt év alatt lehet megtanulni. Kémia módon vagy biológus módon kell gondolkodni, és ez nem azt jelenti, hogy kimegyek a természetbe, és nézem, hogy a madarak röptében a gravitációt lássam. Az egy integrált oktatás logikája, de ha valaki madarász akar lenni vagy biológus, az egy külön foglalkozás. Ennek a szétválasztása nincs meg, és ennek a stratégiája, hogy melyiket milyen arányban és hová kell elhelyezni, ez sincs meg, hogy béke legyen. Itt az alapvető probléma.

A magam részéről üdvözlöm, hogy van science, üdvözlöm, hogy van egy ilyen terület, amely próbál egy meghatározott oktatási szférában megjeleníteni, ugyanakkor ennek az oktatáspolitikai-szervezeti, tartalmi szabályozási elhelyezésének hibái miatt komoly aggodalmaim vannak - de ez független a természettudományos műveltségtől és a science lététől. Köszönöm.

AMBRUS ISTVÁN: Bocsánatot kérek, de amikor Heltai úr elment, a kezembe nyomta a véleményét. Azt mondja, nem szabadna a földrajzot, a biológiát, a kémiát mint tantárgyakat leváltani, a magyar természettudományos oktatás egykori világszínvonalú oktatását kellene inkább ismét megcélozni, és a MÖSZ nevében tiltakozik ennek a megvalósulása ellen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A szakszervezeti oldalon láttam még jelentkezőt.

DR. HORVÁTH PÉTER: Messzemenően egyetértek azokkal, akik tiltakoznak, azonban valamit meg kellene érteni: nem lehet, hogy mindenkire egyformát húzzunk rá. Nemcsak arról van szó, hogy valaki hülye vagy nem hülye, és mire képez, hanem mire érdeklődik. Például a humán érdeklődésüket végigkergetni a természettudománynak azon a szintjén, nem szabadna. Amikor létezett humán- és reálgimnázium, ez akkor is szét volt választva. Tudomásul kell vennünk, hogy az oktatáspolitikai változásának ez az iránya, mert lesznek emberek, akik inkább humántudományokat kívánnak mélyebb szinten elsajátítani, mások pedig reáltudományokat, mert ahhoz van nekik hajlandóságuk. Ezt kell kielégítenie annak a rendszernek, amelyik ma létezik, és nem lehet belekényszeríteni sem az egyiket, sem a másikat, mert nincs olyan ember, aki mindegyiket tudja teljes szinten. *(Keszey Sándor: Ma már nincsenek polihistorok.)*

ELNÖK: Hogy ne legyen félreértés, válasszuk külön a tömegoktatás fontos szerepét, amiért a tankötelezettség van vagy lenne, nevezetesen, hogy egy olyan közműveltség legyen, amelyről a köz azt gondolja, hogy az nélkülözhetetlen, hogy mindenki fejében legyen. Az írás-olvasás, elemi számolásban nincs vita, most pedig ismét megjelenik, hogy ugyanez legyen a természettudományos vagy science típusú gondolkodás. Ez a tömegoktatásra vonatkozik. E mellett és ettől teljesen függetlenül van a tudományalapú, a diszciplína, a magyar irodalomtudomány, nyelvtudomány, aminek az alternatívája a fizikatudomány és más tudományterület. A kettő kizárja egymást. A pedagógiában pedagóguscsoportok esnek egymásnak ezzel az eltérő értékfelfogással kapcsolatosan. A népoktatás, tömegoktatás, polgári iskolai oktatásban ezt a science-t szeretik, a gimnáziumokban pedig nem: ott a tudományalapút. És a társadalmi rétegződés legitimitásában ez komoly szerepet játszik, a társadalmi egyenlőség dimenziójában leképeződik ugyanez.

Én csak annyit említek meg, a magam ízlése szerint helyes, hogyha valaki tudomány alapú diszciplínát tanul mondjuk a humán területen, az legyen kiegyensúlyozva természettudománnyal, de nem tudományalapúval, hanem science-szel, és a másik oldalról legyen kiegyensúlyozva. De ez azt jelenti, hogy a népoktatásnak ezen az alsó szintjén csak

science van, ahogy itt elhangzott. Aki fizikusnak vagy mérnöknek, orvosnak készül, a többi hétköznapi műveltsége lesz, polgári műveltsége - hogy legyen egy vallomás: mint mondjuk nekem a zene. Nem értek hozzá, nem tudok zenét csinálni, nem vagyok profi e téren, de aki csak science-t tanul, és nincs alternatívája, az polgári műveltséggel rendelkezik. A középosztálynak vagy az alsó középosztálynak a műveltségi kánonját fogja tartalmazni. Hogy mi ez a kánon, most akarja a minisztérium - Lisszabonra vagy másra hivatkozva - megteremteni. Nincs ellenemre politikailag. Hogy nem tartom szerencsésnek, hogy szerintem nincs végiggondolva oktatáspolitikailag, az más kérdés. De ebben van lehetőség a tananyag-szabályozásban az eltérő csoportokhoz egy olyan politikát hozzárendelni, hogy meg lehessen egyezni, szét lehessen osztani és politikailag lehessen kezelni, ez ennek egyik fontos feltétele, hogy ez legyen. Ugyanakkor egy percig se tagadom, hogy - ismerve a Nemzeti alaptanterv hallatlan politikai sikerét - fennáll az a veszély, hogy ezzel a közoktatás teljes vertikumból ki akarja irtani a tudományalapú oktatást, és csak ezt a típusú integrált megközelítést tartja jónak, elutasítja azt a fajta integrációt, ami a biológia és a kémia között mint a biokémia tudománya jelenik meg. Az az integráció a rossz.

Ez a félelem, amit érzékelek itt és másutt is, nem légből kapott: ennek húszéves praxisa van, hogy a népoktatási vagy - ha megengedő vagyok, és miért ne lennék - polgári iskolai kultúra uralja '85-től kezdve a magyar oktatási szférát. Itt jöhet vissza, ennek a félelmeként. (*Keszei Sándor: Neoliberális.*) Ötvös oktatáspolitikáján tanultam, és Ötvösről azt mondani, hogy nem volt liberális, nehéz. (*Ambrus István: Mást jelentett akkor.*) Ebbe ne menjünk bele!

Én csak annyit szeretnék mondani, hogy ha egy párt, vagy bármely politikai alakulat, bárminek nevezi magát, az az. Ha valaki kereszténydemokratának tekinti magát, miközben a programja ateista, egyházüldöző, akkor is kereszténydemokrata - mármint ebben a politikai logikában.

Nagy fontosságúnak tartom a science megjelenését. Szakmailag nyilván kiérleletlen, az arányok - hogy mi az, ami könnyen átmegy a diákok fejébe, mi az, aminek technikai feltételei nincsenek meg vagy könnyebben megvannak - nem alakultak ki. Ez épp olyan új és mesterséges kultúra készítése, mint a környezetismeret vagy a népiskolában az olvasókönyv tartalma. Ezek mind mesterséges, értelmiségiek, szakértők által készített kultúra. De erre szükség van, kell. Köszönöm.

Tessék parancsolni! A kormányzati oldalé a szó.

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI: Köszönöm szépen a hozzászólásokat: azokét, akik kritikát fogalmaztak meg vagy problémát látnak ebben a kerettantervben, de azokét is, akik érzik azt, hogy valami új, valami nyitás, és tényleg hangsúlyozottan alternatívaként jelenik meg. Utólag ténylegesen jó volt, hogy legalább azt megvártuk, hogy ez a hétpontos nyilatkozat megjelent, illetve hogy ebben a hónapban még kiírásra kerül ez a pályázat, amely tantárgyi pályázat lesz, de azért ott is az itt előhozott integrált szemlélet - hogy nem kell feltétlenül kétszer tanítani a dolgot, nem kell úgy elémenni az egyik tantárgynak, hogy a másik tantárgy még nem tanította a fehérjék, zsírok szerkezetét, de szegény biológusnak már foglalkoznia kell vele... Én kémia-fizika szakos vagyok, és huszonegy évig tanítottam, tehát ilyen szempontból is van rálátásom ezekre a tárgyakra. Készül és nagyon várjuk, hogy ezek a pedagógusszervezetek, akik ebben a munkában is részt vettek eddig is, a háttérből, tehát nem annyira aktívan, és nagyon-nagyon akarták, és érzik, hogy meg kell újítani a természettudományos tantárgyak struktúráját, tanítását, tartalmát, követelményeit, mi fér bele a középiskolában, mi nem fér bele, mi fér bele azoknak, akik humán elkötelezettségűek, mi azoknak, akik már esetleg a 9. évfolyamra

jelentkezéskor tudják, hogy ők a természettudományok után fognak inkább érdeklődni. Ez a fejlesztés tehát meg fog indulni, ez biztos - legalábbis reméljük, hogy meg fog indulni, és semmi nem fogja elsodorni, mert nem valószínű, hogy hagyjuk vagy hagyják a vezetőink. Erre ígéret van tehát.

Ami előkerült, ebből valóban nem lehet természettudomány vagy műszaki tudomány irányban továbbtanulni, de ezt le is írtuk. Itt nagy lesz az iskolák felelőssége, hogy akik ezt és csak ezt tanítják, teljesen egyértelmű legyen a pedagógiai programjukban. Az lenne az igazi, ha nem csak ezt venné föl egy iskola a palettájára, hanem szélesebben nyitna - ahogy itt is elhangzott, hogy osztályok bontásával, osztályok átstrukturálásával meg lehet oldani.

Az OKNT valóban állást foglalt, hogy csak teljes kerettantervet fogad el, de 2007-ben, a NAT-rendelet módosításkor módosításra került. Úgy van a törvényben, hogy most már tantárgyra, akár tantárgyi modulokra is - lásd: fogyasztóvédelem stb. - lehet benyújtani kerettantervet. Ennek ilyen legitimitása megvolt tehát.

Hogy akkor kellene kerettantervet elfogadni, hogyha minden feltétel megvan hozzá, ezt szintén nem vitatja senki. Az a helyzet, ahhoz, hogy TÁMOP-os fejlesztések elindulhassanak, meg kell adni valami alapot, amiből kiindul. Ennek viszont alapfeltétele, hogy legyen egy kerettanterv, legyen egy legitim valami, ami átment egy szakmai egyeztetésen, egy állami egyeztetésen, és ez után, ennek a legitimitásával lehet megindítani a fejlesztést. Tehát igaz, hogy ez így fél oldal vagy fél sem, de ez az alapfeltétele annak, hogy egy TÁMOP-os fejlesztésbe bele lehessen fogni, hogy meglegyen, ki találta ki, miért, és látta ezt valaki, és ki nézte meg szakmailag, vagy tényleg egy partizánakciója valakinek ez a fejlesztés. Ez a sorrend most sajnos csak így tud működni. *(Keszei Sándor: Nem értünk egyet!)*

ELNÖK: Ezt volt mód kifejtteni, elnök úr.

KESZEI SÁNDOR: Nem lesz szavazás.

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI: Érdekes dolog valóban a tizedik után való kilépés, a tantárgyi specialitások. Hogy mit vár el a felsőoktatás? Ha a felsőoktatás azt várja el, amit elvárt az én időmben, a hetvenes években, a nyolcvanas évek elején, akkor lehetséges, hogy nem elég az a két év. De most már a felsőoktatás is kezdi értékelni, hogy mi van a közoktatásban - már nem a minőséget tekintve, hanem hogy milyen széles a közoktatás, hogy a közoktatásnak mennyi feltételnek kell eleget tenni, milyen diákösszetétellel kell foglalkoznia speciálisan vagy általánosan - ahogy ezt hallottuk Sáska úrtól is. A felsőoktatásnak is mozdulnia kell. Most például vannak olyan felsőoktatási intézmények, akik már egy kicsit érzékelik, hogy nekik is tenni kell, és nyitnak lefelé, bevonják a középiskolákat. Az ELTE nagy laborokban gyakorlatokat tart érdeklődő középiskoláknak, azokat a kísérleteket, amiket esetleg a középiskola nem tud vagy nem akar biztosítani. Az egyetemeknek is van mit tenni tehát ez ügyben.

A finanszírozás. Abban a hét pontban benne van a finanszírozással kapcsolatban, még a kísérleti háttérfinanszírozással kapcsolatban is elképzelés vagy irány. Hogy ez hogy valósulhat meg, erről nem tudok mit mondani. A szándék megvan. Azt mindenképpen el kell mondanom, hogy a minisztérium, amit tud, megpróbálja megtenni annak érdekében, hogy ha már leírtuk azt a hét pontot, teljesítsük, és akarjuk is teljesíteni.

Pénzszerzési manőver... - ezzel nem értek egyet.

Az, hogy kötelező legyen egy természettudományos érettségi tárgy, ma nem téma. Ez lekerült a napirendről, a hét pontban sincs benne. Annyi hátránya is lenne, mint előnye, adott

esetben felhívulna a természettudományos tantárgy érettségi követelményrendszere, ha azt várjuk, hogy mindenki érettségizzen legalább egy természettudományos tárgyból. Ez semmiképpen nem azt erősítené, hogy azok, akik műszaki irányba mennek, még felkészültebbek legyenek. Ez nem megoldás. Hogy legyen természettudományos tárgy pontszáma a vitt pontszámok között, ez egy picit segítene abban, hogy a természettudomány elismertebb legyen, hogy a kevésbé érdeklődők is találják meg azt az egy tantárgyat, amit egy picit jobban magukévé tudnak tenni, amikor már látják tizedikben, hogy az esetleg könnyebben vihető. Azzal a vitt pontszámok növelhetők.

Az iskolák között most is van különbség. Hogy a jövőben nő vagy csökken, azt nem tudjuk.

Az átjárhatóság. Régen volt utoljára. Most tudjuk gyakorló pedagógusok, hogy ha egy-egy gyerek egy ilyen gimnáziumból vagy egy olyan szakközépiskolából átkerül egy másik intézménybe a kilencedik év végén - nem beszélve a hat-nyolcosztályos gimnáziumokról -, akkor vagy szemet huny a tantestület némely hiányosságok fölött, vagy különbozeti vizsgára kényszeríti a gyereket, aminek nagyon nehéz eleget tenni, vagy a színvonala nem üti meg a mércét. Az átjárhatóság komoly probléma. Ezzel sokkal jobban nem rontjuk, mint amennyire rossz jelen pillanatban is a helyzet. Ilyen szempontból ezt talán nem lehet kizárólag e kerettanterv hibájaként felróni.

Nagyjából ezeket szerettem volna elmondani. Úgy látom, nem hagytam ki olyat, amire fontosnak tartottam kitérni.

Készül a diszciplináris, lesz - reméljük, hogy azok a pedagógusok, akik az összes eddigi kerettantervre azt mondják, nem jó, amit a minisztérium kiadott, mert sok, mert nem fér bele, mert túl magas, sok a számítás stb., meg az egyetem megfelelő emberei majd rászánják a nyarukat vagy még hosszabb időt, hogy ezt a három tantárgyat szépen egymás mellé tegyék és minden szempontból megújítsák a tantárgyi képzést is.

Teljesen jogos felvetésnek tűnhet, hogy és akkor mi van a másik kultúrával, a társadalomtudománnyal illetve a bölcsészettel. Most itt tartunk, most erre tudunk reagálni.

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Az oldalakban benne rekedt-e még valami mondandó a napirenddel kapcsolatosan?

KERPEN GÁBOR: Én egy nagyon rosszul hangzó mondatot hallottam - mellé kell tennem, hogy minden elismerésem az elkészítőké, még akkor is, hogyha fenntartom, hogy együtt kellett volna, együtt kellene idehozni a diszciplináris kerettantervekkel -, hogy az iskola lesz a felelős. Jelzem: nem. Nem fogadjuk el azt, hogy az iskola a felelős. Mert ez után a mondat után az hangzott el, hogy majd lesz csoportbontás. Jelzem: nem lesz. És nem azért nem lesz, mert az iskola nem szeretné, hogy az osztály egyik fele így tanulja a természettudományokat, a másik fele meg úgy. Azért nem, mert nincs rá forrás. Ezért nem lehet az iskola a felelős. Köszönöm.

ELNÖK: Annyival egészíteném ezt ki, hogy a döntési jog és a felelősség két külön dolog. A pedagógiai programról a tantestület dönt. Abban úgy dönteni, hogy a pénzügyi háttéréről meg nem, felelősséggel nem igen lehet. De hogyha van olyan iskola, ahol ezt szeretnék, viszont nem lehet megcsinálni, ezért meg tüntetést kezdenek az önkormányzat előtt, hogy a haladás, a lisszaboni izé, akkor - mint önkormányzati lobbista - kérem, hogy ezt a lehetőséget reteszeljék el.

Egyéb...

NOVÁK JÁNOS: Az egyebekkel kapcsolatban...

ELNÖK: Nincs egyéb, ez a napirendi pont. Bocsánat, nem fejeztem be: egyéb kérdés ehhez a napirendi ponthoz, mielőtt lezárnám? *(Nincs ilyen jelzés.)*

AMBRUS ISTVÁN: Azt javaslom, azt állapítsd meg, hogy az oldalaknak eltérő véleménye volt a dokumentummal kapcsolatban.

KERPEN GÁBOR: Ez a jegyzőkönyvből kiderül.

ELNÖK: Minden esetben azt a gyakorlatot követjük, hogy a Közoktatás-politikai Tanács megtárgyalta, javaslatokat tett, eltérő irányú javaslatokat, és az eltérő irányú véleményeket...

AMBRUS ISTVÁN: Nem árt ennek a napirendnek a végén.

ELNÖK: Miután az szmsz-ünk szerint ennek az összefoglalója felkerül...

AMBRUS ISTVÁN: Az egész szó szerint föl fog kerülni.

ELNÖK: Csak nem a Közoktatás-politikai Tanács rovatban.

AMBRUS ISTVÁN: De, abban van.

ELNÖK: Elnézést kérek, fegyelmezetlen vagyok.

Szeretném megköszönni, hogy ennyi időt fordítottak erre a munkára, és tájékoztattak minket. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

Most jönnek az egyéb különfélék. Kinek van? *(Jelentkeznek.)*

Szülői oldal!

NOVÁK JÁNOS: Azt szeretném megkérdezni a kormányzati oldaltól, mi az oka annak, hogy a Közoktatás-politikai Tanács tagjainak a járandósága, tiszteletdíja régóta elmaradt. Miért nem történt meg, mikor fog megtörténni?

AMBRUS ISTVÁN: Válaszolhatok?

ELNÖK: Hogyne!

AMBRUS ISTVÁN: Novák János úr, te abban az időben elfelejtetted beadni az adatlapodat, amikor erre mód volt. Akkor külföldön voltál Keszei úr szerint vagy beteg voltál, már nem emlékszem pontosan, de nem voltál utolérhető. Örülünk, hogy jó egészségnek örvendve itt látunk.

A tavalyi pénzkeret kifutott, ami azt jelenti, hogy akik megkapták a pénzüket, azok is csak egy részét kapták meg, és most, az első negyedév végén vagyunk, a jövő hét közepén-végén fogom ismét kiküldeni az adatlapokat, rövid határidővel, és még május 1-je előtt a tavalyi évet, illetve az első negyedévet kifizetjük. Most megnyíltak a pénzügyi keretek március hónapban, feltöltötték az előirányzatot, és e szerint lesz kifizetve.

ELNÖK: Köszönöm. Pótolhatatlan a szülői oldal...
A kormányzati oldal jelezte, hogy még szólni kíván.

AMBRUS ISTVÁN: Annyit szeretnék jelezni, hogy a honlapon olvasható felhívás a Közoktatás-politikai Tanács diákoldalának újjáválasztásával kapcsolatosan. Az Országos Diákjogi Tanácsnak is két tagja hiányzik, ott szintén 24-én kerül sor a választásra, illetve ott úgy hívják, hogy az ODJT-nek delegálási eljárása van. Mivel a Közoktatás-politikai Tanácsnak nem delegálási eljárása van, hanem az adott választó értekezlet által elfogadott szabály szerint kerülnek megválasztásra azok a delegáltak, akiket a későbbiek során a miniszter fel is kér ennek a feladatnak az ellátására, a hosszú évek óta megkopott létszámú diákoldal újjáválasztását ugyanezen a naptári napon, ugyanezen értekezlet keretében tartjuk meg, hiszen ugyanazon szakmai kör delegáltjai vesznek részt az ODJT választásában is. Annyi a különbség, hogy a honlapon is jeleztük, a Közoktatás-politikai Tanácsról a 97. § (3) bekezdés azt mondja, csak azok a szervezetek legitimek, akik azon év március 31-éig ismételten vagy először, de bejelentkeztek. Ezek a bejelentkezések márciusban lezárultak, és esély van arra, hogy négy delegálttal tudjuk folytatni a Közoktatás-politikai Tanács munkáját.

Még egy nagyon kicsi megjegyzés. Hosszú évek óta vajúdunk a kisebbségi és etnikai oldal létszámával is. Ott hosszú évek óta, 2002 óta hiányzik az Országos Cigány Önkormányzat képviselője. Előrehaladott tárgyalásokban vagyok az OCÖ-vel, hogy javaslatot tesznek a miniszter úr felé, ki legyen a Cigány Önkormányzat képviselője a Közoktatás-politikai Tanácsban. Azt ígérték, hogy a héten segíték egy levéltervezet elkészítésében, és reméljük, hogy a tanács létszáma kiteljesedik. Az idei évben a többi oldal újjáválasztása nem aktuális, jövőre a szakmai oldalnak lesz ismételten esedékes az újjáválasztása.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ha más nincs, a Közoktatás-politikai Tanács mai ülését berekesztem.

(Az ülés végének időpontja: 15 óra 29 perc)

e